

តើខ្ញុំអាចយកឈ្នះដោយ របៀបណា?

 ចូរយើងអានក្បាលសម្រាប់ការអធិស្ឋាន។

ព្រះវិញ្ញាណនៃយើង ទូលបង្គំសូមអរព្រះគុណទ្រង់ នៅព្រឹកនេះ សម្រាប់ ពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យនៃការជួបជុំគ្នាម្តងទៀត ហើយដើម្បីបើកព្រះបន្ទូលរបស់ ព្រះអម្ចាស់ ដាក់វានៅទីនេះនៅចំពោះមុខយើង។ ហើយ—ហើយដោយ ការអធិស្ឋានឥឡូវនេះ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងយកអ្វីដែលជាព្រះ ហើយនឹង ប្រគល់វាមកយើង ដើម្បីឲ្យយើងអាចចាកចេញពីកន្លែងថ្វាយបង្គំនៅថ្ងៃនេះ ដោយចិត្តរីករាយពោរពេញដោយអំណរ។ សូមមើលអំណាចដ៏អស្ចារ្យនៃការរំដោះ របស់ទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់អើយ របៀបដែលវារំដោះអ្នកជាប់ជាលើយ ហើយដោះលែង ពួកគេ ធ្វើឱ្យយើងស្គាល់ “របស់ដែលធ្លាប់មាន ហើយដែលកើតឡើង ហើយនឹង មក។” ហើយយើងគ្រាន់តែអរគុណទ្រង់សម្រាប់រឿងទាំងនេះ។

2 យើងអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងប្រទានពរដល់យើងនៅពេលយើងសិក្សាព្រះបន្ទូល របស់ទ្រង់ឥឡូវនេះជាមួយគ្នា។ ហើយពេលយើងចាកចេញ សូមឲ្យគេនិយាយ ក្នុងចិត្តយើង ពេលយើងដើរតាមផ្លូវ “ចិត្តរបស់យើងបានឆេះនៅក្នុងខ្លួនយើង ដូចជាទ្រង់ ជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បានមានបន្ទូលមកកាន់យើងពេលយើងនៅ តាមផ្លូវ។”

3 សូមប្រទានពរដល់អ្នកបម្រើទាំងអស់នៅថ្ងៃនេះ គ្រប់ទីកន្លែង អ្នកបម្រើរបស់ ទ្រង់ដែលឈរសម្រាប់ការនេះ សេចក្តីពិតរបស់ទ្រង់។ ឆ្លើយការអធិស្ឋានរបស់ ពួកគេសម្រាប់អ្នកជំងឺ។ សូមប្រោសរូបកាយអ្នកឈឺឲ្យជា។

4 ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំសូមឱ្យទ្រង់ចេញទៅក្នុងចំណោមប្រជាជន ហើយ ស្វែងរកគ្រាប់ពូជដែលបានកំណត់ទុកជាមុននៅទីនោះ ព្រះអម្ចាស់ ហើយនាំវា មកតាមរបៀបណាមួយ ថាពន្លឺនឹងធ្លាក់ឆ្លងកាត់ផ្លូវ ព្រះអម្ចាស់។ ដ្បិតយើងជឿ ថាពេលវេលានៃតែយីត ព្រះអាទិត្យកំពុងលិចយ៉ាងលឿននៅទិសខាងលិច បន្ទាប់មកនឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះ “ពេលវេលានឹងរំលងមានទៀតហើយ។”

ពេលវេលានិងភាពអស់កល្បនឹងបញ្ចូលគ្នានៅពេលដែលព្រះនិងរាស្ត្ររបស់ ទ្រង់បញ្ចូលគ្នា។ ហើយយើងអធិស្ឋាន ព្រះជាម្ចាស់ ថា នៅពេលនោះ ថាយើងនឹង ត្រូវបានរាប់ក្នុងចំណោមអ្នកដែលនឹងត្រូវបានបញ្ចូលគ្នាទៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដែល ហៅថាកូនក្រមុំរបស់ទ្រង់។

ជួយយើង ថ្ងៃនេះ ដូចដែលយើងរៀបចំ មិនដឹងថាថ្ងៃស្អែកនឹងមានអ្វី កើតឡើង ប៉ុន្តែយើងបានត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីទទួលអ្វីទាំងអស់ ព្រះអម្ចាស់ អើយ តាមដែលយើងដឹង ថាទ្រង់មានសម្រាប់យើង។ យើងត្រៀមខ្លួនជាស្រេច ដើម្បីទទួលវា។ យើងសូមពរជ័យនេះសម្រាប់សិរីល្អនៃព្រះ ក្នុងព្រះនាមនៃ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

សូមអង្គុយចុះ។

5 ខ្ញុំប្រាកដជាសប្បាយចិត្ត ព្រឹកនេះ ពេលខ្ញុំដើរចូល ហើយឃើញថា—ប្រជាជន បានប្រមូលផ្តុំគ្នាសម្រាប់បម្រើព្រះអម្ចាស់។ ហើយយើងកំពុងផ្តល់ការប្រកាស ឥឡូវនេះសម្រាប់យប់នេះ។ យប់នេះនឹងមានកម្មវិធីព្យាបាល។ យើងនឹងអធិស្ឋាន សម្រាប់អ្នកជំងឺនៅយប់នេះ។ ប៉ុន្មាននាទីមុននេះ ពួកគេ...

6 ពេលខ្ញុំចូលមក ប៊ីលី កូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ បានប្រាប់ខ្ញុំថា “មាន—សុភាពបុរស នៅទីនេះ នោះគ្រាន់តែជាបុរសក្រីក្រម្នាក់ដែលបានបើកឡានពីចម្ងាយ។” ហើយ និយាយថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំដាក់គាត់នៅក្នុងបន្ទប់ ប៉ា។”

7 ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានចូលកាលពីយប់មិញ ហើយ—ហើយមិនបានសិក្សាច្រើនលើ ប្រធានបទសាលាថ្ងៃអាទិត្យដែលខ្ញុំនឹងនិយាយ នៅព្រឹកនេះ។ ដូច្នេះខ្ញុំបានយក កំណត់ត្រាតូចៗមួយចំនួនដែលខ្ញុំបានរើសចេញពីអ្វីដែលខ្ញុំបានឮបងប្រុសខ្លះ និយាយ ហើយយកចេញពីអត្ថបទនោះ ដើម្បីមានមេរៀនសាលាថ្ងៃអាទិត្យព្រឹក នេះ ហើយខណៈពេលដែលយើងរៀបចំ ហើយរៀបចំសម្រាប់កម្មវិធីពេលល្ងាច។

8 ហើយប៊ីលីបាននិយាយថា “មានបុរសម្នាក់នៅទីនោះដែលឈឺ។” បាន និយាយថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកទៅមើលគាត់។” ដូច្នេះ ខ្ញុំចូលទៅក្នុងបន្ទប់ ឥឡូវនេះ។ ហើយបងប្រុសម្នាក់ដែលមានអាយុប្រហែលខ្ញុំ និងប្រពន្ធរបស់គាត់ អង្គុយនៅទីនោះ។ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយាងចុះមកក្នុងចំណោមពួក យើងនៅក្នុងបន្ទប់ឥឡូវនេះ។

9 គ្រាន់តែគិត គ្រាន់តែនិយាយអំពីកម្មវិធីព្យាបាល ហើយទ្រង់នៅទីនោះ។ ឃើញទេ? ហើយទ្រង់បានប្រាប់បងប្រុសនេះអំពីអ្វីដែលគាត់បានធ្វើ និងអ្វីដែលគាត់បានធ្វើ និងអ្វីដែលបណ្តាលឱ្យមានបញ្ហារបស់គាត់ ហើយគាត់មកពីណា និងទាំងអស់អំពីគាត់។ ហើយមានស្រមោលងងឹតដ៏ធំមួយព្យួរនៅក្នុងបន្ទប់។ បន្ទាប់មកវាចាប់ផ្តើមស្រាលជាងមុន ស្រាលជាងមុន និងស្រាលជាងមុន បន្ទាប់មកព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានកាន់។

10 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំគិតថាបុរសនោះនៅក្នុង...កន្លែងណាមួយត្រឡប់មកវិញនៅទីនេះឥឡូវនេះ។ គាត់និងប្រពន្ធរបស់គាត់ប្រហែលជាមិនអាចចូលទៅក្នុងអាគារបានទេ ប៉ុន្តែពួកគេបាននិយាយថាពួកគេនឹងស្នាក់នៅ យ៉ាងណាក៏ដោយ សម្រាប់កម្មវិធី។ ពួកគេមកពីជុំវិញ ជិតយ៉ាគីម៉ា វ៉ាស៊ីនតោន ហើយបើកឡានចូល។ ហើយគាត់ជាអ្នកបម្រើព្រះនៃដំណឹងល្អ។

ប៉ុន្តែគ្រាន់តែឃើញព្រះគុណរបស់—របស់ព្រះនៅទីនោះ! កន្លែងណា បុរសនោះធ្លាប់នៅក្នុងស្ថាប័ន ហើយមានការព្យាបាល និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបើកសម្តែងការទាំងអស់នេះ។ នៅពេលដែលគ្រូពេទ្យព្យាយាមធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលពួកគេអាចធ្វើបាន ប្រហែលជា សម្រាប់បុរសនោះ ប៉ុន្តែវាគ្រាន់តែយកការប៉ះតិចតួចពីព្រះ ដើម្បីបង្វែរជំនោរ។ ការព្យាបាលការឆក់គឺមិនអីទេ ប៉ុន្តែវាដូចជាយើងហៅថា “ការបាញ់នៅក្នុងទីងងឹត” អ្នកដឹងទេ? អ្នក វាអាចធ្វើឱ្យអ្នកកាន់តែអាក្រក់ ឃើញទេ ព្រោះអ្នកនឹងភ្លេចអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលអ្នកធ្លាប់ដឹង នៅពេលដែលពួកគេដាក់ថ្នាំនោះនៅក្នុងអ្នក។ ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់ជាព្រះ របៀបដែលព្រះគុណនិងមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់! ហើយសូម្បីតែមុនពេលដែលខ្ញុំធ្លាប់បានថ្វាយពាក្យអធិស្ឋានសម្រាប់គាត់ វាបានចប់ហើយ។ ឃើញទេ? វាគ្រាន់តែយកអ្វីមួយរបស់ព្រះ ការប៉ះជាក់លាក់នោះ ដើម្បីធ្វើវា។

ខ្ញុំមិនគួរនិយាយរឿងនេះទេ។ បាទ។ ខ្ញុំនឹងក្រឡេកមើលបុរសនោះឥឡូវនេះ។ មែនហើយ ខ្ញុំមិនដឹងថាតើអ្នកនឹងធ្វើវានៅថ្ងៃនេះឬអត់ទេ។

11 ចុះនៅប្រទេសដែលខ្ញុំស្នាក់នៅសប្តាហ៍នេះ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំស្រឡាញ់មិត្តរបស់ខ្ញុំនៅទីនោះ។ វាជាវិស្សមកាលតូចមុនពេលកិច្ចប្រជុំធំទាំងនេះ អ្នកឃើញទេ? ហើយខ្ញុំគ្រលប់មកផ្ទះវិញ ដើម្បីចុះទៅទីនោះ ហើយចេញទៅបរិច្ចាសត្វកំប្រុកជាមួយបងប្អូនទាំងនេះ។ ហើយគ្រួសារនេះ គ្រួសារដែលខ្ញុំនៅជាមួយនៅ

ទីនោះ ពិតជាមនុស្សគួរឱ្យស្រឡាញ់។ ហើយបុរសនោះជាបងប្រុសពិត មិត្តភក្តិ ពួកគេ។

ហើយម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេគឺជាអ្នកស្រឡាញ់—ប្រម៉ាញ់ឆ្មៃ។ ហើយ គាត់មានទ្រង់ពេញនៅទីនោះ។ ហើយ—ហើយខ្ញុំបានឃើញកូនឆ្មៃតូចដ៏ស្រស់ ស្អាតបំផុតនៅទីនោះ មិត្តតូចមួយ គឺជាអ្វីដែលខ្ញុំហៅអំពីរឿងនោះ “ឆ្មៃកំពស់ ពាក់កណ្តាលនិងឆ្មៃពីរក្បាលខ្ពស់” អ្នកដឹងទេ នោះ—ដែលកំពុងរត់ជុំវិញផ្ទះនៅ ទីនោះ។ ហើយខ្ញុំបានគិតថា “ខ្ញុំ ចូរមិនចង់មានអ្វីដូចនោះទេ!”

12 ហើយពិតណាស់ នៅខាងក្រៅរដ្ឋអាហ្សីហ្សូណា មិនអាចប្រើវាបានទេ។ វាចូល ទៅក្នុងដើមដំបងយក្ស ហើយនោះនឹងជាទីបញ្ចប់របស់វា។ ដូច្នេះខ្ញុំក៏និយាយផង ដែរថា “អ្នកមិនអាចចិញ្ចឹមវាបានទេ។ ពួកវាមិនប្រើឆ្មៃនៅទីនោះទេ នៅក្នុងផ្នែកនៃ ប្រទេសនោះ។ ពីព្រោះ ពួកគេ ពួកគេគ្រាន់តែមិនអាចប្រើវាបាន។ ពួកគេនឹង...ផង ដែរ អាកាសធាតុ—ស្ថានភាពនៃប្រទេសដែលមានដើមដំបងយក្ស ហើយពួកគេ នឹងត្រូវសម្លាប់។” ហើយបន្ទាប់មក ជាការពិត ឆ្មៃចចកនៅទីនោះ—ឆ្មៃចចក ឬអ្វី មួយនឹងសម្លាប់វា ប្រហែលជាទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ប្រសិនបើវាចេញ។

13 ដូច្នេះបុរសម្នាក់នេះនិយាយមកខ្ញុំថា “អ្នកអាចចិញ្ចឹមវា។” ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំមិន អាចយកវាបានទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានកោតសរសើរវា។ រកឃើញថា វាជាឆ្មៃដែលគាត់ ចូលចិត្ត។

14 ហើយបុរសម្នាក់នេះមានប្រពន្ធតូចគួរឱ្យស្រឡាញ់និងកូនតូច។ ហើយនៅ ថ្ងៃមុន នាងចាប់ផ្តើមចេញទៅក្រៅជាមួយឡានរបស់គាត់ ហើយនាងមានឡាន អូលម៉ូប៊ីល។ ហើយឆ្មៃតូចនេះមានប្រវែងប្រហែលប៉ុណ្ណោះ គ្រាន់តែជាកូនឆ្មៃ ប៉ុណ្ណោះ។ ហើយនាងរត់ត្រង់លើគាត់។ នោះអូលម៉ូប៊ីលនឹងឆ្លងកាត់ឆ្មៃតូច នៅ ខាងក្រោយវានៅទីនេះ ហើយកិនវាចុះ ជាកន្លែងដែលចូរនៅលើផ្លូវបានបុកពោះ តូចរបស់វានៅទីនេះ អ្នកដឹងទេ។ ហើយ—ហើយប្រពន្ធតូច ជំនួសឱ្យការនាំឆ្មៃ តូចទៅពេទ្យសត្វ...ពិតណាស់ ពេទ្យសត្វនឹងដាក់វាឱ្យដេកភ្លាម ហើយសម្លាប់វា។ ឃើញទេ?

មានយុវជនម្នាក់ទៀតនៅជាមួយខ្ញុំ។ ហើយភ្លាមៗនៅពេលដែលគាត់បាន ក្រោកឡើងនៅទីនោះបាននិយាយថា “ប្រសិនបើនោះជាឆ្មៃរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងបាញ់ វា។” បាននិយាយថា “ហ្នឹងហើយ។ សូមឱ្យវារងទុក្ខដូច្នោះ?”

15 ខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយ កុំបាញ់វាអី។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “សូមរង់ចាំ បន្តិច។”

នាំទាំងអស់គ្នាចេញក្រៅ ហើយបានទៅអធិស្ឋានសម្រាប់វា។ ឆ្កែតូចដើរតាម ខ្ញុំនៅរាងហាល។ ហើយវា បាទ វា...ឃើញទេ? “អ្វីក៏ដោយដែលអ្នកចង់បាន ពេលអ្នកអធិស្ឋាន ចូរជឿថាអ្នកបានទទួលវា អ្នកនឹងបានវា នឹងត្រូវបានផ្តល់ឱ្យ អ្នក។” “អ្វីក៏ដោយ។” នោះជាព្រះជាម្ចាស់នៃយើង មែនទេ? ទ្រង់—ទ្រង់អស្ចារ្យ និងអស្ចារ្យ។ ហើយយើងពិតជាស្រឡាញ់ទ្រង់ នៅព្រឹកនេះ ហើយទន្ទឹងរង់ចាំទ្រង់ ហើយដឹង...

16 ឃើញទេ នៅថ្ងៃមុន—គូស្នេហ៍ចាស់មួយគូរ ម្តាយនិងឪពុករបស់សមាជិក ដ៏ល្អម្នាក់នៃ—ក្រុមជំនុំនៃអ្នកជឿនេះ។ ហើយម្តាយគឺ អូ ខ្ញុំគិតថានាងអាយុជិត មួយរយហើយ ហើយឪពុកក៏ដូចគ្នាដែរ។ ហើយអស់រយៈពេលប្រហែលដប់ពីរ ឆ្នាំមកហើយបុរសម្នាក់នេះមិនបានផ្លាស់ប្តូរ នៅលើខ្នងរបស់គាត់ គ្រាន់តែដាក់ ត្រង់។ ឬ មិនអាចដេកនៅខាងចំហៀងគាត់ ឬអ្វីសោះ។ នៅទីនោះអស់រយៈពេល ដប់ពីរឆ្នាំ។ អាយុចាស់។ ហើយម្តាយឥឡូវនេះមានអាយុប្រហាក់ប្រហែលគាត់ តាមខ្ញុំគិត កន្លែងណាមួយជិតមួយរយ ហើយមិត្តចាស់ដ៏កំសត់គឺគ្រាន់តែបាត់បង់ ការគ្រប់គ្រងផ្លូវចិត្តរបស់នាង។ នាងកំពុងគិតថានរណាម្នាក់កំពុងយកអ្វីដែល នាងមាន។

ហើយខ្ញុំបានក្រឡេកមើល...ជុំវិញតុ ពួកយើងទាំងអស់គ្នា ទាំងចាស់ទាំងក្មេង អង្គុយនៅទីនោះ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “តើយើង ទៅណា? តើយើងកំពុងធ្វើអ្វី?” ហើយស្រ្តីដែលខ្ញុំនៅជាមួយនោះគឺជាម្តាយនិង ឪពុករបស់នាង។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “អ្នកក៏ទៅតាមផ្លូវនោះដែរ។ ពិតប្រាកដ ណាស់ យើងគ្រប់គ្នាទៅ។” ឃើញទេ?

17 គ្រាន់តែគិតពីវាបន្តិច មុនពេលយើងចាប់ផ្តើមមេរៀនរបស់យើង។ នោះហើយ ជាកន្លែងដែលអ្នកកំពុងដឹកនាំ។ តើអ្នកកំពុងតស៊ូដើម្បីអ្វី? គឺដើម្បីអ្នកអាចរស់នៅ បាន។ តើអ្នករស់នៅដើម្បីអ្វី? គឺដើម្បីអ្នកអាចស្លាប់។ តើវាមិនល្ងង់ទេបើយើង មិនទទួលយកការផ្គត់ផ្គង់របស់ព្រះសម្រាប់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច? តើយើងអាច គិតអំពីអ្វី? អ្វី—អ្វីដែលអាចមាននៅក្នុងគំនិតរបស់យើង ដែលនឹងទាក់ទាញការ យកចិត្តទុកដាក់របស់យើងពី...ទៅអ្វី? ចុះបើអ្នកមានលុយមួយរយលានដុល្លារ

ហើយអ្នកជាម្ចាស់រដ្ឋ—នៃរដ្ឋឥណ្ឌាអាណា ឬរដ្ឋផ្សេងទៀត ឬសូម្បីតែប្រជាជាតិ ឬ ជំរុញពិភពលោកទាំងមូល?

អ្នករស់នៅបានយូរគ្រប់គ្រាន់ អ្នកត្រូវតែមករកវា ផងដែរ។ ឃើញទេ? ហើយ ឥតឈប់ឈរ ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ រាល់ពេលដែលបេះដូងអ្នកលោត អ្នកនឹង ទៅត្រង់នោះ។ ឃើញទេ? អ្នក គ្មានជ័យជំនះសម្រាប់អ្នកទេ។ អ្នកនៅខាងអ្នក ចាញ់ ហើយ អ្នកត្រូវតែចាញ់។ ប៉ុន្តែសូមចងចាំការសន្យា ថា “អ្នកណាដែល បាត់បង់ជីវិតដោយព្រះខ្ញុំ នឹងរកឃើញវិញ។” ឥឡូវនេះ តើមានអ្វីដែលត្រូវ ស្វែងរកជាជីវិត ទោះបីជាអ្នកបានរកបានពិភពលោកទាំងមូលជាបស់អ្នក ក៏ដោយ? ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នក—ប្រសិនបើអ្នករកឃើញជីវិត អ្នកបានរកឃើញរឿង ដ៏អស្ចារ្យបំផុតដែលអាចត្រូវបានរកឃើញ។ ខ្ញុំចង់...

18 ក្រឡេកមើលទៅខាងឆ្វេងរបស់ខ្ញុំ ហើយឃើញម្តងទៀត ឥឡូវនេះ ពានរង្វាន់ មួយទៀតនៃព្រះគុណរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ប្រហែលពីរបីសប្តាហ៍មុន ខ្ញុំត្រូវបានគេ ហៅទៅទូរស័ព្ទ។ ហើយជាសមាជិកដ៏គួរឱ្យស្រឡាញ់នៃក្រុមជំនុំនេះ ប្តូរកាយ នេះ... ខ្ញុំមិនចង់ហៅរឿងនេះថាជាព្រះវិហារទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ហៅវា ថា...

ដូចជាខ្ញុំកំពុងនិយាយទៅកាន់មនុស្សមួយចំនួន ពួកគេបាននិយាយថា “មែនហើយ តើអ្នកជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះវិហារអ្វី?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនមែនជាកម្មសិទ្ធិរបស់ណាមួយទេ...”

“តើអ្នកស្ថិតនៅក្នុងនិកាយអ្វី?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “គ្មានទេ។”

បាននិយាយថា “មែនហើយ តើអ្នកជាកម្មសិទ្ធិអ្វី?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “អាណាចក្រមួយ។”

19 អាណាចក្រមួយ! “ហើយដោយវិញ្ញាណតែមួយយើងបានទទួលបុណ្យ ជ្រមុជទឹកនៅក្នុងអាណាចក្រនោះ។” ដោយវិញ្ញាណតែមួយ ទាំងអស់ ចូលទៅក្នុង ព្រះរាជាណាចក្រនេះ! ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “សូមអធិស្ឋាន ព្រះរាជ្យរបស់ទ្រង់ បានមកដល់។ ព្រះហឫទ័យទ្រង់បានសម្រេចនៅលើផែនដី ដូចនៅស្ថានសួគ៌ ដែរ។” ឥឡូវនេះ ទ្រង់បានឈរមួយថ្ងៃមុនភ្នំការផ្លាស់ប្តូរ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អ្នកខ្លះឈរនៅទីនេះ មិនត្រូវភ្ញាក់សេចក្តីស្លាប់

ឡើយ ដរាបណាគេឃើញព្រះរាជាណាចក្រឡើងគ្រប់គ្រង។” វាត្រូវបានបង្ហាញជាមុន ដូចដែលយើងបានឆ្លងកាត់វា ក្នុងការផ្លាស់ប្តូរ។ ហើយព្រះគម្ពីរបានចែងថា “ព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះគឺនៅក្នុងអ្នក។” ដូច្នេះ នេះគឺជារាជាណាចក្រដែលប្រកាសថានេះមិនមែនជាផ្ទះរបស់ពួកគេទេ។ នេះមិនមែនជាផ្ទះរបស់យើងទេ។ យើងកំពុងស្វែងរកការយាងមករបស់ស្តេច រៀបចំព្រះរាជាណាចក្រ។

20 ខ្ញុំត្រូវបានគេហៅក្នុងករណីសង្គ្រោះបន្ទាន់—ពីបងប្រុសចាស់ម្នាក់ដែលដូចជាខ្ញុំពួកសម្រាប់ខ្ញុំ។ ហើយគាត់...ខ្ញុំមិនបានស្គាល់គាត់យូរទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំចាំថ្ងៃដែលខ្ញុំនាំគាត់មកទីនេះដើម្បីជ្រមុជទឹក។ ហើយបុរសនោះនឹងមានអាយុកៅសិបមួយឆ្នាំឆាប់ៗនេះ។ ហើយប្រពន្ធក្នុងឱ្យស្រឡាញ់របស់គាត់បានទូរស័ព្ទមកខ្ញុំ ហើយនាងជាគិលានុបដ្ឋាយិកាបាននិយាយថា “គាត់មានជំងឺខ្សោយបេះដូងទាំងស្រុង។” ក្រៅពីនោះ គាត់មាន...អូ ខ្ញុំហៅ...មិនអាចហៅឈ្មោះបានទេ។ គាំងបេះដូង។ ប្រុងស្រីម្នាក់និយាយថា “សរសៃឈាមបេះដូង។”—អេដ។ ជំងឺគាំងបេះដូង។ សូមអរគុណ។ ជំងឺគាំងបេះដូង និងជំងឺខ្សោយបេះដូងពេញលេញ។ គ្រូពេទ្យមិនផ្តល់ក្តីសង្ឃឹមទាល់តែសោះ។ ហើយបុរសនោះជិតស្លាប់ ហើយគាត់បានហៅខ្ញុំ។

21 ហើយខ្ញុំបានចូលទៅក្នុងហូដចាស់តូចរបស់ខ្ញុំ ហើយចាប់ផ្តើមឡើងតាមផ្លូវទៅរដ្ឋអូហៃយ៉ូ តាមដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន ហើយមិនដឹងទេ កង់មួយរបស់ខ្ញុំចេញពីរង្វង់ បានបែកសំបកកង់ចេញពីវា។ ដូច្នេះហើយ ខ្ញុំក្រោកឡើងនៅទីនោះ ចេញពីស្ថានីយ៍ចាក់ប្រេងប្រហែលម៉ោង១១ ខ្ញុំបារម្ភពីគាត់ ខ្ញុំ—ខ្ញុំស្រឡាញ់គាត់។ ហើយខ្ញុំដឹងថា ប្រសិនបើ—ប្រសិនបើវានៅតែបន្ត ព្រះអម្ចាស់នៅស្ងៀម ហេតុអ្វី មិនយូរមិនឆាប់ យើងនឹងត្រូវបោះបង់ចោលគ្នាទៅវិញទៅមក។

22 ប៉ុន្តែ វានឹងមិនប៉ះពាល់ដល់ការលើកឡើងទេ ឥឡូវនេះ។ ឃើញទេ? ទេ? ពួកគេមកមុន បន្ទាប់មក។ ពួកគេមានឯកសិទ្ធិ វាបានបន្ត។ ពួកគេមកមុន។ ឃើញទេ? ឃើញទេ? “យើងដែលនៅរស់ ហើយនៅសេសសល់ ចំពោះការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់ នឹងមិនរារាំងប្រារាងអ្នកដែលដេកលក់ឡើយ។ តែរបស់ព្រះជាម្ចាស់នឹងបន្តឡើង មនុស្សស្លាប់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទនឹងរស់ឡើងវិញមុន។ បន្ទាប់មកនៅពេលដែលភ្នែករបស់យើងមើលមនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់យើង នោះយើងនឹងត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ ក្នុងពេលមួយប៉ុណ្ណោះ ហើយជាមួយពួកគេនឹង

ត្រូវជាប់ជាមួយគ្នា។” ឃើញទេ? អ្នកដែលទៅមុនគេមានឯកសិទ្ធិខ្ពស់ជាងអ្នកដែលកំពុងរស់នៅ។

23 ពេលខ្ញុំចេញពីស្ថានីយ៍ នៅម៉ោងដប់មួយ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា “កុំបារម្ភពីគាត់។ អ្នកនឹងចាប់ដៃគាត់នៅតាមផ្លូវម្តងទៀត ហើយគាត់នឹងមកព្រះវិហារ” បុរសអាយុកៅសិបមួយឆ្នាំជិតស្លាប់។

នៅពេលដែលខ្ញុំបានជួបប្រពន្ធរបស់គាត់និងមនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់គាត់នៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យនៅលីម៉ា ពួកគេបានប្រាប់ខ្ញុំអំពីស្ថានភាពរបស់គាត់។ ចូលទៅមើលគាត់នៅទីនោះ។ គាត់បាននិយាយថា “ប៉ុន្តែគាត់មានអ្វីចម្លែក។” បាននិយាយថា “គាត់—គាត់ចាប់ផ្តើមផ្លាស់ប្តូរឱ្យកាន់តែប្រសើរឡើងនៅម៉ោង១១។” មែនហើយ ខ្ញុំ...ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញពួកគេនូវរឿងជាច្រើន ពួកគេដឹងថាខ្ញុំមិនបាននិយាយបែបនោះទេ។ ដោយសារតែពួកគេនិយាយវាមកខ្ញុំជាមុន “គាត់ចាប់ផ្តើមផ្លាស់ប្តូរ។” ពួកគេបានដឹងថាខ្ញុំនឹងប្រាប់ពួកគេពីការពិត។

24 ដូច្នោះកាលពីថ្ងៃអាទិត្យមុន ពេលខ្ញុំចូលទៅក្នុងហាងកាហ្វេ ប៊ូ ប៊ូ នៅល្វីសរីល ដែលជាកន្លែងដែលខ្ញុំគិតថាប្រហែលប៉ែតសិបភាគរយនៃក្រុមជំនុំនេះប្រមូលផ្តុំនៅរៀងថ្ងៃអាទិត្យ ដើម្បីបរិភោគ តើខ្ញុំឃើញអ្នកណាមកតាមផ្លូវ? ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា បេះដូងខ្ញុំលោតញាប់ពេលខ្ញុំឃើញបងប្រុសដុកមកតាមផ្លូវ ពិតជាអ្វីដែលទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំចាប់ដៃគាត់ នៅ—នៅតាមផ្លូវ។

25 បន្ទាប់មកខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រលប់មកទីនេះវិញសម្រាប់យប់ថ្ងៃអាទិត្យមុន ហើយបាននិយាយលើប្រធានបទនៃការរូបរួម នៃការរូបរួមពេលវេលានៃទីសម្គាល់។ ដូច្នោះ... ហើយបន្ទាប់មកបាននាំឱ្យវាកើតឡើង គ្រាន់តែជាអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូល។ ហើយនៅទីនេះគាត់បានកំណត់នៅក្នុងក្រុមជំនុំថ្ងៃនេះ នៅទីនេះដោយពួកយើង ជាពានរង្វាន់នៃព្រះគុណរបស់ព្រះ។ ពេលចាប់ដៃគាត់នៅក្រោមតង់ តង់អុកស៊ីសែនដែលគាត់នៅក្រោម ខ្ញុំបាននិយាយថា “បងប្រុសដោ អ្នកនឹងមិនអីទេ។ ខ្ញុំនឹងជួបអ្នកនៅក្នុងព្រះវិហារម្តងទៀត។ នោះហើយជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។” ឃើញទេ? នៅទីនេះគាត់បានអង្គុយនៅក្នុងព្រះវិហារ នៅទីនេះ បងប្រុសដុក។

26 បើខ្ញុំមិនច្រឡំទេ រដ្ឋមន្ត្រីដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយកាលពីប៉ុន្មាននាទីមុនព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយាងមក ហើយបើកសម្តែងការទាំងអស់នេះ ប្រាប់គាត់ពីរបៀបដែលវាកើតឡើង ហើយប្រាប់គាត់ពីអ្វីដែលគាត់បានធ្វើ របៀបដែល

វាកើតឡើង របៀបដែលវាកើតឡើង ទាំងអស់ដែលកំពុងកើតឡើងចាប់តាំងពី ពេលនោះមក សូម្បីតែលក្ខណៈនៃគ្រួសាររបស់គាត់ និងអ្វីៗទាំងអស់។ ហើយ ប្រាប់គាត់ថា “វាចប់ហើយ។” ហើយអ្នកបម្រើព្រះកំពុងអង្គុយនៅទីនេះ នៅ ខាងស្តាំដៃ។ តើអ្នកគ្រាន់តែលើកដៃឡើងបានទេ លោក? នៅទីនោះ គាត់និង ប្រពន្ធរបស់គាត់ ពិតណាស់ ឥឡូវនេះ។

នេះជាក្រុមបងប្រុសដោ នៅទីនេះឥឡូវនេះ។ អូ ខ្ញុំអើយ!

27 តើទ្រង់មិនអស្ចារ្យទេឬ? “រឿងទាំងនោះដែលពីមុនមក ហើយនឹងកើតឡើង។” សាក្សីម្នាក់ ពី បីនាក់។ “អ្វីដែលជាអ្វីដែលអ្នកបានធ្វើ រឿងដែលកំពុងកើតឡើង ឥឡូវនេះ និងរឿងដែលនឹងកើតឡើង។” ហើយរាល់ពេល ពិតប្រាកដណាស់ នៅលើព្រះបន្ទូល។ នោះមានតែព្រះទេដែលអាចធ្វើវាបាន។ អូ! តើយើងមិន សប្បាយចិត្តបំផុតសម្រាប់រឿងទាំងនេះទេឬ?

28 ឥឡូវនេះ ហេតុផលដែលខ្ញុំចំណាយពេលបន្ថែមបន្តិច បីលីត្រូវទៅយកប្រពន្ធ និងកូនរបស់គាត់។ ហើយគាត់បាននិយាយថា “ប៉ា កុំចាប់ផ្តើមអធិប្បាយ រហូតដល់ខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ។” ដូច្នោះ ខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថាគាត់ត្រឡប់មកវិញឥឡូវនេះ។ ហើយខ្ញុំគួរតែមានពេលវេលាច្រើន យ៉ាងណាក៏ដោយ។ ហើយខ្ញុំកំពុងព្យាយាម គេចចេញពីភាពតានតឹងរយៈពេលបួនម៉ោងនេះដែលខ្ញុំដាក់អ្នកទាំងអស់គ្នានៅ ទីនេះ ហើយធ្វើវាសាមសិបប្រាំ សែសិបនាទី អ្នកឃើញទេ ហើយព្យាយាមរក្សាវា។

29 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំត្រូវបានគេអធិប្បាយនៅពេលមួយនៅទីក្រុងឈីកាហ្គោ។ ខ្ញុំ ទទួលបានវាដល់សាមសិបនាទី ឬអ្វីមួយ សាមសិបប្រាំនាទី។ ហើយកាលពី យប់ថ្ងៃអាទិត្យមុនគឺត្រឹមតែសែសិបប្រាំនាទីប៉ុណ្ណោះ។ បីលីបាននិយាយថា “អ្នក ពិតជាមានភាពប្រសើរឡើង ឪពុក។ ខ្ញុំពិតជាមានមោទនភាពចំពោះអ្នក។”

30 មែនហើយ ប្រហែលជាព្រឹកនេះ ដើម្បីធ្វើឱ្យវាក្លាយជាប្រភេទសាលាថ្ងៃអាទិត្យ បន្តិច ខ្ញុំនឹងមិនទុកអ្នកយូរពេកទេ។ បន្ទាប់មកអ្នកអាចចេញទៅក្រៅហើយញ៉ាំ អាហារថ្ងៃត្រង់របស់អ្នក ហើយអធិស្ឋាន ហើយត្រលប់មកវិញនៅយប់នេះសម្រាប់ កម្មវិធីព្យាបាល។ យើងនឹងបង្កើតជួរអធិស្ឋាននៅយប់នេះ ហើយអធិស្ឋានសម្រាប់ អ្នកជំងឺ។

31 ឥឡូវនេះ បើអ្នកស្គាល់មនុស្សនៅជុំវិញ កន្លែងណាដែលឈឺ ហើយចង់

អធិស្ឋានឲ្យ អ្នកនាំពួកគេមកទីនេះនៅយប់នេះ។ ឃើញទេ? បើអ្នកត្រូវនាំពួកគេមក តាមវិធីណាក៏ដោយ យកពួកគេមកទីនេះ។ ឃើញទេ? នោះជារឿងសំខាន់ គឺនាំពួកគេមកទីនេះយប់នេះ។ យើងទាំងអស់គ្នាជួបគ្នា។ វិធីនោះ...វាពិបាកក្នុងការហៅទូរស័ព្ទទៅកន្លែងបន្ទាប់ពីកន្លែង បន្ទាប់មកអ្នកចាកចេញពីនរណាម្នាក់ ហើយមានអារម្មណ៍ពិបាក។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើខ្ញុំអាចយកវាទាំងអស់នៅកន្លែងតែមួយ នោះខ្ញុំអាចអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកនឹង...ប្រសិនបើប្រជាជនចង់អធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ...អ្នកនិយាយថា “តើពួកគេចង់?” អូ ប្រាកដណាស់។ ពួកគេនឹងត្រូវបានអធិស្ឋានសម្រាប់។ នាំពួកគេចូលមក។ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ យើងនឹងនៅទីនេះ អធិស្ឋានសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា។ ពីព្រោះ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាការទាញទីបីកំពុងចាប់ផ្តើមផ្លាស់ទី អ្នកឃើញទេ ជាមួយ—នៅក្នុងខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់អធិស្ឋានសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា។

³² ឥឡូវនេះ ចូរយើងបើក ព្រឹកនេះទៅបទគម្ពីរចាស់ដែលធ្លាប់ស្គាល់ ដែលខ្ញុំបានលើកឡើងយ៉ាងប្រញាប់កាលពីយប់មិញ ងងុយដេកពិតប្រាកដ ហើយបានសរសេរបទគម្ពីរពីរបីទៀតដើម្បីទៅជាមួយវា។ ហើយទទួលយកប្រភេទនៃការបំពេញបន្ថែម។ ខ្ញុំបានឮបងប្រុសខ្លះប្រើអត្ថបទនេះ។ ហើយខ្ញុំបានគិត... ខ្ញុំបានកត់វាចុះ។ ខ្ញុំគិតថា “មែនហើយ ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំនឹងកត់វាចុះ ព្រោះវាអាចមានប្រយោជន៍។”

ជាច្រើនដងយើងធ្វើដូច្នោះ។ ខ្ញុំកត់សម្គាល់ឃើញថា អ្នកទាំងអស់គ្នានៅទីនេះមានក្រដាសមួយសន្លឹក។ ហើយអ្នកដឹកនាំអាចនិយាយអ្វីមួយ ហើយបន្ទាប់មកអ្នកនឹង—អ្នកនឹងឈានដល់ចំណុចនោះ អ្វីមួយនឹងវាយប្រហារនៅក្នុងអ្នក។ ហើយបន្ទាប់មកប្រសិនបើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធកំពុងធ្វើដូច្នោះ បន្ទាប់មកអ្នកនឹងចាប់ផ្តើមសាងសង់ពីចំណុចនោះនៅទីនោះ ជាសារសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់។ ហើយនោះមិនអីទេ។ ខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ឃើញនៅក្នុងការប្រជុំ គ្រប់ទីកន្លែងដែលអ្នកទៅ មានតែគ្រូអធិប្បាយនិងមនុស្សចូលរួម។ នោះមិនអីទេ។ យើង—យើងនៅទីនេះ នោះហើយជាអ្វីដែលយើងនៅទីនេះគឺដើម្បីព្យាយាមជួយគ្នាទៅវិញទៅមកនៅតាមផ្លូវទាំងនេះ។

³³ ហើយឥឡូវនេះសូមបើកទៅវិវរណៈ ជំពូកទី៣ នៅគ្រាពួកជំនុំ ដោយនិយាយឡើងវិញពីសម័យកាលក្រុមជំនុំ។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះយើង...យើង...នៅ

ទីនោះ។ បាទ។ ខ្ញុំអាចយកអត្ថបទមួយនេះ ហើយដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ អធិប្បាយលើវាមួយរយឆ្នាំហើយមិនទទួលបានអ្វីដែលនៅក្នុងទេ។ ពីព្រោះ នៅក្នុងអត្ថបទមួយនេះ ដូចជាអត្ថបទផ្សេងទៀតទាំងអស់នៃព្រះគម្ពីរ វាត្រូវបាន ចងភ្ជាប់ជាមួយគ្នា។

ហើយខ្ញុំចង់លើកយកប្រធានបទរបស់ខ្ញុំនៅព្រឹកនេះ អំពីរឿងនេះ តើខ្ញុំ អាចយកឈ្នះដោយរបៀបណា? ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានជ្រើសរើសវាព្រោះខ្ញុំគិតថាវា ជាពេលវេលាដែលយើងមិនគួរអនុញ្ញាតឱ្យព្រះវិញ្ញាណនៃការប្រជុំស្លាប់។ យើង ត្រូវតែរក្សាការប្រជុំ ប្រជុំជាប់ជានិច្ច ជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ ប៉ុលបាននិយាយថាគាត់ ត្រូវតែ “ស្លាប់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដើម្បីឱ្យព្រះគ្រីស្ទអាចរស់បាន។” ហើយយើងមិនត្រូវ អនុញ្ញាតឱ្យការប្រជុំនោះស្លាប់ទេ នៅក្នុងខ្លួនយើង។

ឥឡូវនេះ វិវរណៈ ជំពូកទី៣ និងចាប់ផ្តើមជាមួយខទី ២១ យើងអាននេះ។

ឯអ្នកណាដែលឈ្នះ នោះអញនឹងឲ្យអង្គុយក្នុងបល្ល័ង្កជាមួយនឹង អញ ដូចជាអញ...បានឈ្នះ ហើយបានអង្គុយជាមួយនឹងព្រះវរបិតា លើបល្ល័ង្កទ្រង់ដែរ។

អ្នកណាដែលមានគ្រូចៀក ឲ្យអ្នកនោះស្តាប់សេចក្តី ដែល ព្រះវិញ្ញាណមានព្រះបន្ទូលដល់ពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មានចុះ។

34 តើអ្នកបានកត់សម្គាល់—ការរៀបចំរបស់វាទេ? ឃើញទេ? “អង្គុយក្នុងបល្ល័ង្ក ជាមួយនឹងអញ” មិនមែន “នៅលើបល្ល័ង្ករបស់អញទេ។” “នៅក្នុងបល្ល័ង្ករបស់ខ្ញុំ” នោះនៅក្នុងដែនរបស់ទ្រង់។ ឃើញទេ? ហើយនៅទីនោះ ដូចជា—ដូចជាព្រះគ្រីស្ទ ជាអ្នកគ្រប់គ្រង ជាអ្នកគ្រប់គ្រងបល្ល័ង្កនៅពេលនេះ នៃដែនពេញលេញនៃព្រះ ដូច្នេះក្រុមជំនុំនឹងនៅជាមួយទ្រង់ កូនក្រមុំនៅជាមួយទ្រង់ នៅក្នុងបល្ល័ង្ករបស់ ទ្រង់ នៅក្នុងដែនទាំងមូល។ ឃើញទេ? មិនមែន “នៅលើបល្ល័ង្ករបស់ខ្ញុំ” ប៉ុន្តែ “នៅក្នុងបល្ល័ង្ករបស់ខ្ញុំ” ឃើញទេ កន្លែងដែលដែនរបស់ទ្រង់ទៅដល់។ បល្ល័ង្កមួយ ស្ថិតនៅលើដែនមួយ ហើយ—ហើយដែនមួយទៅដល់ឆ្ងាយដូចព្រំដែនរបស់វា។ ហើយនេះគឺពីភាពអស់កល្បទៅអស់កល្បជានិច្ច។ គ្រាន់តែគិតពីវា!

35 ឥឡូវនេះ ដូចដែលយើងសិក្សានេះ គោលបំណងរបស់ខ្ញុំនៃការនេះគឺមិនមែន ដើម្បីមកទីនេះដើម្បី—ដើម្បីប្រកបជាមួយអ្នក។ ដែល ខ្ញុំចូលចិត្តធ្វើវា។ ប៉ុន្តែ

ប្រសិនបើ—ប្រសិនបើខ្ញុំមានឱកាសធ្វើវា ខ្ញុំនឹងមកផ្ទះរបស់អ្នក ហើយចាប់ដៃ
របស់អ្នកហើយនិយាយជាមួយអ្នក ហើយអង្គុយចុះ ញ៉ាំអាហារពេលល្ងាចជាមួយ
អ្នក ហើយអង្គុយនៅក្រោមម្លប់ដើមឈើ ហើយនិយាយនិងប្រកបគ្នាមួយរយៈ។

ប៉ុន្តែនៅពេលដែលយើងមកទីនេះ យើងនៅទីនេះសម្រាប់គោលបំណង
ជាក់លាក់មួយ។ នេះគឺជាផ្ទះនៃការកែតម្រូវ។ នេះគឺជាបល្ល័ង្ក។ នេះគឺជាបល្ល័ង្ក
របស់ព្រះ ហើយការជំនុំជំរះចេញពីដំណាក់របស់ព្រះ។ ហើយនេះគឺជាកន្លែង
ដែលយើងមកជាមួយគ្នា ប្រមូលផ្តុំដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ ជាមួយគ្នា ដូចជា
មានតែគ្រីស្ទានទេដែលអាចស្រឡាញ់បាន។ ប៉ុន្តែ នៅទីនេះ យើង—យើងស្ថិតនៅ
ក្រោម—ការ—ជា—ការដឹកនាំនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក្នុងនៅ
ក្នុងចំណោមយើង។ ហើយយើងនៅទីនេះ... ដើម្បីទទួលយកការរាប់ក្នុងចំណោម
ពួកយើង ដើម្បីមើលកន្លែងដែលខ្លះខាតរបស់យើង ចំណុចខ្លះខាតរបស់យើង
ហើយតើយើងអាចចាប់បានដោយរបៀបណាពីកន្លែងដែលយើងគួរនៅ ទៅកន្លែង
ដែលយើងគួរតែឡូនេះ តើយើងនៅទីណា និងកន្លែងដែលយើងគួរនៅ។ ហើយ
នោះជាអ្វីដែលយើងសិក្សា។ រដ្ឋមន្ត្រីសិក្សាកន្លែងទាំងនោះ សម្រាប់ប្រជាជន
របស់ពួកគេ។ នៅពេលដែលពួកគេឃើញមនុស្ស ភាពខ្លះខាត បន្ទាប់មកពួកគេ
ចាប់ផ្តើមនៅលើនោះ។

36 ឥឡូវនេះ ឆាប់ៗនេះ ខ្ញុំគិតថាក្រុមជំនុំប្រហែលជាត្រូវបោះជំហានខ្ពស់បន្តិច
នៅពេលនេះ។ ខ្ញុំមិនមានគម្រោងធ្វើវានៅព្រឹកនេះ នៃការបង្ហាញរឿងទាំងនេះទេ។
ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថា មិនយូរប៉ុន្មាន បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ មុនពេលយើង
អធិប្បាយអំពីត្រៃទាំងនោះ ខ្ញុំចង់—ទៅ—ដើម្បីនាំយកក្រុមជំនុំគ្រាន់តែជាអ្វីដែល
—ដែលអ្នកគួរតែដឹង ខ្ញុំជឿ ឥឡូវនេះ។

37 ហើយឥឡូវនេះយើងកំពុងនិយាយអំពីរឿងនេះ “យកឈ្នះ”។ ពាក្យយកឈ្នះ
ពិតណាស់ អ្នកដឹងថាវាមានន័យយ៉ាងណា។ អ្នកត្រូវតែមានអ្វីដែលត្រូវ
យកឈ្នះ។ ហើយសម័យក្រុមជំនុំនេះដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធកំពុងមានបន្ទូល
នៅទីនេះ នៅគ្រាពួកជំនុំឡើយ ដូចដែលយើងទើបតែបានឆ្លងកាត់វា ត្រូវការ
ការស្តីបន្ទោស។ ឡើយសេត្រូវតែត្រូវបានស្តីបន្ទោស ដោយសារតែវា—ខុសគ្នា
ចំពោះព្រះគ្រីស្ទ។ វាបានដាក់ព្រះគ្រីស្ទនៅខាងក្រៅ—នៅក្នុងសម័យរបស់ពួកគេ។
ហើយព្រះគ្រីស្ទគឺនៅខាងក្រៅ ដោយព្យាយាមត្រលប់មកខាងក្នុងវិញ។ នោះជា

សេចក្តីស្រឡាញ់។ បន្ទាប់ពីទ្រង់ត្រូវបានគេដាក់ចេញពីផ្ទះរបស់ទ្រង់ ទ្រង់បាន
ព្យាយាមត្រឡប់មកវិញ ហើយមានបន្ទូលថា “អ្នកដែលនឹងបើកទ្វារ ខ្ញុំនឹងចូល
មករកគាត់។” ឃើញទេ? ក្រុមជំនុំខ្លួនឯងទាំងមូល បានដកទ្រង់ចេញ។

38 ប៉ុន្តែឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់។ ការហៅរបស់គាត់នៅទីនេះមិនមែនសម្រាប់
តែក្រុមជំនុំទេ។ “អ្នកដែលយកឈ្នះ។” ឃើញទេ? មិនមែនព្រះវិហារទេ នោះជា
នាង ឃើញទេ រាងកាយក្រុមជំនុំ។ ប៉ុន្តែវាជា “អ្នកដែលយកឈ្នះ” បុគ្គលដែលនឹង
យកឈ្នះឥឡូវនេះ។

39 ហើយឡៅឌីសេបានមករកនាង។ ឥឡូវនេះ យើងឃើញហើយ ដោយដឹងថា
នេះជាសម័យកាលឡៅឌីសេ ហើយដឹងថាសម័យនេះត្រូវការការស្តីបន្ទោសយ៉ាង
ខ្លាំងពីព្រះ។ វាត្រូវការការស្តីបន្ទោសយ៉ាងខ្លាំង។ ហើយនៅពេលដែលបព្វជិត
របស់យើងមានភាពទន់ជ្រាយនិងមានភាពស្ងួតបូត ដូចជាជីតាចាស់ទៅចៅ។
របស់គាត់ អ្វីដែលពួកគេធ្វើគឺល្អឥតខ្ចោះ។ ហើយពួកគេ...

40 វាត្រូវបានគេនិយាយច្រើនណាស់ ថាព្រះគឺជាព្រះដ៏ល្អមួយ រហូតដល់ពួកគេ
ព្យាយាមធ្វើឱ្យព្រះគ្រាន់តែជាលោកគាត់។ អ្នកឃើញទេ? ប៉ុន្តែទ្រង់មិនមែនទេ។
ទ្រង់គឺជាព្រះវរបិតា និងជាព្រះវរបិតានៃសេចក្តីសុចរិត នៃការកែតម្រូវ។ ហើយ
សេចក្តីស្រឡាញ់តែងតែកែតម្រូវ។ ឃើញទេ? សេចក្តីស្រឡាញ់កែតម្រូវ។ មិនថា
វាលឺប៉ុណ្ណាទេ វានៅតែកែតម្រូវ។

ម្តាយពិតប្រាកដនឹងកែតម្រូវកូនរបស់នាង។ ឪពុកពិតប្រាកដនឹងកែតម្រូវ។
ឃើញទេ? ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែទន់ហើយមិនស្អាត ហើយអនុញ្ញាតឱ្យវា...

41 ខ្ញុំបានឆ្លងកាត់លើចាស់មួយនៅថ្ងៃមុន ចុះក្រោម—លាងឬអ្វីដែលគេ
ហៅថាប្រហោង។ ហើយខ្ញុំបានលោតឡើងលើកំណត់ហេតុនេះ។ នៅខាងក្រៅ
វាមើលទៅល្អ មើលទៅដូចជាដើមប៊ីចចាស់ដ៏ធំមួយ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលខ្ញុំ
លោតលើវា អូ បំណែកដ៏ធំរបស់វាបានធ្លាក់ចុះ។ វាពិតជាវល្លយនិងស្តុយ។ ខ្ញុំ
បាននិយាយថា “នោះជារបៀបដែលគ្រីស្ទានកំពុងក្លាយ។” ពួកគេបានស្លាប់
នៅក្នុងអំពើបាបនិងការរំលង អស់រយៈពេលជាយូរមកហើយ រហូតដល់ក្លាយជា
មនុស្សឆ្លុត។ ពួកគេមិនអាចមានទម្ងន់អ្វីទាំងអស់។ ពួកគេ—ពួកគេមិនដឹងថាការ
យកឈ្នះមានន័យយ៉ាងណាទេ។ ហើយខ្ញុំចាប់ផ្តើមគិតពីអត្ថបទនេះ បន្ទាប់មក។
យកឈ្នះ រក្សាជីវិតនៅក្នុងអ្នក។ នៅពេលដែលជីវិតបានរលត់ទៅ នោះហើយជា

អ្វីដែលនាំកំណត់ហេតុនោះទៅកាន់ស្ថានភាពនោះ។ ឃើញទេ? ហើយវាកាន់តែ អាក្រក់ជាងពេលណាៗទាំងអស់នៅពេលដែលវាដាក់នៅក្នុងមែកដែលទឹក។

42 ហើយបន្ទាប់មក នៅទីនោះ អ្នកយកគ្រីស្ទាន ដែលសន្មត់ថាជាគ្រីស្ទាន សូម ឱ្យជីវិតរបស់ព្រះចេញពីគាត់ និងបទពិសោធន៍ សេចក្តីអំណរនៃការបម្រើព្រះគ្រីស្ទ ហើយ រស់នៅក្នុងព្រះវិហារដែលជាកន្លែងដែលវាកើតឡើង គាត់រលួយទ្វេដង លឿនជាង ហ្នឹងហើយ រស់នៅក្រោម។

43 ដូច្នោះ បើយើងព្យាយាមធ្វើតាមសារនៃសម័យកាល ឬយ៉ាងហោចណាស់ផ្នែក នៃសារនេះ យើងគួរតែរស់នៅក្នុងជីវិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទជានិច្ច។ ឃើញទេ? ព្រោះបើ វាមិនអញ្ចឹងទេ អ្នកដេកនៅជុំវិញ ហើយដឹងថារឿងទាំងនេះដែលអ្នកត្រូវធ្វើ ហើយ កុំធ្វើវា ព្រះគម្ពីរបានចែងថា “អ្នកណាដែលដឹងធ្វើល្អ តែមិនធ្វើ នោះជាបាប។” បន្ទាប់មកអ្នកក្លាយជាមនុស្សស្អុយរលួយ នៅពេលដែលអ្នកត្រូវបានបំបែកចេញពី ជីវិតរបស់ព្រះ។ ដូច្នោះ ចូរព្យាយាមជាមួយអ្វីៗទាំងអស់ដែលមាននៅក្នុងអ្នក ដើម្បី ស្ថិតនៅក្នុងជីវិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ នោះអ្នកនឹងបានផលផ្លែ។

44 យើងឃើញសម័យកាលនេះដែលយើងកំពុងរស់នៅ។ វាជាសម័យកាល ដ៏អស្ចារ្យបំផុតគ្រប់សម័យកាល។ យុគសម័យក្រុមជំនុំឡៅឌីសេនេះគឺជា សម័យកាលដ៏ធំបំផុតនៃក្រុមជំនុំទាំងអស់ ព្រោះវាជាការបញ្ចប់នៃពេលវេលានិង ការលាយបញ្ចូលគ្នានៃភាពអស់កល្ប។ ហើយបន្ទាប់មក វាជាសម័យកាលដែល មានបាបបំផុត។ វាជាអំពើបាបនៅសម័យនេះច្រើនជាងអ្វីដែលធ្លាប់មាន។ ហើយ អំណាចរបស់សាតាំងគឺ—វាពិបាកក្នុងការតទល់នឹងវាជាច្រើនដង។ ឃើញទេ?

45 នៅទីនេះ ត្រលប់មកវិញនៅសម័យដើម គ្រីស្ទានម្នាក់អាច អាជីពរបស់គាត់ ជាក្រុមជំនុំ...ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះគ្រីស្ទ អាចត្រូវបានកាត់ក្បាលសម្រាប់វា។ គាត់ អាចត្រូវបានសម្លាប់ ហើយរួចផុតពីទុក្ខវេទនារបស់គាត់ ហើយទៅជួបព្រះយ៉ាង ឆាប់រហ័ស។

ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ សត្រូវបានចូលមកក្នុងនាមក្រុមជំនុំ ហើយវាជាការ បោកបញ្ឆោត។ នេះគឺជាយុគសម័យនៃការបោកប្រាស់។ នៅពេលដែល ព្រះគ្រីស្ទ មានបន្ទូលដូច្នោះ “វិញ្ញាណទាំងពីរនឹងនៅជិតគ្នានៅថ្ងៃចុងក្រោយ រហូតដល់វានឹង បញ្ឆោតអ្នករើសតាំងប្រសិនបើវាអាចទៅរួច។” ឃើញទេ? ឃើញទេ? ឃើញទេ? សូមចាំថា ព្រះគ្រីស្ទបានមានបន្ទូលអំពីមនុស្សដែលបានជ្រើសរើសសម្រាប់ថ្ងៃ

ចុងក្រោយ។ ឃើញទេ? “វានឹងបញ្ជាក់អ្នករើសតាំងប្រសិនបើវាអាចទៅរួច។” ជិតហើយ! មនុស្សរស់នៅដូច្នោះ មនុស្សអាចរស់នៅស្អាត ជីវិតបរិសុទ្ធ កុំធ្វើបាប អ្នកជិតក្បត់ និងអ្នកជីកស្រា និងកុហក អ្នកលេងល្បែង។ ពួកគេអាចរស់នៅខាងលើនោះ ហើយនៅតែមិននៅជាមួយវា។

46 នេះគឺជា—យុគសម័យនៃជីវិត ជីវិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ជាកន្លែង—គឺមិនរោងកាយរបស់ទ្រង់ អ្វីដែលនៅក្នុងទ្រង់។

ទីមួយ ក្រោមការរាប់ជាសុចរិត ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក។ ទីពីរ នៅក្រោមកំណើតថ្មីនៃវេសលី ការរាប់ជាបរិសុទ្ធ ដែលសំអាត។ ហើយទីបី នៅក្រោមការជ្រមុជនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដោយដាក់របស់បរិសុទ្ធនោះចូលទៅក្នុងកម្មវិធី។ ហ្នឹងហើយ? ពាក្យវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានន័យថា វាជាពាក្យក្រិចផ្សំដែលមានន័យថា “សម្អាតហើយទុកមួយឡែកសម្រាប់បម្រើ” ទុកសម្រាប់បម្រើ។ ឥឡូវនេះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាក់វានៅក្នុងការបម្រើ។ ឃើញទេ?

47 ហើយយើងនឹងកត់សម្គាល់ “នៅពេលដែលវិញ្ញាណអាក្រក់ចេញពីមនុស្សហើយ វាដើរនៅកន្លែងស្ងួត។” នោះហើយជាអ្វីដែលក្រុមជំនុំបានធ្វើ បាទីស្ត ទ មេតូឌីស អ្នកដែលជឿលើការរាប់ជាបរិសុទ្ធ។ “បន្ទាប់មក” ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “វិញ្ញាណអាក្រក់ដែលចេញទៅ ត្រឡប់ទៅក្រុមជំនុំនេះវិញ ហើយរកឃើញផ្ទះដែលតុបតែង បោសសំអាត រស់នៅស្អាត រស់នៅស្អាត។” ត្រូវហើយ។ “ប៉ុន្តែប្រសិនបើផ្ទះនោះមិនត្រូវបានបំពេញ កាន់កាប់ នោះគាត់នឹងចូលមកជាមួយអារក្សអាក្រក់ប្រាំពីរផ្សេងទៀតដែលអាក្រក់ជាងគាត់ទៅទៀត ហើយដំណាក់កាលចុងក្រោយនៃកន្លែងនេះគឺអាក្រក់ជាងកន្លែងដំបូង៧ដង។” ពួកគេបានស្នាក់នៅល្អ ជើងនៃប្រសើរជាងការទទួលបាននោះហើយមិនធ្វើតាមវា។ ដូច្នោះពួកពនទីកុស្តនឹងឃើញ អ្នកដឹងពីអ្វីដែលខ្ញុំចង់មានន័យ ផ្ទះត្រូវបានតុបតែង។

48 កាលខ្ញុំកំពុងនិយាយជាមួយនរណាម្នាក់ នៅថ្ងៃផ្សេងទៀត បាននិយាយថា “ពួកគេមានការប្រុងប្រយ័ត្នខ្លាំងណាស់ សូម្បីតែក្រុមបរិសុទ្ធជាច្រើន មិនមែនហៅព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធថា ‘ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ’ ទេ ពីព្រោះពួកគេស្គាល់ខ្លួនឯងជាមួយនឹងពនទីកុស្តនៅពេលដែលពួកគេធ្វើដូច្នោះ។ ពួកគេនិយាយថា ‘ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ’ ឃើញទេ កុំនិយាយថា ‘ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ’។” ពីព្រោះ ពនទីកុស្ត មនុស្សសាមញ្ញ គ្រាន់តែហៅវាថាអ្វីដែលព្រះគម្ពីរចែងថា “ព្រះវិញ្ញាណ

បរិសុទ្ធ។” ដែល ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនិងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជារឿងដូចគ្នា។ ប៉ុន្តែ ពួកគេប្រុងប្រយ័ត្នណាស់។ ពួកគេមិនចង់បង្ហាញអត្តសញ្ញាណជាមួយពួកគេជា មនុស្សនិយាយភាសាដទៃ ហើយនោះគឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ឃើញទេ?

តើមានអ្វីកើតឡើង? នៅពេលដែលសត្រូវ ដែលបានចេញទៅក្រោមការរាប់ ជាបរិសុទ្ធ ដែលត្រូវបានលាងចេញ ត្រឡប់មកវិញហើយឃើញថាផ្ទះមិន ពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ឥឡូវនេះស្ថានភាពនៃក្រុមជំនុំត្រូវបានចូលរួម ជាមួយ—ជាមួយក្រុមជំនុំព្រះវិហារ ជាមួយក្រុមប្រឹក្សាពិភពលោកនៃព្រះវិហារ។ ហើយវាជាអ្វីមួយដែលភ្ជាប់ជាមួយសាសនារ៉ូម៉ាំងកាតូលិក និងអ្វីៗផ្សេងទៀត ហើយឥឡូវនេះវាអាក្រក់ជាងពងផងនៅពេលដែលវាចេញពីលទ្ធិលូធើរៀន។ នោះ ហើយជាកន្លែងដែលមនុស្សយកវា។

49 ហើយបន្ទាប់មកមើលសម័យកាលក្រុមជំនុំឡេឌីសេ បន្ទាប់ពីបានទទួល ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយជាមួយនឹងចំណេះដឹងនិងព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះនៅក្នុង វា ហើយបន្ទាប់មកកិច្ចការរបស់ព្រះត្រូវបានបដិសេធដោយវា ហើយហៅវាថា “កិច្ចការអាក្រក់។” ចុះរឿងនោះវិញ? មានកន្លែងដែលព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានដាក់ចេញ ពីក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់។ ឃើញទេ? ទ្រង់...វាមិនដែលបង្ហាញទ្រង់នៅក្នុង ក្រុមជំនុំរហូតដល់វាមកដល់ឡេឌីសេ ហើយនៅពេលដែលទ្រង់បានទៅដល់ ឡេឌីសេ ទ្រង់ត្រូវបានគេបណ្តេញចេញពីក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ ដោយព្យាយាមចូល វិញ។

50 ឥឡូវនេះ ឃើញទេ ការរាប់ជាសុចរិតមិនដែលដាក់ទ្រង់ទេ។ ការរាប់ជា បរិសុទ្ធគ្រាន់តែសម្អាតកន្លែងសម្រាប់ទ្រង់។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលការជ្រមុជដោយ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានមកដល់ វាបានដាក់ទ្រង់នៅក្នុងមនុស្ស។ ហើយឥឡូវនេះ ពួកគេបានប្រែក្លាយទ្រង់ចេញ នៅពេលដែលទ្រង់ចាប់ផ្តើមបង្ហាញអង្គទ្រង់ថាទ្រង់ គឺដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ ពួកគេបានបង្វែរទ្រង់ចេញ ដោយសារតែពួកគេបាននិកាយ ហើយ—ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់មិនយល់ស្រប នឹងនិកាយរបស់ពួកគេ។ តើអ្នកយល់ទេឥឡូវនេះ? យ៉ាងនោះ គេបោះទ្រង់ចេញ។ “យើងមិនចង់ធ្វើអ្វីជាមួយការនិយាយបែបនេះទេ។ វាជា—វាជាបស់អារក្ស។ វាជា គ្រូទាយ។ ឬ...” ឃើញទេ?

ពួកគេមិនយល់ទេ។ “មានភ្នែក ហើយមើលមិនឃើញ មានត្រចៀក ហើយ

មិនអាចស្តាប់បាន។ ឃើញទេ? ព្រះគ្រាន់តែបើកភ្នែកតាមដែលទ្រង់ចង់។ “ទ្រង់ពង្រឹងអ្នកណាដែលទ្រង់ពង្រឹង ទ្រង់ប្រាថ្នា—និង—ហើយប្រទានជីវិតដល់អ្នកដែលទ្រង់សព្វព្រះទ័យ។” នោះហើយជាអ្វីដែលបទគម្ពីរបានចែង។

51 ឥឡូវនេះ: យើងឃើញម៉ោងទាំងនេះដែលយើងកំពុងស្ថិតនៅក្នុងដំណាក់កាលនេះ ហើយយើងឃើញថាវាជាអ្វី។ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធកំពុងស្ថិតនៅក្នុងសម័យកាលដែលដាក់ទ្រង់ចេញ។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងអ្វីទាំងអស់ តើអ្នកបានកត់សម្គាល់ទេ “ចំពោះអ្នកណាដែលឈ្នះ”? សូម្បីតែនៅក្នុងគ្រាពួកជំនុំដ៏អាក្រក់ខាងលោកិយ “អ្នកដែលឈ្នះ។”

52 យើងរកឃើញនៅទីនេះថាព្រះតែងតែមានអ្នកឈ្នះ។ ទ្រង់មានអ្នកឈ្នះនៅគ្រប់សម័យកាល។ តែងតែមាន គ្រប់ពេលវេលា នៅគ្រប់សម័យកាលដែលមាននៅលើផែនដី ព្រះជាម្ចាស់តែងតែមាននរណាម្នាក់ដែលទ្រង់អាចដាក់ដៃលើជាសាក្សីនៅលើផែនដី។ ទ្រង់មិនដែលធ្វើដោយគ្មានសាក្សីទេ ទោះបីជាពេលខ្លះគ្រាន់តែម្នាក់ក៏ដោយ។ ប៉ុន្តែមាននរណាម្នាក់បានយកឈ្នះ ឥឡូវនេះ ដូចជាពួកបរិសុទ្ធពីបុរាណ។

53 ហើយ—បុរសល្អម្នាក់ ជាអ្នកប្រាជ្ញ បាននិយាយថា បន្ទាប់ពីគ្រាទាំងប្រាំពីរគាត់បាននិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហាំ អ្នកគឺជា—អ្នកវាយអត្ថបទ អ្នកវាយអត្ថបទ” បាននិយាយថា “តើអ្នកនឹងដាក់ក្រុមជំនុំនោះនៅក្នុងការលើកឡើងដោយគ្មានគ្រាទុក្ខវេទនាដោយរបៀបណា?” គាត់បាននិយាយថា...

អ្នកឃើញទេ បើវាជាប្រភេទមួយ ត្រូវតែមាន...មាន...បើមានអង្គបដិបក្ខ ត្រូវតែមានប្រភេទអង្គបដិប្រាណនោះមកពីណា។ ហើយអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលខ្ញុំនិយាយ នោះជាការពិត មានប្រភេទមួយ។ វាមានប្រភេទមួយ។ អ្នកមានស្រមោល។ ហើយព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា “របស់ចាស់គឺជាស្រមោលនៃរឿងថ្មីដែលនឹងមកដល់។”

គាត់បាននិយាយថា “ប៉ុន្តែឥឡូវនេះអ្នកបានយកគម្ពីរសញ្ញាចាស់ធ្វើជាស្រមោល។ ឥឡូវនេះ” គាត់បាននិយាយថា “តើអ្នកនឹងធ្វើអ្វីជាមួយក្រុមជំនុំនេះ?”

54 បុរសម្នាក់នេះមកពី...បុរសអស្ចារ្យ គ្រូដ៏អស្ចារ្យម្នាក់ដែលជាមិត្តរបស់ខ្ញុំ ជាបុរសល្អ ហើយគាត់ជាបងប្រុសដ៏គួរឱ្យស្រឡាញ់។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនហ៊ាននិយាយ

ពាក្យមួយម៉ាត់ប្រឆាំងនឹងបងប្រុសទេ។ ខ្ញុំមិនព្រមទេ។ ក្នុងនាមជា—ក្នុងនាម
 ជា...ក្នុងនាមជាគ្រីស្ទានម្នាក់ ខ្ញុំនឹងមិននិយាយអ្វីប្រឆាំងនឹងគាត់ទេ។ គាត់
 —គាត់—គាត់មិនយល់ស្របជាមួយខ្ញុំលើប្រធានបទមួយនោះទេ ប៉ុន្តែគាត់
 —គាត់ជាបងប្រុសដ៏មានតម្លៃរបស់ខ្ញុំ។ យើងញាំជាមួយគ្នា។ ហើយ អូ គាត់
 គ្រាន់តែជាមនុស្សល្អម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ។ ខ្ញុំយកទស្សនាវដ្តីរបស់គាត់អានអត្ថបទរបស់
 គាត់។ ហើយគាត់សរសេរខ្លះរបស់ខ្ញុំ ជាដើម។ ហើយខ្ញុំបានយកអត្ថបទជាច្រើន
 ចេញពីអ្វីដែលខ្ញុំ—ខ្ញុំបានអាន—អានអត្ថបទរបស់គាត់ ស្តាប់គាត់និយាយ។
 គាត់ជាមនុស្សអស្ចារ្យ ប៉ុន្តែគាត់—គាត់មិនអាចយល់ស្របជាមួយខ្ញុំទេ។ ខ្ញុំសូម
 កោតសរសើរចំពោះភាពស្មោះត្រង់របស់គាត់។ ទោះបីជាគាត់មិនគ្រាន់តែ មួយ
 ក្នុងចំណោមការជំរុញទាំងនេះ គ្រាន់តែត្រូវយល់ព្រមជាមួយអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែល
 អ្នកនិយាយ។ គាត់មានជំនឿផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់ ហើយគាត់ឈរសម្រាប់វា។ ខ្ញុំ
 សូមកោតសរសើរ។ ហើយគាត់ជាមនុស្សល្អ។ អូ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនមែនជាគ្រូបង្ហាញ
 ទាល់តែសោះ ប៉ុន្តែបុរសនេះគឺជាទាំងគ្រូនិងអ្នកប្រាជ្ញ។

55 ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចយល់ស្របជាមួយគាត់ទេ ព្រោះខ្ញុំមិនឃើញវាទេ។ ប៉ុន្តែ វា
 មិនទាក់ទងនឹងសេចក្តីសង្គ្រោះទេ វាទាក់ទងនឹងការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់។
 គាត់ឃើញថាក្រុមជំនុំត្រូវឆ្លងកាត់គ្រាទុក្ខវេទនា សម្រាប់ការសម្អាត។ ខ្ញុំនិយាយ
 ថាព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានបន្សុតក្រុមជំនុំ។ ឃើញទេ? វាមិន
 ត្រូវការ...

ខ្ញុំជឿថាក្រុមជំនុំឆ្លងកាត់គ្រាទុក្ខវេទនា អង្គការព្រះវិហារ ប៉ុន្តែកូនក្រមុំមិនធ្វើ
 ទេ។ តើអ្នកនឹងជ្រើសរើសស្រ្តីម្នាក់ដែលអ្នកត្រូវសម្អាតមុនពេលអ្នករៀបការជាមួយ
 នាងទេ? ឃើញទេ? កូនក្រមុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានជ្រើសរើស ហើយនាងត្រូវបាន
 ជ្រើសរើស។ ហើយនាងគឺជាកូនក្រមុំរបស់ព្រះ ជាកូនក្រមុំរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

56 ហើយឥឡូវនេះគាត់បាននិយាយថា “តើអ្នកនឹងវាយវាដោយរបៀបណា
 ប្រសិនបើកូនក្រមុំចេញទៅមុន នាងឆ្លងកាត់គ្រាទុក្ខវេទនា?” បាននិយាយថា “ខ្ញុំ
 មានបទគម្ពីរដែលបង្ហាញអ្នកថាក្រុមជំនុំស្ថិតនៅក្នុងគ្រាទុក្ខវេទនា។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “គ្រាន់តែអានត្រាទីប្រាំមួយ នោះហើយជាទាំងអស់ នាង
 នៅទីនោះនៅក្រោមគ្រាទុក្ខវេទនា។ ប៉ុន្តែរកឃើញថា នៅមុនពេលនោះ កូនក្រមុំ
 ត្រូវបានបញ្ចប់។ ឃើញទេ? នាងស្ថិតនៅក្នុងសិរីរុងរឿងនៅពេលនោះ។ នាងគ្មាន

ការបន្សុតទេ? ឃើញទេ?

“អ្នកណាដែលជឿលើខ្ញុំ នោះមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយមិនត្រូវ កាត់ទោស ឬការជំនុំជំរះឡើយ ប៉ុន្តែបានឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិត។” ព្រះគ្រីស្ទបានសន្យាថាយើងនឹងមិនឈរនៅសាលជំនុំជំរះឡើយ។ ដូច្នេះទ្រង់ បានជំនួសខ្ញុំដោយសេរី រហូតដល់ខ្ញុំមានសេរីភាព។ នៅពេលដែលខ្ញុំត្រូវបាន លើកលែងទោស ខ្ញុំត្រូវបានលើកលែងទោស។ តើទ្រង់អាចយកខ្ញុំចេញពីហាង បញ្ជាំដោយរបៀបណា មានបង្កាន់ដៃច្បាស់លាស់ បើ...តើទ្រង់អាចជាព្រះ ប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំដោយរបៀបណា ហើយយកខ្ញុំចេញពីហាងបញ្ជាំ ហើយ ឈ្នួញកណ្តាលនៅតែនិយាយថាខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់គាត់? ខ្ញុំបានទទួលបង្កាន់ដៃ សរសេរ អាម៉ែន ឃើញទេ សរសេរដោយព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ នៅក្នុងនោះ នេះគឺជាកន្លែងដែលយើងមក។

គាត់បាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ តើអ្នកនឹងទទួលដោយរបៀបណា បំបែក កូនក្រមុំដែលបានជ្រើសរើសដែលអ្នកនិយាយឥឡូវនេះ តើអ្នកនឹងដាក់វានៅ ក្រោមប្រភេទមួយយ៉ាងដូចម្តេច?”

57 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ល្អណាស់។” ខ្ញុំនិយាយថា “វានៅទីនេះ។ ឥឡូវនេះ នៅក្នុងម៉ាថាយ ជំពូកទី២៧ និងខទី៥១។” ប្រសិនបើយើង...

អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំអានវា ហើយបន្ទាប់មកយើង—យើងទទួលបានវាល្អ។ បន្ទាប់មកយើងរកឃើញថាតើវាត្រូវបានវាយបញ្ចូលឬអត់ ថាតើវាជាកូនក្រមុំ ដែលបានជ្រើសរើស។ ម៉ាថាយ ជំពូកទី២៧ និង—និងខទី៥១។ ត្រូវហើយ។ យើងអានរឿងនេះ នៅឯការផ្តាច់របស់ព្រះអម្ចាស់របស់យើង។

គ្រានោះ រ៉ាំងននក្នុងព្រះវិហារ ក៏រំហែកជា២ភាគ ចាប់តាំងពីលើ ចុះទៅដល់ក្រោម...

58 ឥឡូវនេះ នោះគឺជាច្បាប់។ ច្បាប់បានបញ្ចប់នៅទីនោះ។ ដោយសារតែ រ៉ាំងននបានរក្សាក្រុមជំនុំពីអត្ថបទដ៏បរិសុទ្ធរបស់ព្រះ។ មានតែបូជាចារ្យដែលបាន ចាក់ប្រេងតាំងម្នាក់ប៉ុណ្ណោះដែលចូលទៅទីនោះ ហើយនោះ ម្តងក្នុងមួយឆ្នាំ។ ចាំ ទេ? ឥឡូវនេះ ព្រះជាម្ចាស់ ដោយដៃផ្ទាល់របស់ទ្រង់ សូមកត់សម្គាល់ “ពីកំពូល ទៅបាត” មិនមែនពីបាតទៅកំពូលទេ។ វាមានកំពស់ប្រហែលសែសិបប្លឺត។ សូម កត់សម្គាល់ មិនមែនពីបាតទៅកំពូលទេ ប៉ុន្តែ “ពីកំពូលទៅបាត” បានបង្ហាញថា

វាត្រូវបានធ្វើដោយព្រះ។ ហែករាំងននជាពីរ បន្ទាប់មក អ្នកណាក៏ដោយ អ្នកណាដែលចង់បាន អាចមកទទួលភាពបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់បាន។ ឃើញទេ? ត្រូវហើយ។

...ចាប់តាំងពីលើចុះទៅដល់ក្រោម ក៏មានកក្រើកដី ហើយថ្មប្រេះដាច់ពីគ្នា

អស់ទាំងផ្ទះខ្មោចក៏រើកឡើង ឯខ្មោចពួកអ្នកបរិសុទ្ធ ដែលដេកលក់ទៅហើយ បានរស់ឡើងវិញជាច្រើន

ទាំងចេញពីផ្ទះ ក្នុងពេលក្រោយដែលទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ... ហើយចូលទៅក្នុងទីក្រុងបរិសុទ្ធ លេចមកឲ្យមនុស្សជាច្រើនឃើញដែរ។

59 មានអ្នករើសតាំង កូនក្រមុំនោះ។ មិនមែនក្រុមជំនុំយូដាទាំងអស់ចេញមកនៅពេលនោះទេ។ ពួកគេទាំងអស់បានលះបង់ដូចគ្នា។ ពួកគេទាំងអស់ស្ថិតនៅក្រោមការបង្ហូរឈាមរបស់កូនចៀម។ ប៉ុន្តែមានក្រុមដែលបានជ្រើសរើស ហើយក្រុមដែលបានជ្រើសរើសនោះ ដរាបណាព្រឹត្តិការណ៍មកដល់ នោះពិតជាជឿលើវាដោយភាពស្មោះត្រង់។ ឥឡូវនេះខ្ញុំកំពុងមកដល់ពាក្យថា *យកឈ្នះ*។ ឥឡូវនេះកាន់វា។ ទាំងនេះដែលបានយកឈ្នះដោយស្មោះត្រង់ ថ្វាយតង្វាយដូចគ្នាដែលអ្នកផ្សេងទៀតបានធ្វើ ប៉ុន្តែដោយស្មោះត្រង់ យកឈ្នះលើលោកិយ។ នៅពេលដែលការថ្វាយដង្ហាយត្រឹមត្រូវត្រូវបានធ្វើឡើងសម្រាប់ពួកគេ ពួកគេបាននៅក្នុងឋានសួគ៌រហូតដល់...ពេលនោះ។ លុះដល់វេលានោះហើយ គេបានយកឈ្នះហើយ ក៏ដេកលក់ទៅ ឃើញទេ “សាកសពជាច្រើននៃអ្នកដែលដេកនៅក្នុងធ្នូលីដី” ឃើញទេ ដេកលក់។

60 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើយើងមានពេល យើងអាចត្រលប់ទៅជានីយ៉ែលវិញនៅពេលដែលជានីយ៉ែលដែលបានជ្រើសរើសដែលបានយកឈ្នះ។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា “ជានីយ៉ែលអើយ ចូរមិនសៀវភៅចុះ ដ្បិតអ្នកនឹងបានសម្រាកនៅក្នុងការជ្រើសរើសរបស់អ្នក។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលព្រះអង្គម្ចាស់យាងមក ដែលនឹងឈរសម្រាប់ប្រជាជន អ្នកនឹងឈរនៅក្នុងការជ្រើសរើសនោះ។” នៅទីនេះ។ ជានីយ៉ែល ជាហោរារបស់ព្រះ បានឃើញពេលវេលាចុងក្រោយមកដល់។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា “ជានីយ៉ែល អ្នកនឹងឈរនៅក្នុងដីរបស់អ្នកនៅថ្ងៃនោះ។” ហើយគាត់នៅទីនេះ ចេញមក មិនមែនអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ទេ ប៉ុន្តែជាប្រភេទ

កូនក្រមុំរបស់អ៊ីស្រាអែល។ ឥឡូវនេះ អ៊ីស្រាអែលដែលនៅសល់មិនចេញមកទេ ហូតដល់ការរស់ឡើងវិញទូទៅ។

61 ហើយឥឡូវនេះ នៅការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ អស់អ្នកដែល ពិតជាស្រឡាញ់ការយាងមករបស់ទ្រង់ ដែលរស់នៅសម្រាប់វា នៅពេលដែល ទ្រង់លេចមកលើមេឃ ក្រុមជំនុំដែលបានស្លាប់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទនឹងរស់ឡើងវិញ ហើយអ្នកទាំងនោះនឹងត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរក្នុងពេលបន្តិចទៀត។ ពួកគេដែល នៅសល់នឹងមិនដឹងអ្វីទាំងអស់។ សូមចាំថា “បានបង្ហាញខ្លួនដល់អ្នកនៅក្នុង ទីក្រុង។” ឃើញទេ? ការ—នេះ—ការលើកឡើងនឹងដូចនោះ។ យើងនឹងឃើញគ្នា ទៅវិញទៅមក ហើយយើងនឹងឃើញពួកគេ។ ពិភពលោកទាំងមូលនឹងមិនឃើញ ពួកគេទេ។ វានឹងត្រូវចាប់បានដោយសម្ងាត់។ រង់ចាំពេលវេលានោះ!

បន្ទាប់មកត្រឡប់មកផែនដីវិញសម្រាប់សហស្សវត្សរ៍ដ៏រុងរឿងនោះ បន្ទាប់មក ពាន់ឆ្នាំ... “អ្នកស្លាប់ដែលនៅសល់រស់មិនបានមួយពាន់ឆ្នាំទេ។”

62 ហើយបន្ទាប់មកមានការរស់ឡើងវិញជាទូទៅ ដែលអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់... ហើយមើលទៅនៅទីនោះ សាក៏ដប់ពីរនាក់ បុព្វបុរសទាំងដប់ពីរ សុទ្ធតែ តំណាង។ ហើយយើងមិនទាន់ទៅដល់វានៅឡើយទេ។ ប្រហែលជា ព្រះអម្ចាស់ សព្វព្រះហឫទ័យ យើងនឹងទៅដល់វានៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញា របៀបដែលជញ្ជាំងនៃ តួរមណីវិទ្យាទាំងនោះ និងថ្មដប់ពីរ ទ្វារដប់ពីរ គ្រឹះដប់ពីរ ទាំងអស់នោះតំណាង ឱ្យ។ នៅទីនេះពួកគេនៅលើបល្ល័ង្កដប់ពីរ ដែលជាទេវតា-នាំសារនៅសម័យនោះ ដើម្បីកាត់ទោសដល់អស់អ្នកដែលបដិសេធសាររបស់ពួកគេ។ អាម៉ែន។ មាន ពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យនោះ។ បាទ។

63 តើថ្ងៃណា ពេលវេលាដែលយើងកំពុងរស់នៅ! របៀបដែលយើងគួរ ពិនិត្យមើល ក្រុមជំនុំ។ ឥឡូវនេះយើងនិយាយអំពីរឿងទាំងនេះនឹងមកដល់ នោះនឹងមក។ ឥឡូវនេះ ថ្ងៃនេះ សូមត្រឡប់មកទីនេះ ហើយមើល ពិនិត្យមើលខ្លួន យើង ហើយមើលថាតើយើងត្រឹមត្រូវនៅក្នុងសេចក្តីជំនឿ។

64 ឥឡូវនេះសូមនិយាយអំពីអ្នកឈ្នះពីរបីនាក់សម្រាប់ពីរបីនាទី នៅក្នុងសម័យ របស់ណូអេ ដែលត្រូវបានសរសេរដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដូចសព្វថ្ងៃនេះ។

ខ្ញុំគិតថាមានដប់នាទី។ ឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងកន្លះម៉ោង។ ខ្ញុំទើបតែចាប់ផ្តើម ទំព័រ

ដំបូង។ ខ្ញុំនឹងរំលងពួកគេមួយចំនួន ប្រសិនបើខ្ញុំអាច និងទទួលបានអ្វី...

65 នៅសម័យណូអេ ប្រភេទសព្វថ្ងៃនេះ ព្រះយេស៊ូវបានសំដៅទៅលើវា ហើយ មានបន្ទូលថា “ដូចនៅសម័យណូអេដែរ វានឹងកើតឡើងនៅក្នុងការយាងមករបស់ កូនមនុស្ស។ នៅសម័យណូអេ កូនមនុស្សនឹងមកដល់។” សូមកត់សម្គាល់ មាន ពិភពលោកប្រឆាំង ប្រហែលជាមនុស្សរាប់លាននាក់ មានអ្នកឈ្នះប្រាំបីនាក់។ មនុស្សប្រាំបីនាក់បានយកឈ្នះ នោះគឺជាអ្នកឈ្នះពិតប្រាកដ។ មានកូនប្រុសបី នាក់របស់ណូអេនិងប្រពន្ធរបស់ពួកគេ ហើយណូអេនិងប្រពន្ធរបស់គាត់។ ប្រាំបី បានយកឈ្នះ ដែលបានចូលទៅក្នុងទូកធំនៅពេលសមស្រប។ តើពួកគេបានធ្វើ វាដោយរបៀបណា? ពួកគេបានស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ពួកគេមិនត្រូវបានគេ ចាប់បាននៅខាងក្រៅទ្វារទេ។ ពួកគេត្រូវបានចាប់នៅខាងក្នុងទ្វារ។

66 អូ មិត្តជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ កុំឲ្យទ្វារបិទ។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “ដូច នៅថ្ងៃនោះ កូនមនុស្សនឹងមកដល់ដែរ។” (សូមអរគុណបងប្រុស។) “ដូច្នោះវា នឹងមាននៅក្នុងការយាងមករបស់កូនមនុស្ស។” ឥឡូវនេះ មាននរណាម្នាក់នឹង ចាប់បាននៅខាងក្រៅទ្វារនោះ។

ពួកគេជាច្រើនប្រហែលជាមានបំណងល្អ ហើយ “ថ្ងៃណាមួយ បើមានរឿង បែបនេះកើតឡើង យើងនឹងទៅជាមួយបងប្រុសណូអេ ព្រោះគាត់ជាមនុស្សល្អ។” ប៉ុន្តែអ្នកឃើញទេ វាចាប់បានតែប្រាំបីនាក់នៅខាងក្នុង។

67 ឥឡូវនេះ ចូរគិតឲ្យខ្លាំង។ ប្រសិនបើអ្នកកំពុងដេកនៅជុំវិញ ទទួលបានភាព កខ្វក់ ចូល។ ប្រញាប់ឡើង ព្រោះទ្វារអាចបិទនៅពេលណាក៏បាន។

68 ហើយតែងតែមានទូកធំមួយនៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចរបស់ព្រះ។ មានទូកធំមួយនៅ សម័យលោកណូអេ សម្រាប់ការសង្គ្រោះរាស្ត្ររបស់ទ្រង់។ មានទូកធំមួយនៅ សម័យច្បាប់ ជាហិបនៃទីបន្ទាល់។ នៅសម័យច្បាប់ ពួកគេបានតាមទូកនោះ។

ហើយឥឡូវនេះមានសម័យកាន់កាប់ត្រួតត្រាទីបី ដូចជាសម័យណូអេ សម័យទុក្ខ ហើយឥឡូវនេះ។ ឥឡូវនេះមានទូកធំមួយ។ ហើយហិបនោះមិនមែន ជានិកាយទេ ហើយក៏មិនមែនជាការល្អដែលអ្នកធ្វើដែរ។ វាជា “ដោយវិញ្ញាណ តែមួយ” រ៉ូម ៨:១ “យើងទាំងអស់គ្នាបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងរូបកាយ តែមួយ នៅក្នុងដែននៃព្រះរាជាណាចក្រនោះ ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកខាងវិញ្ញាណ

មួយ។” មិនថាល្អប៉ុណ្ណា អាក្រក់ប៉ុណ្ណា អ្វីក៏ដោយ អ្នកនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រ នោះ—ដោយពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ឃើញទេ? នោះជា វិធីតែមួយគត់ដែលអ្នកយកឈ្នះ។ វាទាំងអស់ដែលស្ថិតនៅក្រោមការបង្ហូរឈាម គឺជាអ្នកឈ្នះ ពីព្រោះអ្នកមិនអាចយកឈ្នះខ្លួនឯងបានទេ។ វាគឺជាទ្រង់ដែល យកឈ្នះសម្រាប់អ្នក។ អ្នកកំពុងសម្រាក។

69 “តើខ្ញុំនឹងដឹងដោយរបៀបណា បងប្រុសប្រាណហាំ ថាខ្ញុំនៅទីនោះ?” មើលតើ ជីវិតប្រភេទណាដែលអ្នកកំពុងរស់នៅ។ គ្រាន់តែមើលជុំវិញ។ មើលថាតើវាទើបតែ ចេញពីអ្នក ដោយស្វ័យប្រវត្តិ។ ឬអ្នកត្រូវតឹងហើយទាញ ឃើញទេ បន្ទាប់មកអ្នក កំពុងធ្វើវា។ ប៉ុន្តែកុំព្យាយាមធ្វើវា។ តើអ្នកធ្លាប់ព្យាយាមទេ? បាទ។ កុំ។

70 ដូចជាការដាក់ដៃរបស់ទារកតូចនៅក្នុងរន្ធដែអាវ អ្នកឃើញទេ? គាត់គ្រាន់តែ ឡើងលើ ចុះក្រោម និងអ្វីៗផ្សេងទៀត។ ឃើញទេ? គាត់មិនអាចធ្វើបានទេ។ “ពាក់អាវរបស់អ្នក អូសសម្លាញ់។” គាត់មិនអាចធ្វើបានទេ។ ដៃតូចគឺឡើងចុះ ក្រោមនៅជុំវិញ។ វាត្រូវការដៃនឹងរបស់អ្នក។

អូ ខ្ញុំសប្បាយចិត្តប៉ុណ្ណា ខ្ញុំអាចថ្វាយដៃទៅព្រះវរបិតា និយាយថា “ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ខ្ញុំមិនអាចចូលទៅទីនោះបានទេ។ អ្នកជួយខ្ញុំ។ ដាក់អាវ លើខ្ញុំ។” ខ្ញុំឈប់ព្យាយាម។ គ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យទ្រង់ធ្វើវា។ ឃើញទេ?

71 ប្រសិនបើទារកតូចនៅតែបន្តព្យាយាម “អូ ខ្ញុំអាចធ្វើបាន។ ខ្ញុំអាចធ្វើវាបាន។” ហើយគាត់នៅគ្រប់ទីកន្លែង។ គាត់មិនអាចធ្វើបានទេ។

អ្នកក៏មិនអាចដែរ ប៉ុន្តែបើយើងគ្រាន់តែនៅស្ងៀម ហើយអនុញ្ញាតឱ្យ ទ្រង់ធ្វើវា។ គ្រាន់តែថ្វាយចំពោះទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំនៅទីនេះ។ គ្រាន់តែ—អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំគ្មានអ្វីសោះ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំផ្តល់ផល។ អ្នកដាក់ដៃខ្ញុំនៅកន្លែង ត្រឹមត្រូវ។” នោះហើយជាជ័យជំនះ។ នោះជាការយកឈ្នះ។

72 រឿងដែលអ្នកត្រូវយកឈ្នះគឺខ្លួនអ្នក គំនិតរបស់អ្នក រឿងរបស់អ្នក ហើយ ប្រគល់ខ្លួនអ្នកទៅទ្រង់។ ទ្រង់បានយកឈ្នះសម្រាប់អ្នក។ ទ្រង់ស្គាល់ផ្លូវ យើង មិនមែនទេ។

73 ប៉ុន្តែនៅសម័យណាមួយមានអ្នកឈ្នះប្រាំបីនាក់ ហើយនោះជាអ្វីដែលបានចូល ទៅ។ ពួកគេត្រូវបានចាប់នៅខាងក្នុង។

ឥឡូវនេះមើល មិត្តភក្តិ។ ខ្ញុំជឿថាពួកគេកំពុងថតរឿងនេះ។ ហើយប្រសិនបើ វានៅលើទូរទស្សន៍ឬមិនទូរស័ព្ទ...អត់ទោសឱ្យខ្ញុំ កាសែតមួយ។ អ្វីក៏ដោយដែល អ្នកធ្វើ អ្នកណាកំពុងស្តាប់ឥឡូវនេះ ឬអ្នកណានឹងស្តាប់បន្ទាប់ ពេលវេលាគឺយឺត ណាស់ ហើយអ្នកមានបំណងល្អ ប៉ុន្តែត្រូវបានចាប់នៅខាងក្នុង។ ឥឡូវនេះ កុំ តស៊ូ។ “មិនមែនអ្នកដែលចង់ ឬអ្នកដែលរត់ទេ ប៉ុន្តែជាព្រះ។” គ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យ ព្រះ។ គ្រាន់តែចុះចូលនឹងទ្រង់ ហើយដើរទៅមុខ ដោយជំនឿដ៏ល្អឥតខ្ចោះ នោះ “អ្វីដែលព្រះបានសន្យាថាទ្រង់អាចអនុវត្តបាន។” មិនចូលរួមនិកាយមួយ និងកាយ មួយទៀត ដំណើរការនេះ នោះ ឬផ្សេងទៀត ព្យាយាមបែបនេះ។ គ្រាន់តែលះបង់ ខ្លួនអ្នកចំពោះព្រះ ហើយដើរជាមួយទ្រង់ដោយសន្តិភាព ស្ងប់ស្ងាត់ មិនរំខាន។ គ្រាន់តែបន្តដើរជាមួយទ្រង់។ ហ្នឹងហើយ។

74 នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំបានប្រាប់បងប្រុសរបស់យើងដែលទើបតែមាន—ការ បែកបាក់។ ឃើញទេ? “គ្រាន់តែថ្វាយដល់ទ្រង់។ ទ្រង់នៅទីនេះ ទ្រង់ដែលដឹងពី អ្វីដែលអ្នកបានធ្វើ និងអ្វីដែលបណ្តាលឱ្យអ្នកនិងធ្វើតាមរបៀបនេះ និងអ្វីៗ ទាំងអស់។ ទ្រង់ជ្រាបទាំងអស់អំពីអ្នក ហើយឥឡូវនេះទ្រង់គ្រាន់តែប្រាប់អ្នកពី អ្វីដែលត្រូវធ្វើ។ ឥឡូវនេះ” ខ្ញុំបាននិយាយថា “រឿងតែមួយគត់ដែលអ្នកត្រូវធ្វើ គឺគ្រាន់តែទៅធ្វើវា។ នោះគឺបំភ្លេចទាំងអស់អំពីអតីតកាល ដើរ រស់នៅសម្រាប់ អនាគត នៅក្នុងសិរីល្អនិងវត្តមានរបស់ព្រះ។”

អ្នកឈ្នះប្រាំបីនាក់។

75 នៅសម័យរបស់ដានីយ៉ែល មានអ្នកឈ្នះបួននាក់ដែលអាចទប់ទល់នឹង ការសាកល្បងភ្លើងនិងសត្វតោ។

ឥឡូវនេះ យើងរំពឹងថានឹងត្រូវបានសាកល្បង។ នោះជាមេរៀនដ៏ល្អសម្រាប់ ខ្ញុំ—បងប្រុសរបស់ខ្ញុំនៅទីនោះ ផងដែរ។ “អ្នកណាដែលមកឯព្រះត្រូវតែត្រូវ បានសាកល្បងជាមុនសិន។” បានសាកល្បង (អ្វី?) ជាមួយព្រះបន្ទូល។ នោះ ជាការសាកល្បងរបស់ព្រះ។ តើអ្នកជឿទេ? “អ្នកណាដែលមកឯព្រះត្រូវតែ ត្រូវបានសាកល្បង។” នោះបង្ហាញតែកូនពិត បន្ទាប់មក ឃើញទេ ត្រូវបាន សាកល្បង។ ហើយនៅពេលដែលការធ្វើតេស្តមកដល់...អ្នកមិនអាចយកឈ្នះ បានទេលុះត្រាតែមានការសាកល្បងផ្តល់ឱ្យអ្នក។ ហើយនៅពេលដែលការ ធ្វើតេស្តត្រូវបានផ្តល់ឱ្យ វាជាការមើលថាតើអ្នកអាចយកឈ្នះបានឬអត់។ ហើយ

ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “ដល់អ្នកណាដែលឈ្នះ” ការសាកល្បង។ ការធ្វើតេស្ត គឺជារឿងដ៏អស្ចារ្យបំផុតដែលមិនធ្លាប់មានចំពោះអ្នក។ ខ្ញុំជឿថាវាត្រូវបានសរសេរ នៅក្នុងបទគម្ពីរ ពេត្រុសបាននិយាយថា “ការសាកល្បងរបស់យើងមានតម្លៃ ជាងមាសដ៏មានតម្លៃ។” វាជាពេលវេលាសាកល្បង។ វាជាកស្មតាងដ៏ល្អមួយ ចំពោះយើងថា ព្រះគង់នៅជាមួយយើង នៅពេលដែលយើងត្រូវបានសាកល្បង ដ្បិតកូនចៅរបស់ព្រះទាំងអស់ត្រូវបានសាកល្បងនិងសាកល្បង។

76 ដានីយ៉ែល ជាហោរា សាង្រាក់ មេសាក់ និងអំបេខនេកា ដានីយ៉ែលជា ហោរា ហើយនោះជាទំហំនៃក្រុមជំនុំនៅថ្ងៃនោះ ខ្ញុំមានន័យថា កូនក្រមុំ។ មាន ព្រះវិហារជាច្រើន ប្រហែលពីរលាននាក់នៃពួកគេបានចុះនៅទីនោះ។ ប៉ុន្តែមាន... នោះជាទំហំនៃអ្នកឈ្នះ។ ហើយអ្នកឈ្នះត្រូវបានសាកល្បង។ ហើយរាល់អ្នកឈ្នះ ត្រូវតែដាក់ក្នុងការធ្វើតេស្ត។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេនិយាយថា “អ្នកយកអ្វី ដែលព្រះបន្ទូលបានចែង ឬត្រូវគេបោះចោលក្នុងគុកភ្លើង” ពួកគេបានបដិសេធអ្វី ក្រៅពីព្រះបន្ទូល។

77 ហើយនៅពេលដែលដានីយ៉ែលត្រូវបានធ្វើតេស្តមួយ ថាគាត់គួរតែយក អ្វីដែលព្រះបន្ទូលបាននិយាយ ថាពួកគេគួរតែងាកទៅរកព្រះវិហារ ដូចដែល សាឡាម៉ូនបានអធិស្ឋាន ហើយទ្រង់នឹងរំដោះពួកគេពីអ្វីៗទាំងអស់ ព្រះនឹងព្យាបាល ស្ថានសួគ៌ ប្រសិនបើពួកគេនឹងមើលទៅព្រះវិហារ ហើយអធិស្ឋាន ហើយនិយាយ ថា “បើអ្នកណាអធិស្ឋានក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានថ្ងៃនេះ ហើយយើងជាមេដូ-ពើស៊ី ដែលមិនអាចផ្លាស់ប្តូរឬផ្លាស់ប្តូរច្បាប់របស់យើង បុរសនោះនឹងត្រូវបោះចូលទៅ ក្នុងរូងគោ” ពួកគេបានដាក់អន្ទាក់សម្រាប់គាត់ គាត់ ខ្ញុំជឿថាហោរាបានដឹងរឿង នោះ ប៉ុន្តែពួកគេបានដាក់អន្ទាក់សម្រាប់គាត់ គាត់ដើរដោយបន្ទាបខ្លួន ពេល ដល់ពេលគាត់អធិស្ឋាន នៅពេលដែលគាត់បានដឹងថា នៅផ្ទះនៅក្រុងយេរូសាឡឹម មានយញ្ញូជាដុតនៅលើអាសនៈ ដានីយ៉ែលមិនខ្លាចពួកអ្នកស៊ើបការណ៍ ទេ។

78 លើកស្រមោលឡើង ហើយបោះទ្វារត្រឡប់មកវិញ ហើយលុតជង្គង់ចុះ ហើយលើកដៃឡើងទៅកាន់ព្រះ ហើយអធិស្ឋាន។ ហេតុអ្វី? រស់ឬស្លាប់ គាត់ មានជ័យជំនះ។ ដូច្នេះហើយ ជ័យជំនះជាច្រើនរហូតដល់តោមិនអាចស៊ីវាបាន។ គាត់—គាត់បានយកឈ្នះ។

79 នេះ...សាជ្រាក់ មេសាក់ អំបេខនេកោ មានជ័យជំនះជាច្រើនរហូតដល់សត្វ
គោ...រហូតដល់ភ្លើងមិនអាចឆេះបាន។ អ្នកដឹងទេ ជ័យជំនះគឺជាជឿនដែលពិបាក
ដុត ឬស៊ី ឬអ្វីទាំងអស់។ ឃើញទេ? ដូច្នោះ ពួកគេ ពួកគេមានវា។

80 ខ្ញុំអាចនិយាយពីតួអង្គផ្សេងទៀត។ នៅសម័យឡុត ព្រះយេស៊ូវបានសំដៅ
ទៅលើវា មានតែប៉ុន្មាននាក់ដែលបានយកឈ្នះ គឺឡុតនិងកូនស្រីពីរនាក់របស់
គាត់។ សូម្បីតែប្រពន្ធរបស់គាត់ មិនបានយកឈ្នះ។ នាង—នាងចាប់ផ្តើម។ នាង
ជាប្រភេទមួយ។ សង្ឃឹមថាយើងមានពេលវេលា។ ៣០ នាទីរបស់ខ្ញុំគឺចប់ហើយ។
ឃើញទេ? ឃើញទេ? នាង នាងធ្វើត្រូវហើយ នាងបានចាកចេញ។

81 ឥឡូវនេះខ្ញុំត្រូវតែផ្តល់ឱ្យអ្នក មួយភ្លែត។ អ្នករាល់គ្នាជាច្រើនបានចាកចេញ
ដែរ។ អ្នករាល់គ្នាជាច្រើនបានចាកចេញពីជឿនទាំងនេះ ដើម្បីប្រកាន់ជំហររបស់
អ្នក បន្ទាប់ពីអ្នកស្វែងរកវាតាមរយៈបទគម្ពីរហើយរកឃើញថាវាត្រឹមត្រូវ។ អ្នក
បានឃើញការបើកសម្តែងរបស់ព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឬទ្ធិ មិនមែនដោយអ្នកខ្លះ អ្វី
ដែលនរណាម្នាក់បាននិយាយថាគឺជាការបញ្ជាក់។ អ្វីដែលព្រះគម្ពីរបាននិយាយ
ថានឹងមាន ហើយនៅទីនេះវាកំពុងធ្វើវា។ អ្នកបានឃើញវាជាការពិត។ ដូច្នោះ អ្នក
បានកំណត់ចេញ ដើម្បីចាកចេញពីក្រុងសូដុម ចាកចេញពីនិកាយ ទុកអ្វីដែល
ចងអ្នកទៅនឹងគោលលទ្ធិ ហើយដើម្បីដើរតាមព្រះគ្រីស្ទ ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
បង្ហាញអង្គទ្រង់ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ។ និយាយ
ម្យ៉ាងទៀត អ្នកបានយកព្រះគម្ពីរជំនួសឱ្យគោលលទ្ធិ។ អ្នកបានចេញ ដើម្បី
ធ្វើតាម។

82 មែនហើយ ប្រពន្ធរបស់ឡុតបានធ្វើដូចគ្នា អ្នកដឹងទេ។ នាងចេញទៅជា
មួយឡុត ដើរតាមប្តី កូនៗ និងមនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់នាង ប៉ុន្តែវាមិននៅក្នុង
ចិត្តរបស់នាងទេ។ នាងនៅតែស្រឡាញ់ពិភពលោក។ ដូច្នោះវាអាចទៅរួចដែល
អ្នកអាចចាប់ផ្តើម ហើយនៅតែលោកិយនៅក្នុងអ្នក។ ឃើញទេ? នាងមិនដែល
យកឈ្នះឡើយ។ ហើយទោះបីជានាងនៅតាមផ្លូវល្អក៏ដោយ ទីបំផុតវាបាន
ផ្តល់នាង។ នាងត្រូវយកមួយធំ វែង មើលចុងក្រោយ។ នោះជាកន្លែងដែលនាង
ចាប់បាន។ កុំសូម្បីតែមើលទៅក្រោយ។ កុំមានបំណងប្រាថ្នា។ បន្ត។ ដាក់គំនិត
របស់អ្នកនៅលើកាលវាវី ហើយបន្តឆ្ពោះទៅរកព្រះគ្រីស្ទ។ ឃើញទេ? ឃើញទេ?

83 នាងបានចាប់ផ្តើម ក្នុងនាមជាអ្នកឈ្នះ ប៉ុន្តែនាងមិនដែលយកឈ្នះឡើយ។

អូ នាងបានចាកចេញពីនិកាយ។ នាងបានធ្វើ។ នាងបានដើរចេញពីសូដុំមជាមួយទ្បត។ ប៉ុន្តែនាងចង់ត្រឡប់ទៅកាត់សក់របស់នាងវិញ។ អ្នកដឹងពីអ្វីដែលខ្ញុំចង់មានន័យ។ ឃើញទេ? នាងត្រូវត្រឡប់ទៅវិញ។ នាងគ្រាន់តែមិនអាចទ្រាំបាន—ការធ្វើតេស្តនេះ។ នាងត្រូវមើលទៅក្រោយម្តងទៀត ដើម្បីមើលថាតើពួកគេកំពុងធ្វើអ្វី។ “អូ អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំមានមិត្តល្អមួយចំនួននៅទីនោះ បន្ទាប់ពីទាំងអស់។ ហើយបន្ទាប់ពីទាំងអស់ នេះប្រហែលជាបន្តិច—មានចលនាបន្តិច។ ខ្ញុំមិនដឹងថាតើវាអាចត្រូវឬអត់ទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមានតែពាក្យរបស់បុរសនេះសម្រាប់វា ទោះបីជាគាត់ជាប្តីរបស់ខ្ញុំក៏ដោយ។ ប៉ុន្តែនៅឡើយ...” គ្រូគង្វាលរបស់អ្នកគឺជាប្តីរបស់អ្នក និយាយខាងវិញ្ញាណ អ្នកឃើញទេ។ “ឥឡូវនេះ ថាតើវាអាចត្រូវឬអត់ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ប្រហែលជាគាត់ ការបើកសម្តែងរបស់គាត់មិនត្រឹមត្រូវទេ។”

បន្ទាប់មក បើអ្នកមិនពេញចិត្តគ្រប់លក្ខណ៍ទេ អ្នកមិនដឹងថាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះទេ—នោះអ្នកមិនអាចទៅបានទេ។ ឃើញទេ? អ្នកត្រូវតែលក់ចេញ។ អ្នកត្រូវតែដឹង។ មិនមែនគ្រាន់តែនិយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំឃើញអ្នកផ្សេងទៀតធ្វើវា។ ខ្ញុំឃើញទីសម្គាល់មួយ។”

84 អ្នកដឹងទេ អ៊ីស្រាអែលបានចាប់ផ្តើម ខ្ញុំអាចនិយាយដូចគ្នា ហើយនាំវាមកទីនេះ។ ពួកគេបានចាប់ផ្តើម ពីរលាននាក់ខ្លាំង ហើយបញ្ចប់ដោយបុរសពីរនាក់។ ត្រូវហើយ។ ពួកគេបានឃើញកិច្ចការរបស់ព្រះ។ ពួកគេបានឃើញការសម្តែងនៃព្រះវិញ្ញាណ។ ពួកគេបានឃើញអព្វកហេតុដ៏អស្ចារ្យនិងអស្ចារ្យកំពុងត្រូវបានធ្វើនៅទីនោះនៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង ហើយបានចាប់ផ្តើមចេញ។ ប៉ុន្តែវា—វាមិននៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេទេ។ ពួកគេមិនបានយកឈ្នះទេ។ ពួកគេគ្រាន់តែចេញមក។ ហើយព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “ហើយពួកគេបានវិនាសនៅក្នុងទីរេហោស្ថាន” ហើយបានស្លាប់អស់កល្បជានិច្ច។ “ពួកគេម្នាក់ៗបានស្លាប់” នោះមានន័យថាការព្រេកចេញអស់កល្បជានិច្ច។ ពួកគេម្នាក់ៗរលួយនៅទីរេហោស្ថាន។

85 ប៉ុន្តែមានបុរសពីរនាក់គឺយ៉ូស្វេនិងកាលែប។ ហើយនៅពេលដែលវាមកដល់ការបង្ហាញ ឧបសគ្គគឺអស្ចារ្យណាស់រហូតដល់ពួកគេមើលទៅដូចជាសត្វកណ្តុប។ យ៉ូស្វេបានស្រែកជាមួយកាលែប ហើយនិយាយថា “យើងមានច្រើនជាងអាចធ្វើបាន។” ហេតុអ្វី? “ព្រះមានបន្ទូលដូច្នោះ។” ហើយពួកគេជា

អ្នកឈ្នះ។ ពួកគេយកឈ្នះ។ ពួកគេគឺជាអ្នកដែលមានឯកសិទ្ធិ ចេញពីអង្គការ ដ៏អស្ចារ្យទាំងមូលនៃមនុស្ស ដើម្បីយកកូនក្រមុំដែលបានជ្រើសរើសទៅទឹកដី សន្យា។ យ៉ូស្វេនិងកាលែបនៅក្នុងជួរមុខនៅទីនោះ ដូចជាមេទ័ពពីរនាក់ នាំ ពួកគេចុះទៅទន្លេ ហើយឆ្លងកាត់ទន្លេ ចូលទៅក្នុងទឹកដីសន្យា។ ហេតុអ្វី? ពួកគេ បានជឿលើព្រះបន្ទូល មិនថាមានអ្វីក៏ដោយ។

86 បន្ទាប់មក ជាថានបានលើកឡើង។ ជាជាង ជាថានបានងើបឡើង ហើយ កូរ៉ាក់ដូច្នោះដែរ ហើយពួកគេព្យាយាមនិយាយថា “បុរសម្នាក់នេះកំពុងព្យាយាម ធ្វើឱ្យខ្លួនឯងខ្ពស់ជាងយើងទាំងអស់ គាត់បរិសុទ្ធជាងអ្នកដទៃទៀត។” បន្ទាប់ពី ព្រះបានបើកសម្តែងយ៉ាងល្អិតល្អន់បុរសនោះ។ ពួកគេបាននិយាយថា “យើងនឹង ចាប់ផ្តើមក្រុមមនុស្ស ហើយយើងនឹងបង្កើតនេះ នោះ ឬរដ្ឋរដ្ឋទៀត ហើយយើងនឹង បង្កើតអង្គការរបស់យើង យើងនឹងធ្វើ...” ហើយពួកគេបានស្តាប់និងវិនាស។

ប៉ុន្តែបុរសទាំងនោះមានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយពួកគេបាននៅជា មួយវា ហើយពួកគេបានឆ្លងកាត់។

“មិនមែនជាអ្នកដែលចាប់ផ្តើមទេ គាត់ដែលបញ្ចប់។” មនុស្សជាច្រើន ចាប់ផ្តើមការប្រណាំង ប៉ុន្តែមានម្នាក់បញ្ចប់វា។ នឹងមានព្រះវិហារជាច្រើនចាប់ផ្តើម ក្រុមមនុស្សជាច្រើន។ វានឹងមានការបញ្ចប់ក្រុមមួយ។ នោះហើយជាអ្នកឈ្នះ។

87 ថ្ងៃរបស់ឡុត បាទ នាងត្រូវតែមានមួយដ៏អស្ចារ្យ មើលទៅក្រោយ។ “អូ ខ្ញុំ ចាកចេញពី ដូច្នោះ-និង-ដូច្នោះនៅទីនោះ វាជាពេលវេលាដ៏ល្អដែលយើងធ្លាប់ មាន។ ខ្ញុំនឹងមិនភ្លេចវាឡើយ។” ហើយនាងត្រូវបានគេចាប់បាន បិទទ្វារ ដូចជា នៅសម័យលណ្ណេរ។ នាងត្រូវបានបិទដោយគ្មានមេត្តា ហើយនាងបានវិនាស។ ហើយ—បង្គោលនៅតែឈរនៅទីនោះនៅថ្ងៃនេះ។ ពួកគេអះអាងថា (ខ្ញុំមិនដឹងទេ) អ្នកអាចបំបែកបំណែកមួយចេញពីវា ហើយវានឹងដុះឡើងវិញ បង្គោលអំបិល។ អ្នកធ្លាប់ឃើញរូបភាពនៃក្រុងសូដុមនិងកូម៉ូរ៉ា អ្នកនឹងឃើញបង្គោលអំបិលមួយ ដើមដែលឈរនៅទីនោះ។

88 ឥឡូវនេះ មានភាពខុសគ្នារវាងសសអំបិលនិងបង្គោលភ្លើង។ ឃើញទេ? អ្នកត្រូវបើកផ្លូវមួយ។ បាទ។

89 សូមកត់សម្គាល់ នៅក្នុងសម័យរបស់យ៉ូហានបាទីស្ទ។ នៅក្នុងសម័យ របស់យ៉ូហានបាទីស្ទ បានរកឃើញប្រាំមួយដែលបានយកឈ្នះ។ គ្រប់វ័យ

ពួកគេមានអ្នកឈ្នះ។ នៅសម័យយ៉ូហានពួកគេមានប្រាំមួយនាក់ នោះគឺយ៉ូសែប និងម៉ារ សាការី និងអេលីសាបិត ស៊ីម៉ូន និងអាន់។ បុរសម្នាក់និងស្ត្រីម្នាក់ បុរសម្នាក់និងស្ត្រី បុរសម្នាក់និងស្ត្រីម្នាក់ សូមមើល ប្រភេទនៃព្រះគ្រីស្ទ ក្រុមជំនុំ ព្រះគ្រីស្ទ ក្រុមជំនុំ ព្រះគ្រីស្ទ ក្រុមជំនុំ ព្រះគ្រីស្ទ ក្រុមជំនុំ។ ឃើញទេ? ឃើញទេ?

90 សូមកត់សម្គាល់ វាចាប់ផ្តើមពីធម្មជាតិរបស់មនុស្ស។ ទេ...ម៉ូ...យ៉ូសែប មនុស្សធម្មជាតិ យ៉ូសែប តើគាត់ជាអ្វី? ជាងឈើ។ បន្ទាប់មកបូជាចារ្យ តើគាត់ ជាអ្វី ឃើញទេ? អ្នកបម្រើនៅក្នុងព្រះដំណាក់របស់ព្រះអម្ចាស់ សាការី។ ហើយពី នោះទៅស៊ីម៉ូនជាហោរានិងជាហោរា។ ឃើញទេ?...?...ការរាប់ជាសុចរិត ការរាប់ ជាបរិសុទ្ធ ពីធម្មជាតិជំនុំនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ អាម៉ែន។ តើអ្នកមិនឃើញ វាទេឬ? យ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ។ ប្រាំមួយយកឈ្នះ។ ពួកគេទាំងអស់ ពួកគេបាន ថ្វាយយញ្ញបូជានិងអ្វីៗទាំងអស់ ប៉ុន្តែអ្នកទាំងនេះត្រូវបានជ្រើសរើស។ ពួកគេ យកឈ្នះ។

91 សូមកត់សម្គាល់សម័យក្រុមជំនុំនីមួយៗ។ ការយកឈ្នះដូចគ្នានៅពេល ដែលពួកគេ កូនប្រុសម្នាក់ៗចេញពីសម័យក្រុមជំនុំនីមួយៗ យកឈ្នះការល្អ នៃសម័យកាលនោះ។ ខ្ញុំមានបទគម្ពីរនៅទីនេះ។ ខ្ញុំគិតថាយើងពិតជាមិនមាន ពេលវេលាដើម្បីធ្វើវាទេ ប៉ុន្តែយើងស្គាល់សម័យកាលក្រុមជំនុំនីមួយៗ។ ដូចគ្នា ឥឡូវនេះ។ វាដូចជាមនុស្សម្នាក់ដែល...

92 ឃើញទេ ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយនៅដើមដំបូង អ្នកកើតមកចាញ់។ ហើយ កំណើតនោះមិនអាចនាំអ្នក—ទៅកាន់ជីវិតបានទេ ពីព្រោះអ្នកកើតមកចាញ់។ ហើយអ្នកស្ថិតនៅក្នុងពិភពលោកដែលចាញ់ ក្នុងចំណោមមនុស្សដែលចាញ់ ក្នុងចំណោមគោលលទ្ធិដែលចាញ់ និងកាយចាញ់។ អ្នកត្រូវតែមករកជ័យជំនះ តាមវិធីណាមួយ។

93 វាដូចជាផ្កាលីលី។ កន្លែងដែល...ផ្កាលីលី ខ្ញុំគិតថាគឺជាផ្កាមួយក្នុងចំណោម ផ្កាដែលស្អាតបំផុតដែលមាន។ ខ្ញុំចូលចិត្តផ្កាកូឡា និងផ្កាលីលីដ៏អស្ចារ្យ។ ខ្ញុំ គិតថាគ្មានអ្វីស្អាតដូចផ្កាអាងទឹកធំទេ ហៅវាថាផ្កាទឹក។ តើមានរស្មីយ៉ាងណា! ឥឡូវនេះ តើវាមកពីណា? វាជាគ្រាប់ពូជតូចមួយចុះនៅបាតស្រះដែលមាន ភក់។ ហើយគ្រាប់ពូជតូចនោះ ប៉ុន្តែរស្មីទាំងអស់ដែលនឹងភ្លឺនៅក្នុងវា គឺនៅក្នុង វានៅពេលវានៅក្នុងភក់នោះ។ ប៉ុន្តែវាត្រូវតែខិតខំជៀសវាងរាល់ថ្ងៃ ដោយដឹងថា

មានអ្វីមួយ។ វាខ្មៅ។ វាកខ្វក់។ វាអាក្រក់ណាស់។ វាស្នម។ នៅក្នុងភក់ដែល
វាកំពុងរស់នៅ ប៉ុន្តែវាឆ្លងកាត់ភក់ ភក់ និងទឹក និងកន្លែងនៅទ្រើង រហូតដល់វា
នៅជាប់ក្បាលរបស់វាខាងលើ នៅក្នុងពន្លឺ ហើយបង្ហាញពីអ្វីដែលលាក់នៅក្នុងវា
គ្រប់ពេលវេលា។

94 ខ្ញុំគិតថាជាអ្នកឈ្នះ ដែលធ្លាប់មានបាប ធ្លាប់ធ្វើខុស កុំបារម្ភពីវាឥឡូវនេះ។
ធ្លាប់ធ្វើអ្វីខុស ហើយឥឡូវ ហេតុអ្វីបានជាមើលទៅស្រស់ទឹកម្តងទៀត? ឃើញទេ?
មើល អ្នកមាន...

95 ព្រះជាម្ចាស់ ដោយការតម្កល់ទុកជាមុនរបស់ទ្រង់ ឃើញទេ បាននាំគ្រាប់ពូជនេះ
ឱ្យមានជីវិត ហើយវាកំពុងជំរុញខ្លួនវា ឃើញទេ មកដល់ពន្លឺ។ ហើយឥឡូវនេះ នៅ
លើកំពូលនៃការទាំងអស់នោះ វាបានយកឈ្នះ។ ឃើញទេ? វាមិនបង្ហាញខ្លួនឯង
នៅទីនោះទេ។ វាកំពុងតែក្រោកឡើង ដើម្បីបង្ហាញខ្លួនឯង។

អ្នកក៏មិនបានធ្វើនៅក្នុង—អំពើបាបរបស់អ្នក និងអំពើធិតក្បត់ និងអ្វី
គ្រប់យ៉ាងដែលរស់នៅក្នុងអ្នកដែរ។ អ្នកមិនបានបង្ហាញអ្វីទាំងអស់។ ប៉ុន្តែមាន
គ្រាប់ពូជមួយនៅទីនោះ ហើយវាមានឱកាសចុចខ្លួនឯងចូលទៅក្នុងពន្លឺ។ ហើយ
ឥឡូវនេះអ្នកនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាមួយនឹងពន្លឺព្រះរាជបុត្រា។
វាបាននាំមកនូវអ្វីដែលអ្នកពិតជាមាននៅដើមដំបូង។ តើអ្នកឃើញអ្វីដែលខ្ញុំចង់
មានន័យទេ? អ្នកបានឃើញពន្លឺ។ អ្នកបានចេញផ្កា។ អ្នកបានដាក់បេះដូងរបស់
អ្នក ហើយឥឡូវនេះអ្នកគឺជាផ្កាលីលី។

96 តើអ្នកចាំការអធិប្បាយរបស់ខ្ញុំនៅលើផ្កាទេ? រឺរឺន លីលី របៀបដែលគាត់
ប្រឹងប្រែង។ “ហើយ ទោះយ៉ាងណា តើគាត់មិនរិលទេ។ ហើយសាឡូម៉ូន នៅក្នុង
សិរីល្អទាំងអស់របស់ទ្រង់ មិនត្រូវបានតុបតែងដូចមួយក្នុងចំណោមទាំងនេះទេ។”
គាត់—គាត់—គាត់—គាត់—គាត់...មើលគាត់។ គាត់ត្រៀមខ្លួនជាស្រេច...គាត់មិន
យកអ្វីសម្រាប់ខ្លួនគាត់ទេ។ ផ្កាលីលីមិនខ្វល់ពីខ្លួនឯងទេ។ តើគាត់ធ្វើអ្វី? គាត់
—គាត់បញ្ចេញភាពស្រស់ស្អាតរបស់គាត់ ជីវិតរបស់គាត់ ដែលអ្នកផ្សេងទៀត
អាចមើលឃើញ។ ជីវិតរបស់គាត់ត្រូវបានបង្ហាញ ដើម្បីឱ្យអ្នកផ្សេងទៀតអាច
មើលឃើញសិរីរុងរឿង អ្វីដែលនៅក្នុងគាត់ ដែលនៅក្នុងគាត់នៅក្នុងភក់នោះ។
ឥឡូវនេះគាត់នៅលើកំពូល។

នោះហើយជាអ្នកឈ្នះ។ ទ្រង់បានយកឈ្នះភក់។ ទ្រង់បានយកឈ្នះអ្វីៗនៃ

លោកិយ។ ហើយឥឡូវនេះគាត់លះបង់ខ្លួនឯង។ គ្រប់គ្នាអាចមើលគាត់។ ជីវិតរបស់គាត់ អ្នកមិនអាចដាក់ម្រាមដៃលើវាបានទេ។ ឃើញទេ? គាត់ជាអ្នកឈ្នះពិតប្រាកដ។ អ្នកមិនអាចនិយាយអ្វីអំពីគាត់ឥឡូវនេះបានទេ។ និយាយថា “គាត់ចេញពីភក់។” ប៉ុន្តែគាត់មិននៅក្នុងភក់ទេឥឡូវនេះ។ គាត់នៅលើកំពូលរបស់វា។ អាម៉ែន។ អ្នកមិនអាច ចង្អុលទៅអ្វីដែលគាត់មាននោះទេ។ តើគាត់ជាអ្វីឥឡូវនេះ? គាត់នៅលើកំពូល។

97 បន្ទាប់មកសត្វឃ្មុំចូលមកហើយនិយាយថា “នោះជាទឹកអប់ដំអស្ចារ្យ។ ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំនឹងទៅយកចំណែករបស់ខ្ញុំ។”

98 គាត់គ្រាន់តែបើកបេះដូងរបស់គាត់ “មកឥឡូវនេះ។ ត្រូវហើយ។” អ្វីគ្រប់យ៉ាងយកពីគាត់។ ឃើញទេ? គាត់—គាត់ជាគ្រូគង្វាលពិតប្រាកដ។ ទ្រង់បង្ហាញពីសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះ។ ហើយមើលថាតើគាត់មកពីណា។ គាត់ត្រូវតែយកឈ្នះដើម្បីធ្វើដូច្នោះ។

99 មានពេលមួយ គាត់នៅក្មេង ហើយស្រស់ស្អាត។ ពួកគេមានការល្អរុងរឿងជាច្រើនដើម្បីឆ្លងកាត់ ប៉ុន្តែពួកគេបានយកឈ្នះវា។ ឃើញទេ? ពួកគេយកឈ្នះ។ ឥឡូវនេះពួកគេកំពុងបង្ហាញពីភាពស្រស់ស្អាតពិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ។ ចំណាំ បង្ហាញតាមរយៈភក់។

100 ព្រះយេស៊ូវបានប្រទានគំរូដល់យើង របៀបធ្វើវា។ ឥឡូវនេះយើងចង់ដឹងពីរបៀបដើម្បីយកឈ្នះ។ ព្រះយេស៊ូវបានប្រាប់យើងពីរបៀបធ្វើវា។ ឃើញទេ? បន្ទាបខ្លួន! ទ្រង់បានក្រវាត់ទ្រង់ យកកន្សែងមកលាងជើងពួកសិស្ស ហើយជូតពួកគេ។ ព្រះនៃស្ថានសួគ៌បានបន្ទាបខ្លួន។

101 យើងមិនចង់ឲ្យគេអាម៉ាស់ទេ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលស្ត្រីមិនចង់ឱ្យសក់របស់ពួកគេដុះចេញ ឃើញទេ ហេតុផលដែលពួកគេមិនចង់ស្លៀកពាក់ដូចស្ត្រីគួរស្លៀកពាក់។ ដូចជា បុរសមិនចង់ដៃ ឃើញទេ វាជារឿងដូចគ្នា។ ពួកគេមិនធ្វើទេ។ ពួកគេ—ពួកគេទទួលបានការអាម៉ាស់។

ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូវ ជានិច្ច! រកមើលថាទ្រង់ជានរណា។ ភាពអស្ចារ្យ! ខ្ញុំនឹងនិយាយអ្វីមួយ។ ភាពអស្ចារ្យធ្វើឱ្យខ្លួនឯងអាម៉ាស់មុខ។ ដំអស្ចារ្យបន្ទាបខ្លួន។ ភាពអស្ចារ្យ!

102 ខ្ញុំមានឯកសិទ្ធិក្នុងការជួបមនុស្សអស្ចារ្យមួយចំនួន។ ហើយវាគឺជាបុរស
 ទាំងនេះដែលបានផ្លាស់ប្តូរសម្លៀកបំពាក់ ហើយហាសិបសេននៅក្នុងហោប៉ៅ
 របស់ពួកគេ ហើយស្រែកថ្ងៃ នោះគឺជាបុរសម្នាក់ដែលគិតថាគាត់ជាអ្វីមួយ
 នៅពេលដែលគាត់គ្មានអ្វីសោះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំឈរក្បែរមនុស្សអស្ចារ្យ ខ្ញុំមានន័យថា
 បុរសអស្ចារ្យដែលមានដៃអាវក្រៀមក្រំ។ ពួកគេធ្វើឱ្យអ្នកគិតថាអ្នកជាមនុស្ស
 អស្ចារ្យ។ ឃើញទេ?

ភាពអស្ចារ្យគឺជាភាពរាបទាប។ កុំភ្លេចថា ព្រះវិហារ។ ភាពអស្ចារ្យត្រូវបាន
 បង្ហាញដោយការបន្ទាបខ្លួន មិនថាអ្នកអាចល្អប៉ុណ្ណាទេ។

ខ្ញុំមិនមានន័យថាកខ្វក់ទេឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមានន័យថាបន្ទាបខ្លួន
 ខាងវិញ្ញាណ។ ឃើញទេ? ខ្ញុំមិនមានន័យថាគ្រាន់តែចេញ—ចេញហើយកុំ
 លាងសម្អាតនិងសម្អាត។ នោះអ្នកគួរតែធ្វើវា។ អ្នកដឹងទេ? ឃើញទេ?

ប៉ុន្តែខ្ញុំកំពុងនិយាយអំពីការបន្ទាបខ្លួន ការបន្ទាបខ្លួនពិតប្រាកដ មិនមែន
 ជាអ្វីដែលត្រូវបានដាក់នៅលើនោះទេ។ អ្វីមួយដែល នោះគឺជាការបន្ទាបខ្លួន
 ពិតប្រាកដ។

103 ព្រះយេស៊ូវបានប្រាប់យើងពីរបៀបធ្វើវា។ គាត់បានយកឈ្នះ។
 មានន័យថា...យកឈ្នះមានន័យថា “ដើម្បីឈរលើការសាកល្បង” ត្រឹមត្រូវ
 ហើយ ដូចជាពួកបរិសុទ្ធបាស់បានធ្វើ ដូចជាព្រះយេស៊ូវបានធ្វើ: ក្នុងចំណោម
 សត្រូវទាំងអស់របស់ទ្រង់ ទ្រង់បានសាកល្បង។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់ត្រូវបាន
 សាកល្បង ទ្រង់បានឈរ។ នៅចំពោះមុខជំងឺ ហើយទ្រង់ជាព្រះមេស៊ី ទ្រង់បាន
 ប្រោសពួកគេ។ នៅចំពោះមុខសេចក្តីស្លាប់ ទ្រង់បានធ្វើឱ្យមានជីវិតឡើងវិញ។
 នៅចំពោះមុខកាលវិ ការសោយទិវង្គតរបស់ទ្រង់ ទ្រង់បានយកឈ្នះវាដោយ
 ការចុះចាញ់ទ្រង់ផ្ទាល់។ ហេតុអ្វី? ដោយព្រះបន្ទូល។ បាននិយាយថា “អ្នក
 បំផ្លាញព្រះវិហារនេះ ហើយខ្ញុំនឹងលើកវាឡើងក្នុងរយៈពេលបីថ្ងៃ។” ព្រះបន្ទូល
 បាននិយាយដូច្នោះ។ ឃើញទេ? ហើយនៅក្នុងវត្តមាននៃសេចក្តីស្លាប់ ទ្រង់បាន
 យកឈ្នះវា។ ទ្រង់បានយកឈ្នះសេចក្តីស្លាប់។ នៅក្នុងវត្តមាននៃនរក ទ្រង់បាន
 យកឈ្នះនរក ហើយយកឈ្នះនរក។ បាទ។ នៅក្នុងវត្តមាននៃផ្ទុះ ទ្រង់បាន
 យកឈ្នះផ្ទុះ។ ហេតុអ្វី? ទាំងអស់ដោយព្រះបន្ទូល និងការបន្ទាបខ្លួន។ អូ ខ្ញុំអើយ!
 មានបុរសពិត។ មានម្នាក់ដែលធ្វើគំរូរបស់អ្នក។ ឃើញទេ? ទ្រង់បានកម្ចាត់អ្វីៗ

ទាំងអស់ យកឈ្នះវា។

104 មើល។ ការល្អៗគឺសម្រាប់ទ្រង់។ អ្នកដឹងទេ? ព្រះគម្ពីរបានចែងថា “ទ្រង់ត្រូវបានល្អៗគ្រប់ចំណុចដូចយើងដែរ ប៉ុន្តែគ្មានបាបទេ។” គាត់ត្រូវបានល្អៗ—ដោយការដឹកស្រា។ គាត់ត្រូវបានល្អៗដោយស្រ្តី។ គាត់ត្រូវបានល្អៗដោយអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលអាចត្រូវបានល្អៗ។ ទ្រង់ត្រូវបានល្អៗដោយអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលយើងមាន។ ទ្រង់គឺជាមនុស្ស ប៉ុន្តែអ្នកមិនអាចដាក់សញ្ញាលើទ្រង់បានទេ។ បាទ មែនហើយ។

105 យកឈ្នះមានន័យថា “ស្គាល់អារក្សនៅក្នុងគ្រប់ល្បិចរបស់វា។” មនុស្សជាច្រើននិយាយថា “គ្មានអារក្សទេ។ វាគ្រាន់តែជាគំនិតមួយ។” តើអ្នកមិនជឿទេ? មានអារក្សពិតប្រាកដ។ គាត់គឺពិតប្រាកដដូចអ្នកបួនរណាម្នាក់។ អារក្សពិតប្រាកដ ហើយអ្នកត្រូវតែទទួលស្គាល់វាពិតប្រាកដ។ អ្នកត្រូវតែដឹងថាវាជាអារក្ស។ បន្ទាប់មក ពេលវេលាដូចគ្នាដែលអ្នក—អ្នកស្គាល់គាត់ ហើយដឹងថាវាជាអារក្សហើយវាប្រឆាំងនឹងអ្នក ដូច្នោះ ដើម្បីយកឈ្នះ អ្នកត្រូវតែទទួលស្គាល់ថាព្រះនៅក្នុងអ្នកគឺធំ ហើយខ្លាំងជាងវា ថាទ្រង់ដែលនៅក្នុងអ្នកបានយកឈ្នះវារួចហើយ។ ហើយដោយព្រះគុណរបស់ទ្រង់ អ្នកគឺឈ្នះលើសការប្រកួតជាមួយវាទៅទៀត។ អាម៉ែន។ មានការយកឈ្នះពិតប្រាកដ នៅពេលដែលអ្នកទទួលស្គាល់។

106 អ្នកក្រឡេកមើលទៅក្រោយ និយាយថា “ខ្ញុំកំពុងធ្វើរះ ហើយខ្ញុំកំពុងធ្វើរះ” បន្ទាប់មក ទេ អ្នក—អ្នក អ្នកចាញ់ហើយ។

“ប៉ុន្តែគ្មានការច្នោលទោសដល់អស់អ្នកដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវទេ ដែលមិនដើរតាមសាច់ឈាមទេ គឺដើរតាមព្រះវិញ្ញាណ។” បន្ទាប់មកអ្នកដឹងថាអ្នកបានយកឈ្នះ។

ហើយអ្នកដឹងថាវាជាអារក្ស។

អ្នកមិនអាចនិយាយថា “ខ្ញុំមានជំងឺ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនជឿថាវាជាជំងឺទេ។”

អូ បាទ វាជាជំងឺ។

អ្នកមានជំងឺមហារីក អ្នក “មិនជឿថាវាជាមហារីកទេ។”

វាជាជំងឺមហារីក។ វាជាជំងឺមហារីក។

ប៉ុន្តែសូមចាំថា “ទ្រង់ដែលគង់នៅក្នុងអ្នកគឺជាដាងវាដែលមាននៅក្នុងលោកិយ។” អ្នកត្រូវតែដឹងថាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលនៅក្នុងអ្នកបានយកឈ្នះរឿងនេះរួចហើយ។ ហើយទ្រង់គង់នៅក្នុងអ្នក ហើយអ្នកអាចយកឈ្នះដោយសារទ្រង់។ នោះជាការសមហេតុសមផល វាជារបៀបដែលបទគម្ពីរត្រូវបានសរសេរ។ យកឈ្នះ!

ខ្ញុំត្រូវប្រញាប់។ ខ្ញុំមានពេលសែសិបប្រាំនាទីហើយ។ ខ្ញុំពិតជាធ្វើការបន្ថែមម៉ោងឥឡូវនេះ។

107 ចំណាំ យកឈ្នះ! ព្រះដែលគង់នៅក្នុងអ្នកគឺជាដាងវាអមួយដែលនៅក្នុងវា។ ព្រះនៃលោកិយមិនធំដូចព្រះនៃស្ថានសួគ៌ ដែលគង់នៅក្នុងអ្នកទេ មិនលើសពីភាពងងឹតអាចឈរនៅក្នុងវត្តមាននៃពន្លឺបានទេ។

108 ឥឡូវនេះ ភាពងងឹតមិនអាចឈរនៅក្នុងវត្តមាននៃពន្លឺបានទេ។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាវាងងឹតប៉ុណ្ណាទេ ពន្លឺនឹងបញ្ចេញវាចេញ។ វាមិនអាចឈរបានទេ។ ថ្វាយសរីរៈរឿងដល់ព្រះ! ប៉ុន្តែអ្នកយកភាពងងឹតដែលអ្នកចង់ធ្វើ ហើយព្យាយាមឈរ ប្រឆាំងនឹងពន្លឺម្តងមើលថាមានអ្វីកើតឡើង។

នោះគឺជាអ្នកដែលនៅក្នុងអ្នក គឺជាពន្លឺ។ ហើយអ្នកដែលនៅក្នុងពិភពលោកគឺភាពងងឹត។ ដូច្នេះ ពន្លឺបានបង្ហាញដើម្បីយកឈ្នះភាពងងឹត ហើយបុរសដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ហើយដឹងថាគាត់បានឈ្នះអ្វីៗនៃលោកិយ។ អាម៉ែន។ វាមិនមានទំនាក់ទំនងជាមួយអ្នកទៀតទេ។ អ្នកមានសេរីភាព។ “ដើរក្នុងពន្លឺ ដូចជាទ្រង់នៅក្នុងពន្លឺ ហើយព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទសំអាតយើងពីអំពើបាបទាំងអស់ ហើយយើងមានការប្រកបគ្នាទៅវិញទៅមក។” ហ្នឹងហើយ។

109 “ទ្រង់ដែលនៅក្នុងអ្នកគឺជាដាងវាដែលមាននៅក្នុងលោកិយ។” ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកក្រឡេកមើលទៅក្រោយហើយអ្នកត្រូវបានគេថ្កោលទោស នោះអ្នកនៅតែនៅក្នុងលោកិយ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នករស់នៅខាងលើនោះ ទ្រង់ដែលគង់នៅក្នុងអ្នកបានដឹកនាំអ្នកពីលើភាពងងឹត។

ដូចជាផ្កាលើលើ គាត់នៅពីលើភាពងងឹតនៃភក់។ ទ្រង់នៅពីលើភាពងងឹតនៃទឹកភក់។ គាត់នៅក្នុងពន្លឺ ឆ្លុះបញ្ចាំងពីភាពស្រស់ស្អាតដែលត្រូវបានដាក់នៅក្នុងគាត់មុនពេលគាត់ចាកចេញពីភក់។ អាម៉ែន។

110 ឥឡូវនេះខ្ញុំ—ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ដូចជាគ្រីស្ទានដែលស្រែក។ អ្វីដែលនៅក្នុងនោះដោយព្រះ នៅដើមដំបូង វាបានសង្កត់ធ្ងន់របស់វាតាមរយៈ ការយកឈ្នះ។ វាយកឈ្នះសំបក។ វាយកឈ្នះភក់។ វាយកឈ្នះលើទឹក។ វាយកឈ្នះអ្វីៗទាំងអស់ ហើយជាអ្នកឈ្នះ ហើយឆ្លុះបញ្ចាំងពីភាពស្រស់ស្អាតនិងសិរីល្អរបស់ព្រះ។

111 នោះជារបៀបដែលអ្នកជឿគ្រប់រូបធ្វើ។ នោះជារបៀបដែលល្អអេបានធ្វើ។ នោះជារបៀបដែលឡុកបានធ្វើ។ នោះជារឺធី។ រកមើលអ្វីដែលគាត់រញ្ជ័ររញ្ជ័រ។ នោះជារបៀបដែលម៉ូសេបានធ្វើ។ នោះជារបៀបដែលយ៉ូស្វេបានធ្វើ។ នោះជារបៀបដែលដានីយ៉ែលបានធ្វើ។ នោះជារបៀបដែលសាដ្រាក់ មេសាក់បានធ្វើ។ នោះជារបៀបដែលយ៉ូហានបាទីស្ទបានធ្វើ សាការី អេលីសាបិត។ នោះជារបៀបដែលស៊ីម៉ូន នោះជារឺធីដែលអាណា ពួកគេម្នាក់ៗបានធ្វើ។ ពួកគេបានយកឈ្នះលើភក់ដែលមាននៅជុំវិញពួកគេ ហើយចូលទៅក្នុងពួកគេ។ ដាក់ក្បាលរបស់ពួកគេនៅពីលើវត្តនោះ ហើយបំភ្លឺសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះ។ នោះហើយជាអ្វីដែលគ្រីស្ទានពិតប្រាកដធ្វើ។

112 សូមចាំថា ព្រះយេស៊ូវបានបង្ហាញនាងពីរបៀបដែលវាត្រូវបានធ្វើ។ ៤០ ថ្ងៃនៃការល្អ ទ្រង់ត្រូវបានល្អលើសជាងអ្នកណាដែលអាចត្រូវបានល្អ នៅក្នុងការល្អរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ មើល។ ទ្រង់បានបង្ហាញយើងពីរបៀបដែលវាត្រូវបានធ្វើ។

ឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងបិទ នៅប៉ុន្មាននាទីទៀត។

113 មើល។ ទ្រង់បានបង្ហាញយើងពីរបៀបដែលវាត្រូវបានធ្វើ។ តើទ្រង់ធ្វើវាដោយរបៀបណា? ដោយព្រះបន្ទូល។ នោះហើយជារបៀបដែលទ្រង់បានធ្វើវា ដ្បិតទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។ ហើយព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “បើអ្នករាល់គ្នានៅជាប់នឹងខ្ញុំ ហើយពាក្យរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងអ្នក” អ្នកបានត្រលប់ទៅព្រះបន្ទូលម្តងទៀត គឺជាព្រះបន្ទូលសន្យា។ តើព្រះបន្ទូលសន្យាអ្វីដល់គ្រីស្ទានគ្រប់រូប? “ទ្រង់ដែលគង់នៅក្នុងអ្នកធំជាងទ្រង់ដែលមាននៅក្នុងលោកិយ”។ ដូច្នេះតើខ្ញុំត្រូវយកឈ្នះដោយរបៀបណា? មិនមែនខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែជាព្រះបន្ទូលដែលនៅក្នុងខ្ញុំ។ ព្រះបន្ទូលគឺជាព្រះ។ បន្ទាប់មកខ្ញុំបានយកឈ្នះលើរឿងលោកិយ ព្រោះវាជាព្រះបន្ទូលនៅក្នុងខ្ញុំ។ “បើអ្នករាល់គ្នានៅជាប់នឹងខ្ញុំ ពាក្យរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងអ្នក ចូរសូមអ្វីដែលអ្នកប្រាថ្នាចុះ។”

គ្រាន់តែបន្តចុចឡើង។ អ្នកកំពុងឡើងដល់កំពូល ប្រាកដដូចអ្វីទាំងអស់។ ឃើញទេ? អ្នកត្រូវតែឡើងដល់កំពូល។

114 ៤០ ថ្ងៃនៃការល្អងរបស់ទ្រង់ ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះទ្រង់បានយកឈ្នះ។ ខ្ញុំចង់បង្ហាញអ្វីមួយនៅទីនេះគ្រាន់តែពីរបីនាទីប៉ុណ្ណោះ។ សាតាំងបានធ្វើបាបធំៗបីលើទ្រង់នៅក្នុងការល្អងនោះ។ មើល។ វាតែងតែនៅក្នុងពួកគេទាំងបី។ កុំភ្លេចវា។ ឃើញទេ? គាត់បានធ្វើការវាយលុកធំៗចំនួនបី ពីខ្ពស់បំផុតទៅទាបបំផុត។ ទ្រង់បានព្យាយាមអស់ពីសមត្ថភាពដើម្បីយកឈ្នះទ្រង់។ ប៉ុន្តែទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។ អាម៉ែន។ តើទ្រង់បានប្រើអ្វី? អង្គទ្រង់ផ្ទាល់ ព្រះបន្ទូល។ ការវាយប្រហារប្រការវាយប្រហារធំៗបីរបស់សាតាំងមកលើទ្រង់ ប៉ុន្តែទ្រង់បានជួបវាជាមួយនឹងព្រះបន្ទូល។ រាល់ការវាយប្រហារ ទ្រង់អាចធ្វើវាដោយព្រះបន្ទូល។ មើលវាឥឡូវនេះ ពីខ្ពស់បំផុតទៅទាបបំផុត។

115 ជាលើកដំបូងដែលគាត់បានធ្វើការវាយប្រហាររបស់គាត់ ដើម្បីប្រើអំណាចដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់។ ដែលទ្រង់បានដឹងថាទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។ ទ្រង់ស្គាល់ជំហររបស់ទ្រង់។ តើអ្នកជឿថាទ្រង់បានធ្វើទេ? “យើងជាកូនមនុស្ស។” ទ្រង់ស្គាល់ជំហររបស់ទ្រង់។ ហើយសាតាំងបានមក ហើយចង់ឲ្យទ្រង់ប្រើអំណាចរបស់ទ្រង់លើអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ ដើម្បីចិញ្ចឹមអង្គទ្រង់ ចង់ចិញ្ចឹមទ្រង់។ ទ្រង់ឃ្លាន។ បុរសម្នាក់ឃ្លានគាត់អាចធ្វើអ្វីបានស្ទើរតែទាំងអស់។ គាត់នឹងលូច ប្លន់ សុំទាន ខ្ចីអ្វីទាំងអស់។ ឃើញទេ? គាត់មានចំណង់អាហារនោះ។ ហើយសាតាំងបានប្រើការវាយលុកដ៏ធំជាលើកដំបូងរបស់វាទៅលើទ្រង់ ដើម្បីយកអំណាចរបស់ទ្រង់ដែលទ្រង់ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដើម្បីយកឈ្នះនិងប្រើវានៅលើអង្គទ្រង់។ ទ្រង់មិនបានប្រើវានៅលើអង្គទ្រង់ទេ។ ទេ។ គាត់បានប្រើវាលើអ្នកដទៃ។ ហ្នឹងហើយ។ ទ្រង់បានប្រើវាលើអ្នកដទៃ មិនមែនទ្រង់ផ្ទាល់ទេ។ វាមិនមែនសម្រាប់ទ្រង់ទេ។ ទោះបីជា ទ្រង់អាចធ្វើវាបាន។ ទ្រង់ប្រាកដជាអាចធ្វើបាន។

116 ប៉ុន្តែសូមមើលពីរបៀបដែលអារក្សទទួលបាន? អារក្សចង់ឱ្យអ្នកចងចាំវា។ វាគិតតែអ្វីដែលព្រះវរបិតាបានមានបន្ទូលថាធ្វើ។ ហ្នឹងហើយ។

វាថា “ហេតុអ្វី” សាតាំងបាននិយាយថា “វាត្រូវបានចែងថា ទ្រង់នឹងបង្ហាញពួកទេវតា...”

117 ទ្រង់មានបន្ទូលថា “មែនហើយ ប៉ុន្តែវាក៏ត្រូវបានចែង...” ឃើញទេ?

ហ្នឹងហើយ។ ឃើញទេ? ទ្រង់បានដឹងថាទ្រង់ជានរណា។ សាតាំងបានធ្វើ...

គំនិតដំណើរការជ្រៅជាងអ្វីដែលវាត្រូវបានសរសេរ។ ឃើញទេ? វាជាការ
បំផុសគំនិត។ ខ្លឹមណែនាំនៅខាងក្នុងរបស់វា អ្នកឃើញទេ តើវាជាអ្វី?

118 ទោះបីជាទ្រង់អាចធ្វើបានក៏ដោយ ទ្រង់មិនបានធ្វើវាទេ។ ប៉ុន្តែទ្រង់—ទ្រង់
មិនដែលយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះសំណើរបស់សាតាំងទេ។

ឥឡូវនេះ នេះគឺជារឿងល្អ។ ឃើញទេ? ពេលខ្លះសាតាំងអាចយកអ្នក ហើយ
នៅពេលដែលអ្នកគិតថាអ្នកកំពុងធ្វើតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ ហើយអាចធ្វើឱ្យ
អ្នកបានតាមសំណើ អ្នកនឹងធ្លាក់សម្រាប់វា។ បាទ មែនហើយ។ វាប្រាកដជាអាច
ធ្វើបាន។

119 ឥឡូវនេះ ចូរយើងយកឧទាហរណ៍ ដូចជាបងប្អូនស្រីរបស់យើង។ ពួកគេ
ស្អាតណាស់។ ហើយវាអាចនាំអ្នកទៅកន្លែងមួយ ដែលអ្នកទុកសក់របស់អ្នកវែង
អ្នកមិនបានដឹងទេ វាមើលទៅល្អណាស់ចំពោះអ្នក ហើយរឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង
អ្នកមានអារម្មណ៍ថាមានអារម្មណ៍ជាប់គាំងបន្តិច បន្តិចពីលើអ្វីផ្សេងទៀត។ បុរស
ខ្លះ អ្នកដឹងពីអ្វីដែលខ្ញុំចង់មានន័យ។ ឃើញទេ? ហើយវាអាចយករឿងដដែល
នោះហើយស្នើសុំវាជាមួយអ្នក។ ហ្នឹងហើយ។ ឃើញទេ? អ្នកត្រូវតែយកឈ្នះវា។

សូមចាំថា អ្នកកំពុងរស់នៅសម្រាប់ព្រះ។ អ្នកមានគោលបំណងមួយ ហើយ
នោះគឺជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ក្រៅពីនោះ មិនមានអ្វីផ្សេងទៀតរាប់ទេ។ នោះគឺជា
ទ្រង់។ បន្ទាប់មក ទីពីរ សម្រាប់គ្រួសាររបស់អ្នក។ បន្ទាប់មក ទីបី សម្រាប់ខ្លួន
អ្នក។ ប៉ុន្តែ ជាដំបូង សម្រាប់ព្រះ បន្ទាប់ សម្រាប់គ្រួសាររបស់អ្នក និងបន្ទាប់
សម្រាប់អ្នក។ អ្នកគឺជាលេខបី នោះជាចុងបញ្ចប់នៃផ្លូវ។ ជាក់ខ្លួនអ្នកចុងក្រោយ
ទ្រង់បានធ្វើដែរ។

120 រកមើលអ្វីដែលទ្រង់អាចធ្វើបាន។ បាននិយាយថា “ខ្ញុំអាចហៅព្រះបិតា
របស់ខ្ញុំ និយាយទៅកាន់ទ្រង់ភ្លាម ទ្រង់នឹងបញ្ជូនទេវតាដប់ពីរកងមកឯខ្ញុំ”
ពេលណា មួយក្នុងចំណោមពួកគេអាចបំផ្លាញលោកិយ៍។ បាននិយាយថា
“ប្រសិនបើព្រះរាជាណាចក្ររបស់ខ្ញុំគឺជាលោកិយ៍នេះ នោះប្រធានបទរបស់ខ្ញុំនឹង
ប្រយុទ្ធ។ ប៉ុន្តែគររបស់ខ្ញុំនៅខាងលើ។” ហ្នឹងហើយ។ ឃើញទេ? ទ្រង់អាចធ្វើ
វាបាន ប៉ុន្តែទ្រង់មិនបានធ្វើទេ។ ឃើញទេ? ទោះបីជា ទ្រង់អាចធ្វើវាបាន។ ទ្រង់
មិនដែលស្តាប់សំណើរបស់សាតាំងទេ។

121 ឥឡូវនេះ តើអ្នកបានឮមនុស្សនិយាយថា “ប្រសិនបើ—ប្រសិនបើអ្នកជឿនៅទីនោះ—មានអ្នកព្យាបាលជំងឺទេវភាព...ប្រសិនបើអ្នកជាអ្នកព្យាបាលជំងឺទេវភាព... ទៅរកអ្នកព្យាបាលជំងឺទេវភាពរបស់អ្នក។ ខ្ញុំមានបុរសម្នាក់នៅទីនេះ ឈឺ។ ខ្ញុំចង់ឃើញគាត់ព្យាបាលគាត់។” ឃើញអារក្សដូចគ្នាទេ? គាត់កំពុងព្យាយាមស្នើសុំជាមួយអ្នក។ វាកំពុងព្យាយាមធ្វើឱ្យអ្នកស្តាប់វាជំនួសឱ្យព្រះ។ ប៉ុន្តែអ្នកបំផ្លិចផ្លាស់របស់ព្រះនឹងស្តាប់ហើយមើលអ្វីដែលព្រះវិបាកមានបន្ទូលជាមុនសិន។ ឃើញទេ?

122 ដូចជាទារកតូចស្តាយស្ទើរ នៅពេលដែលពួកគេបានបញ្ជូនមកទីនេះ។ ហើយលោកស្រី ស្តាយស្ទើរបាននិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហាំ ខ្ញុំបានទូរស័ព្ទមកពីប្រទេសអាឡឺម៉ង់។” មានកងទ័ពអាមេរិកមួយ ជាមួយនឹងយន្តហោះចម្បាំងមួយរបស់ពួកគេបានចេញនៅទីនេះនៅឯវាល និងនាំខ្ញុំទៅប្រទេសអាឡឺម៉ង់និងត្រឡប់មកវិញ ក្នុងមួយថ្ងៃ។ គាត់ជាបព្វជិត។ ហើយទារកកំពុងដេកស្លាប់។ ហើយម្តាយតូចនោះស្រែកថា “ស្តាប់!” បាននិយាយថា “ខ្ញុំដឹង។ ខ្ញុំឈរនៅទីនោះ ហើយឃើញស្រ្តីនោះកាន់ទារកដែលស្លាប់នៅក្នុងដៃរបស់នាង ដែលបានស្លាប់នៅព្រឹកនោះ។ ខ្ញុំបានឃើញបងប្រុសប្រាណហាំដើរចេញពីទីនោះ ដាក់ដៃលើទារកដែលស្លាប់នោះ ហើយវារស់ឡើងវិញ។” បាននិយាយថា “នេះគឺជាកូនរបស់ខ្ញុំបងប្រុសប្រាណហាំ។” មិនដែលមានការស្លាប់នៅក្នុងគ្រួសាររបស់ពួកគេ។ ឃើញទេ? ហើយរឿងតូចមួយនេះបានឈឺនៅព្រឹកមួយហើយបានស្លាប់នៅរៀលនោះ។

នៅទីនេះពួកគេទាំងអស់គ្នាឈរនៅជុំវិញ ហើយផ្តល់ការព្យាករណ៍និងអ្វីៗ “ទារកនឹងងើបឡើង” ហើយទាំងអស់ដូចនោះ។

123 ខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយ នោះពិតជាល្អណាស់បងស្រី ស្តាយស្ទើរ។ ប៉ុន្តែសូមឱ្យខ្ញុំមើលអ្វីដែលព្រះវិបាកមានបន្ទូល។”

ខ្ញុំបានចេញទៅព្រៃ។ ហើយខ្ញុំបានអធិស្ឋាន។ ត្រឡប់មកវិញ នាងបានហៅពីរប៊ូប៊ីដងមុនពេលខ្ញុំត្រឡប់មកវិញនៅព្រឹកបន្ទាប់។ គ្មានអ្វីទេ។

ត្រូវពេទ្យបាននិយាយថា “មិនអីទេ។” បានបន្តថា “ប្រសិនបើអ៊ីចឹង ប្រសិនបើអ្នកមានជំនឿបែបនោះ ស្ត្រីអើយ យើងនឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យទារកចេញពីមន្ទីរពេទ្យទេ។ អនុញ្ញាតឱ្យវាដេកនៅទីនេះ។ អ្នកនៅទីនេះជាមួយវា។ នោះមិនអីទេ។”

បងប្រុស ស្ថាតស្ទើរ បានទៅមើលមេទ័ព។ ពួកគេបាននិយាយថា “ប្រាកដណាស់។ យើងនឹងបញ្ជូនគាត់ទៅ ហើយនាំគាត់ត្រឡប់មកវិញ។”

124 ហើយមានយន្តហោះកំពុងអង្គុយរង់ចាំ ដើម្បីយកខ្ញុំនៅព្រឹកនោះ ហើយនាំខ្ញុំត្រឡប់មកវិញនៅយប់នោះ ទៅប្រទេសអាឡឺម៉ង់ ទៅទីក្រុងហាយឌែលប៊ីក ប្រទេសអាឡឺម៉ង់ សម្រាប់ការរស់ឡើងវិញនៃទារកនេះ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រាកដណាស់ ព្រះអាចធ្វើវាបាន ប៉ុន្តែសូមមើលថាតើឆន្ទៈរបស់ទ្រង់គឺជាអ្វី។”

125 បន្ទាប់មកខ្ញុំបានចេញទៅអធិស្ឋានពេញមួយយប់។ គ្មានអ្វីកើតឡើងទេ។ ត្រឡប់មកវិញនៅព្រឹកបន្ទាប់ គ្មានអ្វីកើតឡើងទេ។ ហើយខ្ញុំចាប់ផ្តើមចូលទៅក្នុងបន្ទប់។ ពេលនោះខ្ញុំមើលទៅទីនោះ ហើយមានពន្លឺដែលព្យួរនៅទីនោះនៅមាត់ទ្វារ។ បាននិយាយថា “កុំដាក់ដៃរបស់អ្នកលើវា។ កុំបន្ទោសរឿងនោះ។ នោះជាព្រះហស្តរបស់ព្រះ។”

126 ខ្ញុំបានទទួលនាងតាមទូរស័ព្ទ ខ្ញុំបាននិយាយថា “បងស្រី ស្ថាតស្ទើរ កប់កូនរបស់អ្នក វាជាព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់ វាជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ។ អ្វីមួយនឹងកើតឡើងចំពោះទារកនោះនៅតាមបណ្តោយបន្ទាត់ អ្នកអនុញ្ញាតឱ្យវាទៅកន្លែងដែលព្រះដឹងថាវានៅទីណា អ្នកអាចទៅរកវាឥឡូវនេះ វានៅរស់ អ្នកនឹងមិនទុកវាឱ្យត្រឹមត្រូវដូចនោះទេ។”

127 គ្រូអធិប្បាយលូធើរានដ៏ល្អនៅប្រទេសអាឡឺម៉ង់បានសរសេរសំបុត្រមួយ ហើយនិយាយថា “តើខ្ញុំអបអរយ៉ាងណានូវអ្វី ដែលបងប្រុសប្រាណហាំកំពុងរង់ចាំការសម្រេចចិត្តដ៏ច្បាស់លាស់របស់ព្រះ មុនពេលគាត់និយាយអ្វីមួយ។”

នោះហើយជាវា។ កាន់តាមការសម្រេចចិត្តរបស់ព្រះ។ មិនថាអ្នកដទៃនិយាយអ្វី ឬអ្វីក៏ដោយ កុំនិយាយជាមួយសាតាំង ទាល់តែសោះ។

128 ប្រសិនបើសាតាំងនិយាយថា “ឥឡូវនេះ ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក ព្រះនាមព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា...” បើអញ្ចឹង គាត់ថែមទាំងស្នើឱ្យអ្នកទុកវាចោលទៅ។ ព្រះមានបន្ទូលបើមិនដូច្នោះទេ។ ប្រសិនបើគាត់និយាយថា “អ្នកជាមនុស្សល្អ អ្នកមិនចាំបាច់ធ្វើ...អ្នកជាស្រ្តីល្អ អ្នកមិនចាំបាច់ធ្វើ...” កុំស្នើ។ ប្រសិនបើព្រះបន្ទូលនិយាយអ្វីផ្សេង អ្នកនៅជាមួយព្រះបន្ទូលដោយមិនគិតពីអ្វីឡើយ។ នោះជាគំរូដែលព្រះយេស៊ូវបានប្រទានដល់អ្នក ហើយមានការវាយលុកដ៏ធំនោះ ឃើញទេដែលទ្រង់បានធ្វើលើទ្រង់។

129 បន្ទាប់មកការវាយលុកលើកទីពីរ។ ខ្ញុំនឹងប្រញាប់។ មើលទៅដូចជា ពេលវេលាដើរលឿនណាស់។ ការវាយលុកដ៏អស្ចារ្យបន្ទាប់គឺ ថាគាត់បានធ្វើ លើទ្រង់ ថាទ្រង់នឹងក្លាយជាការបង្ហាញ។

ហើយរបៀបដែលវាប៉ះពាល់ដល់អ្នកបម្រើរបស់ព្រះ ដើម្បីជាការបង្ហាញពី អ្វីដែលអ្នកអាចធ្វើបាន។ “ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ! ហាលេលូយ៉ា! ខ្ញុំជាអ្នករំដោះ! ខ្ញុំដូរច្នោះ។” ឃើញទេ? ឃើញទេ?

130 “ឡើងមកទីនេះ នៅលើកំពូលប្រាសាទ ហើយអង្គុយនៅទីនេះ។” ទ្រង់បាន ល្បួងទ្រង់ឱ្យធ្វើវា។ ឥឡូវនេះ សូមចាំថា ទ្រង់ត្រូវបានល្បួងឱ្យធ្វើវា យ៉ាងលំបាក។ បាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកចង់ក្លាយជាអ្វីមួយនៅចំពោះមុខមនុស្ស ចូរក្រោកឈរឡើងនៅលើប្រាសាទនេះ លោតចុះ។” ឃើញទេ? “ខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱ្យ អ្នកនូវបទគម្ពីរមួយសម្រាប់វា ពីព្រោះវាត្រូវបានសរសេរ ទ្រង់នឹងឲ្យពួកទេវតា ចោទប្រកាន់អ្នក ក្រែងលោជើងប៉ះនឹងថ្ម។ ទ្រង់នឹងលើកទ្រង់ឡើង។” ដើម្បីធ្វើឱ្យ ទ្រង់បង្ហាញ បង្ហាញអំណាចរបស់ទ្រង់។

131 គ្មានអ្នកបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់ព្រះណាធ្វើបែបនោះទេ។ អ្នកឃើញបុរសម្នាក់បង្ហាញ ទ្រូងរបស់គាត់ ហើយទាំងអស់ដូចនោះ គ្រាន់តែចាំថាមានអ្វីខុសនៅទីនោះ។ ទេ។ ព្រះមិនចង់បានវាទេ។ ព្រះយេស៊ូវបានទុកគំរូ។ ទ្រង់អាចធ្វើវាបាន។ ទ្រង់ពិតជា អាចធ្វើវាបាន ប៉ុន្តែទ្រង់មិនបានធ្វើវាទេ។ គ្មានអ្នកបំផ្លិចបំផ្លាញជាអ្នកបង្ហាញ ខ្លួនឯង ដើម្បីព្យាយាមយកអំណាចរបស់ព្រះហើយបង្ហាញខ្លួនឯងខ្ពស់ជាង នរណាម្នាក់ផ្សេងទៀត។

132 តើអ្នកចាំថាលោកម៉ូសេបានធ្វើដូច្នោះទេ? ចងចាំវាទេ? ព្រះប្រទានអំណាច ដល់គាត់ដើម្បីធ្វើអ្វីដែលគាត់ចង់ធ្វើ បានធ្វើឱ្យគាត់ក្លាយជាហោរា។ គាត់បាន ដើរទៅថ្មនោះ ហើយគាត់បានវាយថ្មជាលើកទីពីរ។ នោះគឺប្រឆាំងនឹងឆន្ទៈរបស់ ព្រះ។

ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា “និយាយទៅកាន់ថ្មនោះ។ កុំវាយវាម្តងទៀត។ អ្នក បំបែកទាំងអស់—ទាំងអស់—ប្រភេទនៅទីនេះ។ ថ្មនឹងត្រូវវាយតែម្តងប៉ុណ្ណោះ។” ប៉ុន្តែគាត់បាននិយាយអំពីភាពទន់ខ្សោយនៃព្រះបន្ទូលនៅពេលដែលគាត់បានធ្វើ ដូច្នោះ នោះមិនគ្រប់គ្រាន់ទេ។ បាទ។ ព្រះបន្ទូលគឺជាអ្វីដែលកំពុងកើតឡើង។ ថ្ម នោះគឺជាព្រះបន្ទូល។ ឃើញទេ?

133 ជាលើកដំបូង គាត់បានវាយថ្មហើយទឹកចេញមក។ ហើយបន្ទាប់មកពួកគេស្រែកម្តងទៀត។ គាត់បាននិយាយថា “ឥឡូវត្រឡប់ទៅនិយាយទៅកាន់ថ្ម។” វាត្រូវបានវាយតែម្តងប៉ុណ្ណោះ។ ឃើញទេ?

“ភាពមិនគ្រប់គ្រាន់នៃព្រះបន្ទូល” លោកម៉ូសេបានថ្លែងទីបន្ទាល់ចំពោះវា។ “ព្រះបន្ទូលមិនត្រឹមត្រូវទេ គាត់ត្រូវតែវាយម្តងទៀត។”

134 ដូច្នោះ ម៉ូសេបានចុះទៅទីនោះហើយវាយថ្មដូចនោះ ហើយនិយាយថា “ចេញមក!” មិនបានចេញមកទេ ដូច្នោះគាត់បានវាយវាម្តងទៀត ហើយនិយាយថា “ចេញមក! ខ្ញុំបង្គាប់អ្នកឱ្យចេញមក។” ហើយទឹកមកដល់។

135 ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា “មកទីនេះ។ មកទីនេះ។ អ្នកបានលើកតម្កើងខ្លួនឯង។ ឯងបានយកអំណាចរបស់អញ ជំនួសឱ្យការញែកអញជាបរិសុទ្ធ ឯងបានញែកខ្លួនឯងជាបរិសុទ្ធ។ ឥឡូវនេះឯងនឹងមិនចូលទៅក្នុងទឹកដីសន្យាទេ។ មើលចុះ មើលថាតើវាមើលទៅដូចអ្វី ប៉ុន្តែនៅទីនេះ អ្នកនឹងចាកចេញនៅទីនេះ។” អូ ខ្ញុំអើយ! អ្នកដឹងទេ មិនដែលមានមនុស្សដូចលោកម៉ូសេទេ។ ទេ ទេ។

136 នៅពេលដែលវាមកបង្ហាញព្រះយេស៊ូវ វាបាននិយាយថា “ចូរក្រោកឡើងនៅលើព្រះវិហារនៅទីនេះហើយលោតចុះ។”

137 ទ្រង់មានបន្ទូលថា “វាត្រូវបានចែងថា” អាម៉ែន “កុំល្ងង់ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់ឯង។” ឃើញទេ? ទ្រង់បានជួបវាជាមួយនឹងព្រះបន្ទូល នៅក្នុងនោះ និងរាល់ការវាយប្រហារធំៗ។

138 គ្មានអ្នកបម្រើពិតណាព្យាយាមបង្ហាញខ្លួនឯងជាមួយ—ដោយអំណាចរបស់ព្រះ។ បើគាត់ធ្វើ គាត់បានបាត់បង់នៅពេលនោះ។

139 ការវាយលុកជំងឺទីបី សាតាំងបានផ្តល់ជូនដើម្បីលះបង់នគរនេះទៅទ្រង់។ វាបានធ្វើ។ សាតាំងបាននិយាយថា “ឃើញនគរទាំងនេះនៃលោកិយទេ? ទាំងនេះគឺជារបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំធ្វើជាមួយពួកវានូវអ្វីដែលខ្ញុំចង់ធ្វើ។ ទូលបង្គំនឹងប្រគល់ពួកវាទៅទ្រង់។”

ប៉ុន្តែ អ្នកចាំទេថា វាបានព្យាយាមធ្វើឱ្យទ្រង់បោះបង់ចោលវាដោយគ្មានឈើឆ្កាង។ ប្រសិនបើទ្រង់ធ្វើ យើងនឹងបាត់បង់។ ទ្រង់អាចយកនគរបាន។ ប៉ុន្តែទ្រង់ត្រូវតែធ្វើតាម... ទ្រង់ត្រូវតែត្រឡប់មកវិញ។ ទ្រង់ត្រូវបានល្ងង់ឱ្យធ្វើវា

ឥឡូវនេះ។ ការស្លាប់គឺជារឿងពិបាក។ ទ្រង់ត្រូវបានល្បួងឱ្យយកសេរីភាពរបស់ ទ្រង់ ហើយធ្វើជាស្តេចនៃផែនដី ដោយគ្មានឈឺឆ្កាង។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើទ្រង់ធ្វើដូច្នោះ រាស្ត្ររបស់ទ្រង់នឹងត្រូវស្លាប់។ សាកាំងនឹងធ្វើសំណើនោះដោយរីករាយជាមួយ ទ្រង់។ ប៉ុន្តែទ្រង់មានបន្ទូលថា “ចូរថយចេញពីអញទៅ សាកាំង។” ទ្រង់មិនបាន ធ្វើវាទេ។

140 ទ្រង់មកហើយរងទុក្ខ ហើយបានយកផ្លូវដ៏លំបាក។ ទ្រង់បានយកផ្លូវនៃ ការបៀតបៀន។ ទ្រង់បានដើរតាមផ្លូវនៃសេចក្តីស្លាប់។

តើយើងនៅព្រឹកនេះ សុខចិត្តធ្វើ យកផ្លូវដូចគ្នាដែលទ្រង់បានយកទេ? តើ យើងសុខចិត្តស្លាប់ទេ? តើយើងសុខចិត្តលះបង់ខ្លួនយើងចំពោះព្រះ លះបង់ លោកិយ និងអ្វីៗទាំងអស់ ដើម្បីបម្រើទ្រង់ទេ? ឃើញទេ?

141 ឥឡូវនេះ ទ្រង់បានហាជ័យក្នុងការធ្វើវា។ ដោយព្រះទ័យស្មគ្រ—ដើម្បីលះបង់ វា សាកាំងគឺចំពោះទ្រង់។ ប៉ុន្តែទ្រង់មិនបានធ្វើវាទេ។ ទោះបីព្រះយេស៊ូវត្រូវបាន ល្បួងក៏ដោយ ទ្រង់បានយកឈ្នះសម្រាប់យើង។ ទ្រង់—ទ្រង់បានស្និទ្ធនឹង ការល្បួងទាំងអស់សម្រាប់ខ្ញុំនិងសម្រាប់អ្នក។ ឃើញទេ? ទ្រង់អាចយកវាភ្លាម ៗ។ ប៉ុន្តែតើទ្រង់យកផ្លូវផ្សេងទៀតដើម្បីអ្វី? ដូច្នោះយើងអាចមកនៅជាមួយទ្រង់។ ហើយប្រសិនបើទ្រង់បានបង់ថ្លៃបែបនេះ តើយើងបង់ថ្លៃមិនតិចជាងប៉ុណ្ណាទេ? ពេលណា ចាំថា គ្មានអ្វីនៅទីនេះទេ។

142 បើអ្នករស់នៅមួយរយឆ្នាំ តើអ្នកនឹងទៅយ៉ាងណា? ផ្លូវចិត្ត ហើយគំនិត របស់អ្នកបានទៅ ពិការទាំងអស់ ហើយចាស់និងរង្គោះរង្គើ។ នោះហើយជាកន្លែង ដែលអ្នកនឹងទៅ ហើយនោះជាទីបញ្ចប់របស់វា។ អ្នកមកឥឡូវនេះ យកឈ្នះរឿង។ តើអ្នកធ្វើវាដោយរបៀបណា? ដោយព្រះបន្ទូល។ អ្វីដែលព្រះបន្ទូលចែង អ្នកធ្វើវា។ ដើរដោយបន្ទាបខ្លួន។ រស់នៅចំពោះមុខព្រះយេស៊ូវ។

143 ទ្រង់បានស្និទ្ធត្រប់ការទាំងអស់សម្រាប់អ្នកនិងខ្ញុំ។ ទ្រង់គឺជាគំរូរបស់យើង ពីរបៀបដើម្បីយកឈ្នះជំនាន់អាក្រក់របស់យើង ដូចជាទ្រង់បានយកឈ្នះជំនាន់ អាក្រក់របស់ទ្រង់។

144 សូមចាំថា នៅពេលដែលទ្រង់យាងមកផែនដី មានការមិនជឿច្រើន ឬ ច្រើនជាងពេលណាទាំងអស់។ វាមិនរំខានទ្រង់បន្តិចទេ។ នៅពេលដែលពួកគេ

បានហៅទ្រង់ថាជាអារក្សជំនួសព្រះ នៅពេលដែលពួកគេបានហៅទ្រង់នូវអ្វី គ្រប់យ៉ាងដែលអាចធ្វើបាន វាមិនរំខានទ្រង់បន្តិចណាទេ។ ទ្រង់មានគោលបំណង មួយ: “ចូរគិតពីព្រះវរបិតា។ រក្សាព្រះបន្ទូល។” ព្រះបន្ទូលគឺជាព្រះ។ ទ្រង់មានគំនិត តែមួយ។

145 ពេលខ្លះយើងត្រូវបានល្អៗឱ្យត្រឡប់ទៅវិញ។ អ្នករាល់គ្នាជាច្រើន បានល្អៗ ឱ្យត្រឡប់ទៅនិកាយវិញ ត្រឡប់ទៅវិញ ហើយយកឡើង ព្រោះលោកិយទាំងមូល និយាយថា “តើអ្នកស្ថិតនៅក្នុងនិកាយអ្វី? តើអ្នកមានទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះវិហារ អ្វី?” យើងត្រូវបានល្អៗឱ្យធ្វើដូច្នោះ យើងទាំងអស់គ្នា។ បងប្អូនស្រីរបស់យើង ត្រូវបានល្អៗឱ្យត្រឡប់ទៅវិញ ត្រឡប់ទៅវិញ ហើយចូលរួមជាមួយក្រុមជំនុំ ផ្សេងទៀត ជាមួយក្រុមជំនុំមួយចំនួន ឬព្រះវិហាររបស់ព្រះ ឬពួកគេខ្លះ នៅតែជា ពេនទីកុស្ត អនុញ្ញាតឱ្យសក់របស់អ្នកកាត់ចេញ ហើយស្លៀកពាក់តាមរបៀប ដែលអ្នកចង់ធ្វើ។ ឃើញទេ? អ្នកត្រូវបានល្អៗឱ្យធ្វើដូច្នោះ ត្រឡប់ទៅវិញ ហើយ មានប្រជាប្រិយភាពជាមួយមនុស្សជំនាន់អាក្រក់នេះ ដែលយើងកំពុងរស់នៅ ជាមួយ។

ពេលណា នេះជាអំពើបាបដ៏ធំនៅសម័យរបស់យើង។ វាជាអំពើបាបដ៏ធំ ក្នុងចំណោមប្រជាជនរបស់យើង ភាពជាលោកិយ ដូចដែលព្រះគម្ពីរបាននិយាយ ថា ឡេខី...សម័យកាលឡេខីសេ។ នាងជាលោកិយ “អ្នកមាន មិនត្រូវការអ្វី ទាំងអស់ មិនដឹងថានាងអាក្រក់ វេទនា វេទនា និងខ្វាក់។” នោះជាអំពើបាបនៅ សម័យរបស់យើង។ នៅពេលដែលអ្នកឮព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអំពាវនាវប្រឆាំងនឹង វា បន្ទាប់មកអ្នកយកផ្លូវផ្សេងទៀត អ្នកមិនពេញនិយមជាមួយលោកិយទេ។ អ្នក ត្រូវបានល្អៗឱ្យត្រឡប់ទៅវិញ។

146 ខ្ញុំដឹង អ្នកបន្តនិយាយមកខ្ញុំ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកកំពុងនិយាយ “គ្រប់ពេល។” ខ្ញុំ ដឹងថាអ្នកធុញទ្រាន់នឹងខ្ញុំលេងពិណលើរឿងទាំងនេះ។ ខ្ញុំហត់ណាស់ពេលឃើញ អ្នកធ្វើវា ហ្នឹងហើយ អំពើបាបនេះដែលខ្ញុំកំពុងព្យាយាមប្រាប់អ្នក។ និយាយថា “តើ អ្នកកំពុងលេងពិណលើវាដើម្បីអ្វី?” ឈប់ធ្វើវាទៅ។ ខ្ញុំកំពុងព្យាយាមសង្គ្រោះជីវិត របស់អ្នក ដោយព្រះបន្ទូល។ ខ្ញុំក៏អស់កម្លាំងដែរ។ ដូច្នោះគ្រាន់តែតម្រង់ឡើង។ នេះ ជាអំពើបាប មិនគួរធ្វើទេ។ បាទ មែនហើយ។

147 យើងត្រូវយកឈ្នះលើរឿងទាំងនេះ។ យើងរំពឹងថានឹងត្រូវបានល្អៗដោយពួក

លោកិយ។ “អ្នកស្រឡាញ់លោកិយ របស់នៃលោកិយ សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ មិននៅក្នុងអ្នកទេ” ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល។

148 ឥឡូវនេះយើងនឹងបិទ ហើយនិយាយរឿងនេះ។ មានរង្វាន់សម្រាប់អ្នកឈ្នះ។

149 អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំអានអ្វីមួយនៅទីនេះដល់អ្នក។ បើកព្រះគម្ពីររបស់អ្នក។ សូម ត្រឡប់ទៅវិវរណៈ ជំពូកទី៣ ជំពូកទី២។ មើលនៅទីនេះ រឿងទាំងអស់នេះដែល ខ្ញុំកំពុងនិយាយ ដើម្បីយកឈ្នះ។ ឥឡូវនេះគ្រាន់តែមើលខ្លួនឯងហើយមើល។ ពិនិត្យខ្លួនអ្នកនៅក្នុងកញ្ចក់មើលខាងវិញ្ញាណ មើលថាតើអ្នកបានយកឈ្នះហើយ ឬនៅ។

150 ឥឡូវនេះ សារដំបូងទៅកាន់—ទៅកាន់ទេវតានៃក្រុងអេភេសូរ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នក ស្តាប់នូវអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូល។ និងវិវរណៈ ជំពូកទី២ ខទី៧។ នេះគឺដល់គ្រា ពួកជំនុំនោះ នៅពេលដែលទ្រង់បានប្រាប់ពួកគេនូវអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើ “បាន ចាកចេញពីសេចក្តីស្រឡាញ់ដំបូងរបស់ពួកគេ។” ខទី៧:

អ្នកណាដែលមានត្រចៀក ឲ្យអ្នកនោះស្តាប់សេចក្តី ដែល ព្រះវិញ្ញាណមានព្រះបន្ទូល ដល់ពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មានចុះ ឯអស់អ្នក ណា (មនុស្សមិនមែនក្រុមជំនុំទេ)...ឯអស់អ្នកណាដែលឈ្នះ—ដែល ឈ្នះ នោះអញនឹងឲ្យបរិភោគផ្លែរបស់ដើមជីវិត ដែលនៅស្ថានបរមសុខ របស់ព្រះ។

ឃើញទេ? អ្នកឈ្នះនៅអេភេសូរ។

151 ឥឡូវនេះបន្ទាប់គឺស្ទីន៉ា។ ឥឡូវនេះ ចំពោះអ្នកឈ្នះនៅក្នុងនោះ យើងស្តាប់ រឿងនេះ។ ឥឡូវនេះ ខទី១១។

អ្នកណាដែលមាន—ត្រចៀក ឲ្យអ្នកនោះស្តាប់សេចក្តីដែល ព្រះវិញ្ញាណមានព្រះបន្ទូលដល់ពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មានចុះ ឯអ្នកណា ដែលឈ្នះ នោះសេចក្តីស្តាប់ទី២នឹងធ្វើទុក្ខដល់អ្នកនោះមិនបាន ឡើយ។

ឃើញទេ? ពួកគេយកឈ្នះវា។

152 ឥឡូវនេះ ថាឥឡូវនេះ មើលទៅពើកាម៉ុស យើងនឹងរកឃើញអ្វីដែលអ្នកឈ្នះ បានទុកសម្រាប់គាត់ នៅក្នុងនេះ។ យើងនឹងអានខទី១៧ ទៅកាន់ព្រះវិហារពើកា

ម៉ែស។

អ្នកណាដែលមានត្រចៀក...

នោះជាបុគ្គល មិនមែនក្រុមទាំងមូលទេ។ បុគ្គលនោះជាកូនក្រមុំចេញមក អ្នកឃើញទេ ក្រុមជំនុំ។

ឲ្យអ្នកនោះស្តាប់សេចក្តី ដែលព្រះវិញ្ញាណមានព្រះបន្ទូល ដល់ ពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មានចុះ ឯអ្នកណាដែលឈ្នះ នោះអញនឹងឲ្យបរិភោគនំ ម៉ាន៉ាដ៏លាក់កំបាំង ហើយនិងឲ្យគ្រួសស១ដល់អ្នកនោះ នៅគ្រួសនោះ មានឆ្នាក់ជាឈ្មោះថ្មី ដែលគ្មានអ្នកណាស្គាល់ឡើយ ស្គាល់បានតែអ្នក ដែលទទួលប៉ុណ្ណោះ។

នោះគឺជាអ្នកឈ្នះ នៃសម័យក្រុមជំនុំ។

153 ឥឡូវនេះ អ្នកបន្ទាប់គឺជាទេវ៉ា។ ចូរយើងស្វែងយល់ថាតើអ្នកឈ្នះមានអ្វីខ្លះ នៅថ្ងៃនោះ។ សូមលើកយកខទី២៦។

ឯអ្នកណាដែលឈ្នះ ហើយកាន់តាមការអញ ដរាបដល់ចុងបំផុត នោះអញនឹងឲ្យមានអំណាចលើពួកសាសន៍ដទៃ: (នោះជា ការត្រឹមត្រូវ។)

អ្នកនោះ...នឹងឃ្វាលគេ ដោយដំបងដែក ដូចជាគេ បំបែកភាជនៈដ៏ឲ្យខ្ទេចខ្ទី: តាមអំណាចដែលអញបានទទួលពី ព្រះវរបិតាមក។

សូមមើល “ជាមួយទ្រង់ នៅក្នុងបល្ល័ង្ករបស់ទ្រង់។” ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់គ្រប់គ្រង អស់ទាំងសាសន៍ ដោយដំបងដែក។ ហើយនេះគឺជាក្រុមជំនុំដែលបានយកឈ្នះ: “ការតាំងនៅទីនោះជាមួយទ្រង់ ដើម្បីបំបែកប្រជាជាតិនានាដោយដំបងដែក។”

154 ឥឡូវនេះសូមនាំពួកគេទៅព្រះវិហារសើដេស។ ឥឡូវនេះខទី ៥ នៃជំពូក ទី៣។

អ្នកណាដែលឈ្នះ នោះនឹងបានស្លៀកពាក់ស ហើយអញមិនដែល លុបឈ្មោះអ្នកនោះចេញពីបញ្ជីជីវិតឡើយ អញនឹងថ្លែងប្រាប់ពីឈ្មោះ អ្នកនោះ នៅចំពោះព្រះវរបិតាអញ និងចំពោះពួកទេវតាទ្រង់ដែរ។

នោះគឺជាអ្នកឈ្នះនៅក្នុងសើដេស។

155 ឥឡូវនេះ សូមលើកយកខទី១២។ ឥឡូវនេះ នេះគឺសម្រាប់ព្រះវិហារ—នៃ ទីក្រុងភីឡាឌិលភា នៅក្នុងខទី១២។

អ្នកណាដែលឈ្នះ អញនឹងយកអ្នកនោះធ្វើជាសសរទ្រូង ក្នុងវិហារ របស់ព្រះនៃអញ រួចអ្នកនោះនឹងមិនចេញពីទីនោះទៀតឡើយ ហើយ អញនឹងកត់ព្រះនាមនៃព្រះរបស់អញ និងឈ្មោះក្រុងរបស់ព្រះនៃអញ នៅលើអ្នកនោះ គឺជាឈ្មោះក្រុងយេរូសាឡឹមថ្មី ដែលចុះពីស្ថានសួគ៌ មកអំពី...ព្រះនៃអញ ហើយនិងកត់ឈ្មោះថ្មីរបស់អញដែរ។

156 មើលអ្វីដែលអ្នកឈ្នះត្រូវបានសន្យា។ ឃើញទេ?

ឥឡូវនេះ ឡៅឌីសេ នោះជាសម័យកាលក្រុមជំនុំចុងក្រោយ។ នឹងមាន អ្នកឈ្នះខ្លះនៅទីនោះ។ មើលនៅទីនេះ។ ពួកគេចាំថា សម័យកាលក្រុមជំនុំនី មួយៗ ដែលមុននោះបានទទួលមរតកទាំងអស់ដែលអ្នកដទៃបានផ្តល់ឱ្យ។ ចាំ មើលនៅទីនេះ។ ឥឡូវនេះ នៅទីនេះ បន្ទាប់ពីពួកគេបានទទួលអំណាចទាំងអស់ នេះ ឈ្មោះថ្មីទាំងនេះ និងអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលបានសរសេរថាទ្រង់បានសន្យា ហើយ បរិភោគនំម៉ាណាដែលលាក់កំបាំង ហើយទាំងអស់ចុះមក។ សូមមើលសម័យ ក្រុមជំនុំចុងក្រោយនេះ វិវរណៈ ៣:២១។

ឯអ្នកណាដែលឈ្នះ នោះអញនឹងឲ្យអង្គុយលើបល្ល័ង្កជាមួយនឹង អញ (អាម៉ែន) ដូចជាអញបានឈ្នះ ហើយបានអង្គុយជាមួយនឹង ព្រះវិហារលើបល្ល័ង្កទ្រង់ដែរ។

អ្នកណាដែលមានត្រចៀក ឲ្យអ្នកនោះស្តាប់សេចក្តី ដែល ព្រះវិញ្ញាណមានព្រះបន្ទូលដល់ពួកជំនុំទាំងប៉ុន្មានចុះ។

157 មានរង្វាន់សម្រាប់អ្នកឈ្នះ។ ចុចលើ ផ្កាលីលី។ ប្រសិនបើវាស្ថិតនៅក្នុងអ្នក ចូរដាក់ភក់និងអ្វីៗផ្សេងទៀតហើយចុចឆ្ពោះទៅកំពូល។ បាទ មែនហើយ។ “ដើម្បី អង្គុយជាមួយខ្ញុំនៅលើបល្ល័ង្ករបស់ខ្ញុំ។”

158 អ្នកដឹងទេ មានពេលមួយ ម្តាយរបស់យ៉ាកុបនិងយ៉ូហាន...យើងនឹងមិនមាន ពេលអានវាទេ។ ម្តាយរបស់យ៉ាកុបនិងយ៉ូហានបានមកសុំកន្លែងនេះ។ អ្នកដឹង ទេ? ចាំបានទេ? “ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមឲ្យកូនប្រុសរបស់ទូលបង្គំអង្គុយនៅម្ខាង

ហើយកូនប្រុសរបស់ទូលបង្គំអង្គុយនៅម្ខាងទៀត។” មានបំណងប្រាថ្នារបស់ ម្តាយសម្រាប់កូនប្រុសរបស់នាង។

ប៉ុន្តែមើល។ ប៉ុន្តែ “កន្លែងនោះ” ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “ត្រូវបានតម្រូវ ទុកជាមុន។” ទីតាំងនេះមិនមានទេនៅពេលនោះ។ ហេតុអ្វី? ចំណាំ។ “វានឹងត្រូវ បានផ្តល់ឱ្យពួកគេដែលទ្រង់សំដៅលើ។” អ្វី? មួយដែលត្រូវដាក់នៅខាងស្តាំដៃ និងមួយទៀតនៅជិតទ្រង់បំផុត នៅតែជាអ្នកឈ្នះ។ ឃើញទេ? វានៅតែ...ទ្រង់ មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនផ្តល់ការនេះទេ។ ខ្ញុំមិនអាចផ្តល់ការនេះបានទេ ប៉ុន្តែ វានឹងត្រូវបានផ្តល់ឱ្យបន្ទាប់ពីការជំនុំជម្រះមកដល់។” អាម៉ែន។ ឃើញទេ? “ខ្ញុំ មិនអាចផ្តល់ឱ្យវាបានទេ។ ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីការសាកល្បងមកដល់ ពួកគេនឹងនៅ ខាងស្តាំដៃនិងខាងឆ្វេង។ មានគ្រាប់ពូជតម្រូវទុកជាមុនកំពុងរង់ចាំការនោះ។ វានឹង ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យអ្នកដែលបានសន្យា។ វានឹងត្រូវបានផ្តល់ឱ្យនៅទីនោះ ប៉ុន្តែការ ធ្វើតេស្តមិនទាន់មកដល់នៅឡើយទេ នោះគាត់មិនទាន់បានយកឈ្នះនៅឡើយ ទេ។” ឃើញទេ?

159 បុគ្គលដែលត្រូវយកកន្លែងនេះនៅម្ខាង ហើយម្នាក់ទៀតយកវានៅម្ខាងទៀត នៅជាប់នឹងទ្រង់នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រ វាមិនទាន់ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យនៅឡើយទេ ឃើញទេ មិនទាន់ត្រូវបានយកឈ្នះ។ ការធ្វើតេស្តមិនទាន់ធ្លាក់នៅឡើយទេ។ “វា នឹងធ្លាក់ចុះនាពេលអនាគត។”

“ប្រសិនបើយើងរងទុក្ខសម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទនិងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ យើងនឹង សោយរាជ្យជាមួយទ្រង់ ដ្បិតទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។” សូមចាំថា “ប្រសិនបើយើង រងទុក្ខសម្រាប់ទ្រង់និងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ យើងនឹងសោយរាជ្យជាមួយទ្រង់ នៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។”

160 ចំណាំ។ ទ្រង់ ជាគំរូរបស់យើង យកឈ្នះ ហើយបន្ទាប់មកបានឡើង បន្ទាប់ពីទ្រង់បានយកឈ្នះសេចក្តីស្លាប់ នរក ជំងឺ ផ្ទុះ។ អ្វីគ្រប់យ៉ាង ទ្រង់បាន យកឈ្នះ។ “បន្ទាប់មកទ្រង់បានយាងឡើង ហើយដឹកនាំការចាប់ជាឈ្មើយ ប្រទានអំណោយដល់មនុស្ស។” នោះគឺជាគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ជាមួយនឹងពួក បរិសុទ្ធនៃគម្ពីរសញ្ញាចាស់ដែលបានយកឈ្នះ។ ពួកគេបានស្វែងរកមនុស្ស បែបនេះ ហើយពួកគេបានស្លាប់មុនពេលវាទៅដល់ទីនោះ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែល មនុស្សម្នាក់នេះមក “វាមិនបានរារាំងពួកគេដែលកំពុងដេកលក់ទេ។” អាម៉ែន។

មិនអាចចាញ់បាន ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។ រស់ឬស្លាប់ តើវាខុសគ្នាយ៉ាងណា?
“នឹងមិនរារាំងទេ?” ឃើញទេ? ពួកគេបានស្វែងរកវា។

161 សូម្បីតែយ៉ូហាននៅខាងក្រោយនោះ គាត់ក៏ស្វែងរកវា។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំ
ដឹងថាព្រះប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំមានព្រះជន្មរស់ ហើយនៅថ្ងៃចុងក្រោយ ទ្រង់នឹង
ឈរនៅលើផែនដី។” មានបុរសសុចរិតម្នាក់ ជាបុរសល្អឥតខ្ចោះ។ ទ្រង់បានថ្វាយ
យញ្ញូបូជា។ គាត់បានធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលព្រះបានប្រាប់គាត់ឱ្យធ្វើ។ គាត់បានធ្វើ
វាដោយការគោរពនិងការគោរព។ គាត់គឺជាហោរា។ ហើយបន្ទាប់មកសាតាំងបាន
មកជុំវិញ ដើម្បីល្អងគាត់។ (ដូចជាគាត់មកល្អងអ្នក។) តើគាត់បានធ្វើអ្វី? គាត់
នៅតែបន្តឈរនៅទីនោះ។

ប្រពន្ធរបស់គាត់ថែមទាំងចេញមកនិយាយថា “ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនដាក់
បណ្តាសាព្រះហើយស្លាប់ដោយសេចក្តីស្លាប់? អ្នកមើលទៅគួរឱ្យវេទនាណាស់
នៅទីនោះ។”

162 គាត់បាននិយាយថា “អ្នកនិយាយដូចជាស្រ្តីល្ងង់។” ឥឡូវនេះ គាត់មិនដែល
និយាយថានាងល្ងង់ទេ ប៉ុន្តែនាងនិយាយដូចមួយ។ ឃើញទេ? បាននិយាយថា
“អ្នកនិយាយដូចជាស្រ្តីល្ងង់។” បាននិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់បានប្រទាន ហើយ
ព្រះអម្ចាស់បានយកទៅឆ្ងាយ សូមថ្វាយព្រះពរដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់។” គាត់
បានយកឈ្នះ។

163 គាត់បានយកឈ្នះអ្វីដែលអ្នកជិតខាងនិយាយ។ គាត់បានយកឈ្នះលើអ្វី
ដែលសមាជិកក្រុមជំនុំទាំងអស់ ប៊ីលដាដ និងពួកគេទាំងអស់និយាយ។ គាត់
បានយកឈ្នះប៊ីស្សពនិងអ្វីដែលគាត់ត្រូវនិយាយ។ គាត់បានយកឈ្នះខាឌីណា
ល់និងអ្វីដែលគាត់ត្រូវនិយាយ។ ទ្រង់បានយកឈ្នះនិកាយ អ្វីដែលពួកគេត្រូវ
និយាយ។ ហើយគាត់បាននៅជាមួយការរាប់ជាសុចរិតនៃព្រះបន្ទូល។ អាម៉ែន។
ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ វាត្រូវចំណាយអ្វីៗទាំងអស់ដែលគាត់មាន សូម្បីតែកូនៗ
របស់គាត់។ គាត់បានយកជុំពុះមួយដុំមកដាក់លើនេះ ប៉ុន្តែគាត់បានយកឈ្នះ។
ហើយនៅពេលដែលម៉ោងនៃការល្អងដ៏អស្ចារ្យបានទទួលជោគជ័យ នោះពពកក៏
វិលត្រឡប់មកវិញ។

164 គាត់មើលគ្រប់រឿងដែលសមហេតុផល។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “មានក្តីសង្ឃឹម
នៅលើដើមឈើបើវាងាប់ វារស់នៅម្តងទៀត។ ហើយគ្រាប់ពូជមួយធ្លាក់ចុះនៅក្នុង

ដី វារលួយទៅ វារស់នៅម្តងទៀត។ ប៉ុន្តែមានមនុស្សម្នាក់ដេកចុះ ហើយបោះបង់ខ្មោចចោល គាត់បាត់បង់។ កូនរបស់គាត់មក ដើម្បីគោរពនិងកាន់ទុក្ខចំពោះគាត់ គាត់មិនបានយល់ទេ។ គាត់មិនលើកឡើងទៀតទេ។ អូ គាត់នៅទីនោះ។ តើមានបញ្ហាអ្វី? ខ្ញុំក៏ជាគ្រាប់ពូជដែរ។ ខ្ញុំជាអ្វីមួយ ថាវាជាគ្រាប់ពូជ ហើយខ្ញុំនឹងទៅដី។ ខ្ញុំមិនអាចក្រោកឡើងទៀតទេ។ ខ្ញុំនឹងដេកនៅទីនោះ។ អូ លាក់ទូលបង្គំនៅក្នុងផ្នូរ រក្សាទូលបង្គំនៅកន្លែងសម្ងាត់រហូតដល់ព្រះពិរោធរបស់ទ្រង់កន្លងផុតទៅ។ កំណត់ពេលវេលាឱ្យខ្ញុំហើយវិនិច្ឆ័យខ្ញុំ។ នៅពេលដែលចូទៅ ទឹកកកច្រោះថ្មដែរ។” អូ គាត់បានបន្តនិយាយរឿងទាំងអស់នេះ។ គាត់អាចមើលឃើញឧទាហរណ៍ទាំងអស់នៅទីនោះ តើវាជាអ្វី? អូ គាត់គ្រាន់តែមើលមិនឃើញ។

165 ហើយ បងស្រី រ៉ូដី ចាំពេលខ្ញុំបានអធិប្បាយរឿងនោះនៅឯពីរបុណ្យសពរបស់ បាស់ស៊ី។ ឃើញទេ?

166 តើធ្វើដូចម្តេច នោះ “ទ្រង់នឹងយកចូចេញ” របៀបដែលរឿងទាំងនេះ។ “អូ ព្រះអង្គអើយ សូមលាក់ទូលបង្គំនៅក្នុងផ្នូរ ហើយរក្សាទូលបង្គំនៅកន្លែងសម្ងាត់។” គាត់បន្តលើកឡើង។ គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំចង់ដឹង។ ខ្ញុំចង់ដឹងថាខ្ញុំអាចទៅណាបាន ដល់បុរសម្នាក់ដែលអាចដាក់ដៃលើខ្ញុំ ជាមនុស្សមានបាប និងជាព្រះដ៏បរិសុទ្ធ ហើយនិយាយជាមួយទ្រង់សម្រាប់ខ្ញុំ។” អូ ខ្ញុំអើយ! “ទ្រង់នៅទីនោះ។ ខ្ញុំដឹងថាទ្រង់គង់នៅទីនោះ។ មាននរណាម្នាក់នៅទីនោះដែលអាចធ្វើវាបាន។ មាននរណាម្នាក់នៅកន្លែងណាមួយ។ តើខ្ញុំអាចរកមនុស្សនោះនៅឯណា? តើខ្ញុំអាចរកឯណាបាន? ខ្ញុំនឹងគោះទ្វាររបស់ទ្រង់ហើយនិយាយជាមួយទ្រង់។ ប្រសិនបើនរណាម្នាក់អាចដាក់ដៃរបស់ទ្រង់លើខ្ញុំ និងលើព្រះ ហើយ—និងស្ពានផ្លូវសម្រាប់ខ្ញុំ សូមនិយាយ! បើខ្ញុំអាចរកឃើញមនុស្សនោះ! អូ តើទ្រង់នៅឯណា?”

167 គាត់បានស្វែងរកតាមរយៈព្រះវិហាររបស់គាត់។ គាត់បានស្វែងរកតាមរយៈអង្គការរបស់គាត់។ គាត់មិនអាចរកឃើញមនុស្សបែបនេះទេ។

168 ហើយភ្លាមៗនោះ ពពកក៏វិលត្រឡប់មកវិញ ហើយគាត់បានឃើញបុគ្គលនោះមក។ អូ! បេះដូងចាស់របស់គាត់លោតដោយអំណរ។ បន្ទាប់មកមានអ្វីមួយកើតឡើង។ “ខ្ញុំដឹងថាព្រះប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំមានព្រះជន្មរស់។ មានមនុស្សបែបនេះ។” អាមែន។ នៅតែមានមនុស្សបែបនេះ។ “ខ្ញុំដឹងថាព្រះប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំមានព្រះជន្មរស់។ ហើយទោះបីជាដង្កូវស៊ីស្បែកបំផ្លាញរាងកាយ

នេះក៏ដោយ ប៉ុន្តែនៅក្នុងសាច់ឈាមរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងឃើញព្រះ ដែលខ្ញុំនឹងឃើញ ដោយខ្លួនឯង។ ទ្រង់នឹងឈរនៅលើផែនដីនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។”

169 នៅព្រឹកបុណ្យអុីស្វើរនោះ នៅពេលដែលទ្រង់បានក្រោកឡើង ហើយ សាកសពរបស់យ៉ូបមិនលើសពីធ្លុះមួយស្លាបព្រាទេ គាត់បានរង់ចាំ។ គាត់គឺជា ក្រុមដែលបានជ្រើសរើស។ ទ្រង់បានងើបឡើងពីផ្លូវ ហើយចូលទៅក្នុងទីក្រុង ជាមួយអំប្រាហាំ អ៊ីសាក យ៉ាកុប យ៉ូប។ អូ ខ្ញុំអើយ! អាម៉ែន។ ដ្បិតពួកគេបាន ស្វែងរកមនុស្សបែបនេះ។

170 “ហើយចំពោះអ្នកដែលស្វែងរកព្រះគ្រីស្ទជាលើកទីពីរ” ដែលអាចយកឈ្នះ លើលោកិយនេះ ដោយព្រះគុណរបស់ទ្រង់ ដើម្បីចូលមកក្នុងទ្រង់ ហើយបិទភ្នែក របស់អ្នកចំពោះអ្វីផ្សេងទៀតក្រៅពីទ្រង់និងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ “ទ្រង់នឹងលេចមក ជាលើកទីពីរក្នុងសិរីល្អ។”

“ដ្បិតត្រូវរបស់ព្រះនឹងបន្លឺឡើង មនុស្សស្លាប់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទនឹងរស់ឡើងវិញ អស់អ្នកដែលនៅរស់និងនៅសេសសល់នឹងត្រូវផ្លាស់ប្តូរ ក្នុងពេលមួយប៉ុន្តែភ្នែក ច្របូបឡើងជាមួយគ្នា ដើម្បីជួបទ្រង់នៅលើអាកាស។”

171 មិនថាខ្ញុំជាធ្លុះមួយស្លាបព្រា ឬថាតើខ្ញុំកំពុងរស់នៅនៅពេលដែលទ្រង់យាង មក វាមិនសំខាន់ទេខ្ញុំមិនខុសគ្នាទេ។ អាម៉ែន។ មិនសំខាន់ទេ ព្រោះខ្ញុំចាប់បាន និមិត្ត។ រាំងននបានរមៀលត្រឡប់មកវិញ ហើយខ្ញុំឃើញទ្រង់។ ម្នាក់ដែលអាច ឈរ ហើយដាក់ដៃលើខ្ញុំ ជាមនុស្សមានបាប និងលើព្រះដ៏បរិសុទ្ធ។ ហើយទ្រង់ គឺជាការលើកតម្កើងរបស់ខ្ញុំ។ ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូលដែលខ្ញុំឈរសម្រាប់។ “កាល ដើមដំបូងមានព្រះបន្ទូល។” ទ្រង់ជាព្រះបន្ទូល ហើយទ្រង់តំណាងឱ្យខ្ញុំ នៅ ទីនោះ។ អាម៉ែន។ ហើយខ្ញុំនឹងស្រែកវា ដរាបណាខ្ញុំមានដង្ហើម “ទ្រង់គឺជាការ រស់ឡើងវិញនិងជីវិតរបស់ខ្ញុំ។” ហើយដីផ្សេងទៀតទាំងអស់គឺខ្សាច់លិច។ ដី ផ្សេងទៀតទាំងអស់គឺជាខ្សាច់លិច។

172 ដូចដែលទ្រង់ចាប់បានអ្នកដែលស្វែងរកនោះ ដូច្នោះទ្រង់នឹងយាងមកឯពួក បរិសុទ្ធគម្ពីរសញ្ញាថ្មីនីមួយៗដែលបានយកឈ្នះរាល់ការរិះគន់និកាយ ជាអ្នកដែល បានយកឈ្នះអំពើបាបដ៏ពេញនិយមទាំងអស់នៅថ្ងៃនេះ នៃសម័យនេះដែលយើង រស់នៅឥឡូវនេះ ដូចជាទ្រង់បានធ្វើនៅក្នុងគ្រាពួកជំនុំផ្សេងទៀត អស់អ្នកដែល យកឈ្នះក្នុងគ្រាពួកជំនុំនោះ។ អ្នកណាយកឈ្នះលើអ្វី? “ខ្ញុំជាអ្នកមាន។ ខ្ញុំមិន

ត្រូវការអ្វីទាំងអស់។ ខ្ញុំមាន... អូ ខ្ញុំជាអ្វីទាំងអស់នេះនិងទាំងអស់នេះ។ ហើយ ខ្ញុំជាកូនក្រមុំ។ ខ្ញុំនេះ។ ខ្ញុំមិនត្រូវការអ្វីទាំងអស់។ ហើយមិនដឹងថាអ្នកអាត្រាត ខ្វាក់។”

173 ឃើញយុគសម័យបោកបញ្ឆោតដែលខ្ញុំបាននិយាយទេ? វាមិនដូចជាពួកគេ ដែលត្រូវបានកាត់ក្បាលរបស់ពួកគេ ត្រឡប់មកវិញ ដើម្បីយកច្នៃពណ៌ស មិនមែន អ្នកដែលបានស្លាប់នៅក្រោមការធ្វើទុក្ខរកម្ម ហើយដុតដោយបង្គោល និងរឿង ដូចនោះទេ ដែលបានឈ្នះមកដំ។ ប៉ុន្តែវាជាសម័យដែលបញ្ឆោតហើយដែល គិតថាពួកគេជាអ្វីគ្រប់យ៉ាង។ “មែនហើយ ខ្ញុំជាសមាជិកក្រុមជំនុំ។ ខ្ញុំជាមនុស្ស ល្អ។ ខ្ញុំជាស្រ្តីល្អ។ ខ្ញុំធ្វើបែបនេះ។ ខ្ញុំមិនចាំបាច់ធ្វើបែបនេះទេ។”

174 “ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលឈ្នះ” អ្នកណាដែលឈ្នះអ្វីៗខាងលោកិយទាំងអស់នៅ សម័យនេះ តើពួកគេនឹងធ្វើអ្វី? ទាំងអស់នឹងអង្គុយជាមួយទ្រង់នៅក្នុងបល្ល័ង្ករបស់ ទ្រង់ នឹងចូលទៅក្នុងការលើកឡើងនៅពេលដែលទ្រង់យាងមក។ អូ ខ្ញុំអើយ! តើខ្ញុំខ្វល់ពីអ្វី? តើយើងគួរខ្វល់ពីអ្វីដែលលោកិយនិយាយ? តើយើងគួរខ្វល់ពីអ្វី ដែលអ្នកផ្សេងនិយាយ? ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដ៏អស្ចារ្យគង់នៅក្នុងចំណោមយើង។ បង្គោលភ្លើងរបស់ទ្រង់ដឹកនាំយើងហើយដឹកនាំយើង។ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ត្រូវ បានបើកសម្តែងនៅចំពោះមុខយើង។ សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់គឺនៅក្នុងចិត្ត របស់យើង។ ពិភពលោកគឺនៅខាងក្រោយ។ យើងបានឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ ទៅកាន់ជីវិត។ ពិភពលោកគិតថាអ្នកឆ្គួត។

ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវត្រូវតែកាន់ឈើឆ្កាងនេះតែម្នាក់ឯង
ហើយពិភពលោកទាំងមូលមានសេរីភាព?
មានឈើឆ្កាងសម្រាប់មនុស្សគ្រប់គ្នា
ហើយមានឈើឆ្កាងសម្រាប់ខ្ញុំ។

175 សាមសិបបីឆ្នាំនៅក្នុងវាល ហើយឈើឆ្កាងដ៏ពិសិដ្ឋនេះខ្ញុំនឹងទ្រាំរហូតដល់ សេចក្តីស្លាប់នឹងដោះលែងខ្ញុំ។

176 សូមឲ្យបងប្អូនរបស់ខ្ញុំបង្វែរខ្ញុំចុះ និយាយអ្វីក៏ដោយដែលពួកគេចង់ធ្វើអ្វីដែល ធ្វើឱ្យខ្ញុំចុះ។ ប៉ុន្តែនៅលើព្រះបន្ទូលនេះខ្ញុំឈរ ហើយនេះតែម្នាក់ឯង។

ឈើឆ្កាងដ៏បរិសុទ្ធនេះខ្ញុំនឹងទទួល

រហូតដល់ក្តីស្លាប់នឹងដោះលែងខ្ញុំ
ហើយបន្ទាប់មកត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ នៅក្នុងការលើកឡើង
មកដដែលត្រូវពាក់។

177 នោះគឺជាអ្វីដែលយើងទាំងអស់គ្នាចង់បាន មែនទេ? នោះហើយជាអ្វីដែល
យើងចង់បាន។ នោះជា—ក្តីសង្ឃឹមនិងការអង្វររបស់យើង។ យើងមិនមានគំនិត
ផ្សេងទៀតទេ ប៉ុន្តែម្នាក់នោះនៅលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ហើយនៅលើសេចក្តីសុចរិត
របស់ទ្រង់ យើងឈរតែម្នាក់ឯង និងភាពសុចរិតរបស់ទ្រង់នៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់
ទ្រង់។ “ហើយព្រះបន្ទូលបានក្លាយជាសាច់ឈាម ហើយបានគង់នៅក្នុងចំណោម
ពួកយើង។” ហើយព្រះបន្ទូលនៅតែបង្ហាញការពិត។

178 យកឈ្នះដោយរបៀបណា? ដោយទទួលយកព្រះបន្ទូល ការសន្យា ដោយ
បន្ទាបខ្លួន ដើរដោយបន្ទាបខ្លួន។

ឈើឆ្កាងដ៏បរិសុទ្ធនេះខ្ញុំនឹងទទួល
រហូតដល់ក្តីស្លាប់នឹងដោះលែងខ្ញុំ
បន្ទាប់មកទៅផ្ទះ ជាមកដដែលត្រូវពាក់។

179 សម្រាប់ “នៅពេលដែលត្រែនោះបន្តិឡើង!” អ្នកអាចកប់ខ្ញុំនៅក្នុងសមុទ្រ
ប៉ុន្តែត្រែនឹងដាស់ខ្ញុំ។ ត្រូវហើយ។ ខ្ញុំនឹងទៅផ្ទះនៅថ្ងៃមួយ។ អាម៉ែន។ រហូតដល់
ពេលនោះ ខ្ញុំនឹងតស៊ូ អាម៉ែន ដោយកាន់ឈើឆ្កាងនេះ មិនមែនសម្លឹងមើលមនុស្ស
ទេ ប៉ុន្តែនៅលើកាលវ៉ារីនៅទីនោះ ដ្បិតទ្រង់ជាគំរូរបស់ខ្ញុំ។ គាត់បានបង្ហាញពី
របៀបធ្វើវា។ ហើយគំរូរបស់ទ្រង់ យើងនឹងធ្វើតាមដោយរីករាយ ពីមួយថ្ងៃទៅ
មួយថ្ងៃ។

ខ្ញុំកំពុងដើរតាមព្រះយេស៊ូវគ្រប់ជំហាន។
ខ្ញុំកំពុងដើរតាមព្រះយេស៊ូវគ្រប់ជំហាន។

180 តើអ្នកមិនចូលចិត្តវាទេឬ? អូ របៀបដែលខ្ញុំគិត ដើរតាមទ្រង់ ពីមួយថ្ងៃទៅ
មួយថ្ងៃ ជំហាននីមួយៗនៃផ្លូវ។

ចូរយើងអធិស្ឋាន។

181 ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ មួយម៉ោងដប់ប្រាំនាទីហើយ ឈរនៅទីនេះ ព្យាយាមយក
ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ហើយពន្យល់ដល់មនុស្សពីរបៀបដើម្បីយកឈ្នះ។ ទ្រង់បាន

ប្រាប់យើងពីរបៀបដែលវាត្រូវបានធ្វើ។ ទ្រង់មិនត្រឹមតែប្រាប់យើងប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែ ទ្រង់បានបង្ហាញពីរបៀបដែលវាត្រូវបានធ្វើ។ ទ្រង់បានដឹកនាំយើង។ ទ្រង់បាន បង្ហាញយើងពីរបៀបធ្វើវា៖ ទទួលព្រះបន្ទូលនៅខាងក្នុងយើង ហើយត្រូវប្រាកដថា កាន់តាមព្រះបន្ទូលនោះ៖ “វាត្រូវបានសរសេរ” នៅគ្រប់ការល្អៗ ប៉ុន្តែត្រូវបន្ទាបខ្លួន ដើរដោយបន្ទាបខ្លួន។ បន្ទាប់មក យើងបានយកឈ្នះតាមរយៈទ្រង់ តាមរយៈ អំណាចរបស់ទ្រង់ ដែលបានយកឈ្នះសត្រូវរបស់យើងរួចហើយ។ ហើយរឿង តែមួយគត់ដែលយើងត្រូវធ្វើគឺ—គឺគ្រាន់តែដើរដោយបន្ទាបខ្លួនដោយជំនឿ ដោយ ជឿនោះ និងផ្អាកសញ្ញារបស់យើងនៃការកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ ហើយសាតាំងត្រូវតែធ្វើចលនា។

182 មានកន្សែងដៃដាក់នៅទីនេះ។ ពួកគេតំណាងឱ្យមនុស្សល្អ។ ពួកគេ ខ្វះខាត ព្រះអម្ចាស់អើយ។ ហើយពួកគេបានអាននៅក្នុងព្រះបន្ទូលដែលមិនអាច កាត់ថ្លៃបាននេះ ដែលជាកន្លែងដែលពួកគេបានយកពីរាងកាយរបស់សាវ័កប៉ុល កន្សែងដៃនិងអារម្មណ៍។ ពួកគេត្រូវបានដាក់លើមនុស្សល្អ។ វិញ្ញាណអាក្រក់ បានចេញពីពួកគេ ហើយការអស្ចារ្យដ៏អស្ចារ្យបានកើតឡើង។ ឥឡូវនេះ ទ្រង់គឺជា ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវដែលនៅថ្ងៃនេះ។

183 ប៉ុលបានអធិប្បាយព្រះបន្ទូលនេះ ហើយបានសរសេរព្រះបន្ទូលនេះ ជា ព្រះបន្ទូលដូចគ្នាដែលយើងកំពុងព្យាយាមធ្វើតាម។ ពីព្រោះគាត់បានយកគម្ពីរ សញ្ញាចាស់មកធ្វើជាគំរូ ហើយបង្ហាញថាវាជាប្រភេទ ថាគម្ពីរសញ្ញាចាស់ទាំងអស់ គឺជាប្រភេទដ៏ល្អឥតខ្ចោះនៃថ្មី។ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមយើងធ្វើតាមគំរូនោះ។

184 យើងឃើញព្រះអម្ចាស់របស់យើង អ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ។ ហើយយើងដឹង ថា ពួកបរិសុទ្ធនៃគម្ពីរសញ្ញាចាស់នៅព្រឹកនេះ យើងដឹងថាពួកគេបានទៅ។ ពេលព្រះយេស៊ូវមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ពួកគេបានទៅជាមួយទ្រង់។ ហើយ ព្រះអម្ចាស់អើយ យើងជឿថាយើងនឹងទៅនៅពេលដែលទ្រង់ផ្តុំត្រែ។ យើងជឿ ថាកូនក្រមុំនឹងចេញទៅនៅថ្ងៃនោះ ហើយនឹងចូលរួមជាមួយ—ក្រុមហេព្រើររបស់ វា ហើយរួមគ្នា នឹងមានពិធីដប់លៀងអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅក្នុងសិរីរុងរឿង។ អ្នក ទាំងនោះកំពុងរង់ចាំ។

ឥឡូវនេះយើងអធិស្ឋានសូមមេត្តាករុណានិងព្រះគុណរបស់ទ្រង់មកលើ យើង។ អ្នកឈ្នះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ទ្រង់ឈ្នះ យើងចង់បាន។ យកឈ្នះសម្រាប់

យើង។ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ទ្រង់បានយកឈ្នះលោកិយ៍។ ឥឡូវនេះទូលបង្គំ អធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងអនុញ្ញាតឱ្យមនុស្សគ្រប់គ្នានៅទីនេះ ព្រឹកនេះ ទុករាល់ អំពើបាបមួយឡើយ ទុកបន្ទុកដែលងាយមកឡើយពុំទ្រង់យើង ដើម្បីឱ្យយើងអាចរត់ ដោយអត់ធ្មត់ចំពោះការប្រណាំងដែលបានកំណត់នៅចំពោះមុខយើង។

185 ប៉ុលបាននិយាយការនេះ ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌របស់យើង នៅទីនោះ នៅក្នុងសៀវភៅហេព្រើរ ថា “យើងគួរតែទុកចោលរាល់ទម្ងន់” ជំពូកទី១២ ដែល ទ្រង់មានបន្ទូលនេះ បន្ទាប់ពីគាត់បានបង្ហាញដោយឧទាហរណ៍រួចហើយ នៅ ទីនោះ: អ្នកដែលបានបន្ត អ្នកដែលមិនបានបន្ត អ្នកដែលដើរតាមមិនក្តៅមិន ត្រជាក់ អ្នកដែលដើរតាមពីមុខ អ្នកដែលនៅខាងក្រោយ។ ទាំងអស់ គាត់ បានបង្ហាញឧទាហរណ៍។ បន្ទាប់មកគាត់បានដាក់ហើយនិយាយថា “ចូរយើង ទុកចោលរាល់ទម្ងន់ រាល់របស់ក្នុងជំទង់ដែលរំខានយើង ថាយើងអាចរត់ដោយ អត់ធ្មត់ចំពោះការប្រណាំងដែលបានកំណត់នៅចំពោះមុខយើង សម្លឹងមើល ទ្រង់ អ្នកនិពន្ធ និងអ្នកបញ្ចប់នៃសេចក្តីជំនឿរបស់យើង ដែលបានប្រទានគំរូដល់ យើង។” យើងធ្វើនៅព្រឹកនេះ ព្រះវរបិតា។

186 ឥឡូវនេះ ដោយឱនក្បាលរបស់យើង ឥឡូវនេះពិនិត្យមើលយ៉ាងជិតស្និទ្ធ ពិតប្រាកដ ជិត។ ហើយបន្ទាប់មក ចូរស្មោះត្រង់យ៉ាងជ្រាលជ្រៅ។ វាគ្រាន់តែ—វា គ្រាន់តែត្រូវការ...នោះហើយជាអ្វីដែលវាត្រូវការ: ការត្រួតពិនិត្យនិងភាពស្មោះត្រង់ របស់អ្នក។ សូមប្រយ័ត្នដូចដែលអ្នកកំពុងពិនិត្យឥឡូវនេះ។ “ស្វែងរកទូលបង្គំ ព្រះអម្ចាស់។ សាកល្បងខ្ញុំ។ តើមានអំពើអាក្រក់នៅក្នុងខ្ញុំទេ? ប្រសិនបើមាន ព្រះអម្ចាស់ អនុញ្ញាតឱ្យទូលបង្គំដាក់វានៅទីនេះឥឡូវនេះ។ កន្លែងនេះ ជាកន្លែង ដែលទូលបង្គំថ្វាយបង្គំ គឺជាអាសនៈរបស់ទ្រង់។ ទូលបង្គំដាក់វាចុះ នៅទីនេះ ឥឡូវនេះ ដាក់ជើងរបស់ទូលបង្គំលើវា។ ពេលទូលបង្គំដើរចេញ វានឹងដេកនៅ ទីនោះ។ អំណាចនៃព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់នឹងបំផ្លាញវា។ ទូលបង្គំចង់ក្លាយជា អ្នកឈ្នះ។ ទូលបង្គំមានអ្វីមួយដែលរំខានទូលបង្គំ ព្រះអម្ចាស់។ ទូលបង្គំចង់ យកឈ្នះនៅព្រឹកនេះ។ ទូលបង្គំអាចដោយទ្រង់។ ទូលបង្គំត្រូវបានប្រាប់ដោយ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ទូលបង្គំដាក់វាចុះឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ហើយ ទូលបង្គំដាក់ជើងនៅលើវា។ ពេលទូលបង្គំចេញពីអគារនេះនៅព្រឹកនេះ សូម ទៅ ដើម្បីដឹងថាវាត្រូវបានដាក់នៅក្នុង—អាងទឹករបស់ព្រះ។ វានឹងមិនត្រូវបានគេ

ចងចាំទៀតទេ? ឥឡូវនេះទូលបង្គំនឹងសារភាពវាហើយសុំសេចក្តីមេត្តាករុណា។”

187 ដោយឱនក្បាលរបស់យើង ភ្នែករបស់យើងបិទ ចិត្តរបស់យើងគិត នោះជា ទ្វារនៃព្រលឹង អ្នកដឹងទេ? តើមានអ្វីដែលអ្នកចង់ទុកចោលនៅព្រឹកនេះ អ្វីមួយ ដែលអ្នកចង់យកឈ្នះទេ? ហើយអ្នកបានព្យាយាមវាយ៉ាងខ្លាំង ប៉ុន្តែព្រឹកនេះ អ្នក នឹងឈប់ព្យាយាម។ អ្នកគ្រាន់តែនឹងទទួលយកអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ។ ខ្ញុំចង់ឲ្យ អ្នកលើកដៃនិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំចង់យកឈ្នះ។ រឿងខ្លះបាន រំខានទូលបង្គំ។”

188 ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ទ្រង់ឃើញដៃទាំងនោះ។ ឥឡូវនេះ ក្នុងនាមជាអ្នកបម្រើ របស់ទ្រង់ ឈរនៅចន្លោះមនុស្សរស់និងអ្នកស្លាប់ ទូលបង្គំច្បោលទោសអ្វី គ្រប់យ៉ាងដែលរំខានដល់មនុស្សទាំងនេះនិងខ្លួនទូលបង្គំ។ ហើយទូលបង្គំ សូមវានៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ យើងអាចទុកវានៅទីនេះនៅលើអាសនៈ របស់ព្រះ ហើយដើរចេញនៅព្រឹកនេះ ដោយឥតគិតថ្លៃ ជាអ្នកឈ្នះ។

189 ប្រសិនបើបងប្អូនស្រីរបស់យើងមិនបានទទួលព្រះគុណពីមុនទេ សូមឲ្យ វាបានទទួលឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់។ ប្រសិនបើបងប្អូនរបស់យើងមិនទាន់មាន ព្រះគុណទេ សូមឲ្យវាបានទទួលឥឡូវនេះ។ ហើយអាច ដោយការបន្ទាបខ្លួន ម្តាយជាមួយកូន ជំនួសឱ្យការរកអីតក្រុម។ នាងដឹងថានាងកំពុងអង្គុយ...នាង គឺជាគ្រូអធិប្បាយដល់កុមារតូចៗ។ ជីវិតរបស់នាងគឺជាឧទាហរណ៍មួយ។ ឪពុក ជាគំរូដល់ម្តាយ ព្រោះគាត់ជាមេផ្ទះ។ ម្តាយបានព្យាយាមធ្វើចៅហ្វាយលើគាត់ នាងនឹងមិនធ្វើវាទៀតទេ។ ប្រសិនបើគាត់កំពុងប្រើនាងសម្រាប់កម្រាលឥដ្ឋ វានឹង មិនមានទៀតទេ។ នាងជាជំនួយការ។ ផ្តល់វា ព្រះអម្ចាស់។ សូមឲ្យអ្វីៗទាំងអស់ ដែលវារាំងយើងខ្ញុំ ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមឲ្យដកចេញ។

190 យើង—យើងកំពុងថ្វាយខ្លួនយើង ព្រះវរបិតា សម្រាប់ពេលវេលានៃជីវិត ដែលយើងមាននៅខាងមុខយើង ដោយដឹងរឿងនេះ ថាយើងត្រូវតែមកដល់ទី បញ្ចប់របស់វា ហើយនោះភ្លាមៗ។ ដូច្នេះ ព្រឹកនេះ យើងយកឱកាសនេះ បន្ទាប់ពី សារនេះ។ យើងផ្លៀតឱកាស ព្រះអម្ចាស់អើយ ដើម្បីមក ព្រោះយើងត្រូវបាន ស្នើឱ្យមក។ “ចូរដាក់ការយកចិត្តទុកដាក់របស់អ្នកទៅលើទ្រង់ ដ្បិតទ្រង់យកចិត្ត ទុកដាក់ចំពោះអ្នក។” ទូលបង្គំដឹងថាទ្រង់យកចិត្តទុកដាក់ ព្រះអម្ចាស់។ ទ្រង់ យកចិត្តទុកដាក់ហើយសុគតសម្រាប់យើង។ ហើយយើងប្រាកដជាអាចយកចិត្ត

ទុកដាក់គ្រប់គ្រាន់ដើម្បីមកទទួលយកអ្វីដែលទ្រង់បានសុគតសម្រាប់។

191 ព្រែកយើងជាបរិសុទ្ធ ព្រះអម្ចាស់។ បំពេញយើងម្តងទៀតដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ សូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធសោយរាជ្យក្នុងចិត្តរបស់យើង យ៉ាងខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត ចាំយើងនឹងដើរដោយបំភ្លេចរឿងអតីតកាល ភក់និងភក់ដែលយើងធ្លាប់រស់នៅ។ យើងនឹងឆ្ពោះទៅរកសញ្ញានៃការហៅដ៏ខ្ពស់ ជាកន្លែងដែលពន្លឺរបស់យើងអាចភ្លឺដោយភាពផ្អែមល្អែម និងភាពរាបទាប រហូតទាល់តែអ្នកធ្វើដំណើរឆ្លងកាត់អាចនិយាយថា “មានគ្រីស្ទានម្នាក់រស់នៅទីនោះនៅលើភ្នំនោះ។ បុគ្គលនោះ ស្រ្តីនោះ បុរសនោះ គឺជាផ្កាដ៏ពិតរបស់ព្រះ។ ពួកគេផ្អែមល្អែមនិងចិត្តល្អតែងតែស្រឡាញ់ និងផ្អែមល្អែម និងយោគយល់។” ផ្តល់វា ព្រះបិតា។ ចូរឲ្យយើងប្រែ ដើម្បីឲ្យផែនដីស្រែក ផ្តល់ឱ្យវា ព្រះបិតា ហើយយកឈ្នះលើលោកិយនេះ និងការយកចិត្តទុកដាក់ក្នុងជីវិតនេះ។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

ខ្ញុំអាច...

ឥឡូវនេះសូមលើកដៃឡើង។

...ព្រះអង្គសង្គ្រោះ...

ហៅអ្វី? “ឡើងមក ចេញពីភក់។” ជីវិតខ្ពស់ជាង មានអ្វីមួយនៅក្នុងអ្នក ទាញអ្នកទៅតាមផ្លូវនោះ។ តើវាជាអ្វី? វាគឺជាទ្រង់។ ចុះក្នុងភក់ ផ្តាតូចៗ អ្នកមានជីវិតនៅទីនោះ សង្កត់លើអ្នក។ នោះហើយជាអ្វីដែលហៅអ្នក “ចេញមក ចេញពីភក់។”

“...ធ្វើតាម ធ្វើតាម...”

192 ឥឡូវនេះ តើអ្នកចង់មានន័យទេ? ឥឡូវនេះបិទភ្នែករបស់អ្នក។

កន្លែងដែលទ្រង់ដឹកនាំខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងដើរតាម

ឥឡូវនេះចុះចាញ់ខ្លួនឯង។ មានន័យថា ឥឡូវនេះ។

កន្លែងដែលទ្រង់ដឹកនាំខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងដើរតាម

កន្លែងដែលទ្រង់ដឹកនាំខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងដើរតាម

ខ្ញុំនឹងទៅជាមួយទ្រង់ ជាមួយទ្រង់ គ្រប់ផ្លូវ។

កន្លែងដែលទ្រង់នាំខ្ញុំ...

គ្រាន់តែផ្អែមល្អែមឥឡូវនេះ។ សូមចាំថា ជាក់ខ្លួនអ្នកនៅទីនោះ។

...ទ្រង់ដឹកនាំ...

“ខ្ញុំនឹងដាក់វានៅទីនេះ ព្រះអម្ចាស់។ ខ្ញុំនឹងដើរតាមទ្រង់ ចាប់ពីពេលនេះតទៅ។ ខ្ញុំទទួលយកវា។ ខ្ញុំជឿវា។”

កន្លែងដែលទ្រង់ដឹកនាំ...

សូមចាំថា ជីវិតរបស់អ្នកនឹងរំលែងទីបន្ទាល់ខ្លាំងជាងមាត់របស់អ្នក។ អ្វីដែលអ្នករស់នៅនឹងបង្ហាញដល់មនុស្សច្រើនជាងអ្វីដែលអ្នកនិយាយ។

ទៅជាមួយទ្រង់ ជាមួយទ្រង់ (វិធី...កន្លែងណា?) គ្រប់ផ្លូវ។

193 គ្រាន់តែញែកខ្លួនអ្នក យ៉ាងជ្រាលជ្រៅ ដោយស្មោះអស់ពីចិត្ត។ ចុះបើនេះជាលើកចុងក្រោយដែលអ្នកត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យអធិស្ឋាន? វាប្រហែលជា។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាមិនមែនទេ។ វាប្រហែលជា។ បន្ទាប់មក ត្រូវប្រាកដថាឥឡូវនេះ ប្រាកដប្រាកដ ប្រាកដណាស់។ សូមចាំថា ទ្វារនឹងបិទនៅថ្ងៃណាមួយ បន្ទាប់មកវាចប់ហើយ។ “សូមអ្នកនឹងទទួល។”

194 គ្រាន់តែគិតពីសិរីល្អទាំងអស់ដែលទ្រង់បានប្រទានដល់អ្នក អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់បានធ្វើ។ “ខ្ញុំជឿព្រះអម្ចាស់។ ខ្ញុំជឿ។ ខ្ញុំជឿថាទ្រង់គឺជាអ្នកឈ្នះរបស់ខ្ញុំ។ ទូលបង្គំគ្រាន់តែដើរជាមួយទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់អើយ។ ទូលបង្គំចង់នៅជិតទ្រង់ កន្លែងដែលទ្រង់គង់នៅទីនោះ ទូលបង្គំចង់នៅ។”

195 ហើយសូមចាំថា ទ្រង់បានប្រាប់យើងថា ព្រះវរបិតាថា “យើងនឹងនៅជាមួយព្រះអម្ចាស់ជារៀងរហូត នៅពេលដែលយើងត្រូវបានគេចាប់ឡើង។” យើងទើបតែមាន—ការមើលឃើញពីទ្រង់ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលទ្រង់ដើរជាមួយយើងឥឡូវនេះ។ ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកយើងនឹង...អ្វីដែលអស្ចារ្យ គឺគ្រាន់តែដឹងថាទ្រង់នៅក្នុង—កណ្តាលរបស់យើង! តើវានឹងទៅយ៉ាងណានៅពេលដែលយើងនឹងនៅជាមួយទ្រង់ជារៀងរហូត? យើងស្រឡាញ់សកម្មភាពទាំងអស់របស់យើង: យើងអាចចេញទៅក្រៅ យើងអាចទៅទិញទំនិញ យើងអាចទៅបរិច្ចាគ ស្តុចត្រី ឬអ្វីក៏ដោយដែលយើងអាចធ្វើដោយរីករាយ។ ប៉ុន្តែ អូ នៅពេលដែលព្រះវិហារបើក យើងចង់ជួបព្រះអម្ចាស់របស់យើង។ នោះជារឿងដ៏អស្ចារ្យបំផុត។ បន្ទាប់មក ចូរគិត ទ្រង់បានសន្យានឹងយើង។ “ហើយនៅជាមួយព្រះអម្ចាស់ជារៀងរហូត។ អង្គុយជាមួយទ្រង់នៅក្នុងបល្ល័ង្ករបស់ទ្រង់ ហើយនៅជាមួយទ្រង់ជារៀងរហូត។” ឱព្រះអម្ចាស់

អើយ ទូលបង្គំដោយបន្ទាបខ្លួន ជាមួយ—ដោយឱនក្បាល ទូលបង្គំទទួលវា ក្នុង ព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

196 តើអ្នកមានអារម្មណ៍ថាអ្នកអាចចាកចេញឥឡូវនេះ អ្វីគ្រប់យ៉ាង រាល់បន្ទុក? អ្នកអាចគ្រាន់តែដើរពីលើវាឥឡូវនេះ? ប្រសិនបើអ្នកធ្វើដូច្នោះ សូមលើកដៃឡើង និយាយថា “ដោយព្រះគុណរបស់ព្រះ ខ្ញុំបានដាក់ការសាកល្បងនេះ។ ខ្ញុំនឹងមិន តស៊ូជាមួយវាទៀតទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែនឹងកាន់ដៃរបស់ទ្រង់ ចាប់ផ្តើមដើរទៅមុខ។”

“ខ្ញុំបានប្រយុទ្ធ បងប្រុសប្រាណហាំ។ ខ្ញុំបានព្យាយាមឈប់ជក់បារី។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ បានព្យាយាមទុកសក់របស់ខ្ញុំវែង។ ខ្ញុំបានព្យាយាមធ្វើវែបនេះ។ ខ្ញុំបានធ្វើ...ខ្ញុំ បានព្យាយាម យ៉ាងខ្លាំង បងប្រុសប្រាណហាំ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនអាចធ្វើវាបាន។”

កុំសាកល្បងវា ទៀត។ គ្រាន់តែកាន់ដៃរបស់ទ្រង់ និយាយថា “ឱព្រះវរបិតា អើយ ទ្រង់ដាក់ដៃទូលបង្គំនៅក្នុងដៃអារវា។” ឃើញទេ? “ខ្ញុំគ្រាន់តែនឹងប្រគល់ដៃ ខ្ញុំ។ ទូលបង្គំនឹងដើរទៅមុខ ព្រះអម្ចាស់ សម្លឹងមើលទ្រង់។” វានឹងកើតឡើង។ គាត់នឹងស្លៀកពាក់អ្នកដូចជាគ្រីស្ទានពិតប្រាកដ។ អ្នកនឹងក្លាយជាគ្រីស្ទាន ពិតប្រាកដ។

197 រហូតដល់ខ្ញុំឃើញអ្នក នៅយប់នេះ ព្រះស្រឡាញ់អ្នក ហើយនៅជាមួយអ្នក។ អ្នកគឺជាកូននៃដំណឹងល្អរបស់ខ្ញុំ។ អ្នកគឺជាអ្នកដែលបានទិញ។

ឥឡូវនេះខ្ញុំផ្តល់ឱ្យគ្រូគង្វាលរបស់អ្នក ត្រឡប់ទៅអ្នកវិញ សម្រាប់ការបញ្ចប់ កម្មវិធី បងប្រុសនេវីល...?...

63-0825M តើខ្ញុំអាចយកឈ្នះដោយរបៀបណា?

រាងខ្មោចសថ្ងៃប្រាណហាំ

ជេហ្វឺសាន់វីល, អ៊ីនឌៀរអាយណា ស.ហ.រ

KHMER

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

សេចក្តីជូនដំណឹងស្តីពីការរក្សាសិទ្ធិ

រក្សា រ សិទ្ធិ គ្រប់យ៉ាង។ សៀវភៅនេះអាចត្រូវបានបោះពុម្ពនៅលើម៉ាស៊ីនបោះពុម្ព នៅផ្ទះសម្រាប់ប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ឬត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដោយឥតគិតថ្លៃ ជាឧបករណ៍ សម្រាប់ផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះមិនអាចលក់ ផលិតឡើងវិញក្នុងទ្រង់ទ្រាយធំ បង្ហោះនៅលើគេហទំព័រ រក្សាទុកក្នុងប្រព័ន្ធទាញ យកមកវិញ បកប្រែជាភាសាផ្សេងទៀត ឬប្រើសម្រាប់ការរស្មីសំឡេងនិរន្តរ៍ដោយ គ្មានការអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពី Voice Of God Recordings®។

សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម ឬសម្រាប់សម្ភារៈផ្សេងទៀត សូមទាក់ទង៖

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org